

**METATRON
AND THE
SAPPHIRE STONE**

by David Ben Avraham

Metatron and the Sapphire Stone
Copyright © 2022 David Ben Avraham
All Rights Reserved

No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic or mechanical methods, or by any information storage and retrieval system without the prior written permission of the publisher, except in case of very brief quotations embodied in critical reviews and certain other non-commercial uses permitted by copyright law.

ISBN: 978-0-578-29428-5

FIRST EDITION

March 2022

“The geometry of the Sapphire Stone and its very specific measurements, are the mathematic common denominator between the imperial and metric systems of measurement. Its mathematic properties are the original fundamental constant from which all others are derived. It is the calculus that gives rise to the fine structure constant and the speed of light through a true vacuum. When Moses the lawgiver brought down the commandments on the two halves of this stone, he not only provided us with God’s laws for man, he also provided us with the laws of physics that govern the universe. Both categories of law are deeply embedded in the unique measurements of this stone’s geometric properties. None of this should be surprising since the 216 letters of God’s Explicit Name are also hidden, numerically, just beneath the surface of these metrics. He is the great and powerful Author of Creation!”

— David Ben Avraham

Preface

This presentation has been written to explain a series of three-dimensional models that are on display in Israel between Pesach and Shavuot every year. The models were designed to reveal the significance of a certain sapphire stone that is metaphorically located under the throne of glory. Each will be presented below, in this document, as a two-dimensional orthographic projection of the actual three-dimensional model. An addendum dealing with additional concepts will be made available separately.

Table of Contents

The Purpose of this Document	1
There is No Shortcut	2
The Importance of Language	7
The Importance of Metatron	14
The Letters of Metatron and Measurement	21
The Recombinant Form of the Luchot	32
The Measurement of the Cube and the Mathematic Language of Metatron.....	43
When does a Pie = Pi.....	48
The Sapphire Stone	66
The Name in the Stone	79
Half of What?	90
The Sapphire Twins	94
The Name in the Heavens and the Earth	97
The Importance of the Jewish People	123

The Purpose of this Document

The purpose of this document is to examine several obscure aspects of the Torah. I will be focusing on the geometry of the שני לוחות הברית (two tablets of the covenant) to reveal a number of mysteries. The significance of their measurements will be explained and the names for its various units of measurement will be fully examined so that you understand their etymology. I'll also provide an overview on the measuring rod of the angel in the book of יהזקאל (Ezekiel) who is using it to measure בית שלישי (the Third Temple). We'll look at the connections between things like the measuring rod and the שני לוחות (two tablets); the לוחות (tablets) and a gemstone known as the סוחרת ודר (*sochareth ve'dar*); and then, near the end of this presentation, I will show you the connection between the measurements of the sapphire stone and השם המפורש (the Explicit Name of God). Examples will be provided to demonstrate how the measurement of the geometry within these particular tablets לוחות defines the world around us and how God's Name as encoded in the measurements of this stone really does in fact

rule the universe. Please bear with me as it will take some time to properly build a foundation for the balance of this presentation.

There is No Shortcut

As you likely know, Kabbalists spend many hours in meditation permuting the letters of creation in order to understand things. This often entails accessing and entering elevated states of consciousness. There is no shortcut. The methods are kept secret and the initial steps can be laborious. Although, once a certain level has been reached, it can be repeated more expeditiously. This presentation is my attempt to explain several concepts that would otherwise require such wisdom. In other words, it is a kind of shortcut.

As I contemplate how to convey this information, I can't help but think of the famous story about a man who lives in a place

where physical movement is restricted, and where the awareness of its inhabitants is limited to thinking in just two dimensions. Imagine a stick figure on a piece of paper and you get the idea. One day the mayor of the town, a man we will call Mr. Flat, finds a way to lift his head up from his two-dimensional world and peer into the third dimension. What he sees is mind-boggling. It was apparently there all along, but how did he not see it before? Perhaps more important, how will he explain it to the rest of the people in flat-land? Can a third dimension be explained to someone who has not experienced it? Will they think Mr. Flat is crazy? The next morning Mr. Flat wakes up and everything is back to normal, just as it was before... flat! He tells his story to the first person he meets but they think he is completely mad and hurriedly run away. He tries to remember the specific steps he took; the sequence of events; the thoughts that preceded the moment he was able to lift his head and perceive things above. How does he explain

this sequence of thoughts and actions to his friends? Is it even possible?

Applying the above to our situation, much of the information presented herein has remained a mystery to mankind for this very reason. However, if a person can grasp a few basic concepts, and is diligent in his pursuit of such matters, it should be possible for him to see what was hidden in plain sight all along.

Our Sages would typically begin explanations of lofty matters by telling a parable, and so that is how I will begin my explanation: Once upon a time there was a great and powerful king. This king was very wise and he knew everything about everything.

It was his custom to inhabit the highest place in his kingdom, a place that allowed him to see from one end of it to the other. It was a beautiful place too, but the king had no

children to share it with. That being the case, he decided to have a boy and a girl.

The king wanted the very best for his children and so he taught them everything about his kingdom. The children would be exposed to an amazing curriculum designed to cover every subject. No stone would be left unturned. The children would have the very best education that the king could provide, and their knowledge would be unequaled throughout the kingdom.

The two children could also ascend to the highest place in the kingdom and see from one end of it to the other. However, being children, they were immature and began getting into all sorts of mischief. The worst part of it was that some of this mischief could be self-destructive.

The king realized they were just too young to handle such knowledge all at once, and so he decided to reduce their curriculum to just one

seventieth of what he had originally intended. That way, they were less likely to get into trouble.

Of course, this would slow down the development of the children and it would take considerably longer for them to mature, but it would be much safer for them in the long run.

An explanation of the story is simple and you probably already know what it means. The king is of course God. The two children were Adam and Chava (Eve) who ate from the tree of knowledge of good and evil. This knowledge, and their understanding of that knowledge was enhanced by virtue of having a language that encompassed everything. So sophisticated was this language that in combination with their expanded level of consciousness, it allowed them to perceive things without the need for a teacher. The problem was that in lacking maturity, this knowledge could also be dangerous. So it was, that the consciousness of

man was diminished at the tower of Babel when God split the original language into seventy smaller fragments. Language, you see, is the very essence of consciousness. If you don't believe it, try thinking without using words. The fragmentation of the original language had a concomitant effect on man's perception of reality.

The Importance of Language

You may recall that before Yoseph was allowed to speak with Pharaoh he was required to ascend seventy steps. With each and every step that he climbed, he had to demonstrate that he could speak one of the seventy archetypal languages. The problem was that he didn't know these languages, so the angel Gavriel was dispatched to teach the student. Pharaoh eventually discovered that Yoseph could speak a language that even he did not understand. It was Hebrew, and he made Yoseph promise that

he wouldn't divulge this to anyone. When Yoseph finally reached the top, it is said that he perceived yet another language that he had never been taught. Although, some say he perceived it the night before, both opinions may be correct in that knowledge and understanding do not necessarily occur at the same moment in time. Either way, what Yoseph perceived was the single universal language that was in essence greater than the sum of its various parts. The knowledge that was deeply embedded within its linguistic structure was accessible to Adam, and all mankind collectively, until the events at the tower of Babel (Babylon), when it was split into seventy fragments. Rabbi Avraham Abulafia knew the importance of other languages and even incorporated gematria from words that were not Hebrew in his understanding of things. In his book Ohr HaSekhel (Light of the Intellect) he explains that the future world will be one of pure intellect (i.e., consciousness or awareness) alluding to this language and man's return to

his original non-corporeal form, a form that was akin to light. Kabbalists often refer to this state as pure "mind" or "thought." There is an applicable parable in the Zohar. It doesn't speak openly about language, but it alludes to the misperception that results from its currently disconnected parts. It's about a man who lived on a mountain and ate only wheat berries. Wanting to know what life was like in the village at the foot of the mountain, he descended. He saw a loaf of bread freshly baked. "What is that?" he asked. "O that's a loaf of bread." "What's it made of?" "Wheat." He asked to have a slice, and it was very pleasing to his taste. He saw a cake, asked to taste it, and again was told that it was made from wheat. This scene repeated itself a few times. Rabbi Shimon bar Yochai concludes: The man could have thought, hey, I have wheat berries, who needs bread and cake!? But no, tasting the bread and cake that could be made from wheat berries added tremendously to his appreciation of the wheat berries.

The lesson: If you know *klalim* (general principles) but do not know *pratim* (details), you are lacking!

Language is critical to comprehension. The fragmentation of the original unified language of mankind is the subject of books like *The Origin of Speeches* by Isaac Mozeson or *Babel, The Language of the 21st Century*, by Avraham Abehsera. In the opinion of these authors, the premise is demonstrated in numerous ways.

Applying the above reference regarding *klal* and *prat* to the subject of language, it is necessary to work backwards from the details (the seventy languages) to the original unified language of mankind. This is precisely the subject of the aforementioned books. Many linguists now agree that Hebrew appears to be a sort of common denominator between these languages and that it may one day be possible to resurrect the original all-encompassing language that Yoseph perceived.

The point is that one language, without the benefit of the other fragments leaves mankind with a number of handicaps on the one hand and many mysteries to solve on the other. Although, it might be better to say: even though any given man may know one or more languages, or all men “collectively” know these many languages, in lacking knowledge of the mother tongue (the Hebrew common denominator) he is handicapped. Since Yoseph knew Hebrew, and then learned each of the other languages, he was able to perceive a much larger reality and understood its significance.

We delve into mysteries involving language and mathematics in order to acquire חכמה בינה ודעה (the wisdom, knowledge and understanding that is to be man’s eventual inheritance).

It is the acquisition of these attributes that leads to the tikkun or rectification of the human race

and then presumably at some point, we will regain the level of consciousness that was lost to us so long ago, the ability to perceive things intuitively.

This is, in part, what it means when it says:

וְהָיָה אֹרֶן הַלְּבָנָה כְּאֹרֶן הַחַמָּה וְאֹרֶן הַחַמָּה יְהִיָּה לְשִׁבְעַתַּיִם
כְּאֹרֶן לְשִׁבְעַת הַיָּמִים.

“The light of the moon will be as bright as the sun, and the light of the sun will be seven times brighter than the light that shone during the seven days of creation” (Isaiah 30:26).

The Hebrew here is שבעתיים which literally means 7 x 7 brighter. Nevertheless, for some mysterious reason the great sage Yonathan ben Uziel maintains that it will be 7 x 7 x 7 or 343 times brighter (Targum Yonathan on Isaiah 30:26). We will shed light on this mysterious reason near the end of the presentation, as it is

a direct function of the measurements ascribed to the sapphire stone.

These mysteries about language and its connection to this gemstone are a principle part of this presentation. If we take the time to examine them, we can more fully appreciate God's Name.

Knowing and understanding His fully expanded Name (the Triad Havayah of 72) and its connections to His other Names like the Name of 42, is a part of restoring the consciousness lost to Adam. Contemplating the connection between the geometry of each Name, as it pertains to the geometry of the sapphire stone, may be the ultimate unification.

In order to process the mysteries alluded to thus far, we need to transcend the understanding provided by the words of any one language.

For the purpose of this presentation, two or three fragments will suffice: Hebrew, English, and perhaps Greek, along with any language that may be cognate to English.

I will also need to introduce you to the name of an angel known to our Sages as מטטרון.

Metatron is often referred to as the מ-ט angel, or the מ-ט-ט angel, these being core letters of great importance. In at least one source, the angel is referred to as the מ-ט-ט angel (the first three letters of the name). In English or most other languages these variations would be the letters M-T, M-T-T, or M-T-R.

The Importance of Metatron

The letters of the name Metatron are highly significant and you will understand why as we proceed. We think of Metatron as an angel, but Metatron is much more than that. A number of sources like *Emek HaMelekh*, as well as the

encyclopedia *Kehillath Yaakov* (under the heading “Yoseph”), reveal that Metatron was the part of Adam’s soul that fled from him just before he sinned. *Kehillath Yaakov* states specifically that the *Zihara Ila’ah* (Supernal Radiance), the highest aspect of Adam’s soul, departed from him just prior to his sin. Later, Yoseph was given this higher aspect. As I shall explain below, prior to the flood, Chanokh (Enoch) was given an aspect of this higher soul, and he became transformed into the archangel Metat (ט-ט-מ). Moshe and Eliyahu HaNavi also merited certain aspects of Adam’s original consciousness.

At any rate, until the moment that ט-מ departed, Adam had the ability to perceive things without being taught and it is said that he could “*see from one end of the universe to the other.*” Just as in the parable we started with, where the children could see “*from one end of the kingdom to the other,*” Adam’s unique insight provided him with the ability to process

information more efficiently than we do today. All he needed to do was look into something in order to understand everything about it. It was this ability to measure reality with absolute precision that made him special. For example, when God brought the animals before Adam, it wasn't so that Adam could invent a name for each one. It was to see if Adam could perceive their already existent properties and determine which letters God had used to create them. Each Hebrew letter is itself a representation of primordial energy as alluded to in many sources and explained in various commentaries (Example: R. Ginsberg, *The Hebrew Letters, Channels of Creative Consciousness*, Pg. 2-3). Adam succeeded in perceiving the names of each animal and God was pleased. This is just one example of what it means to see from one end of the universe to the other.

Another facet of this level of consciousness was the ability to perceive and understand mathematic concepts and to visualize their

relationship to various aspects of the universe (we will provide examples and explain further in the second half of the presentation). Today we struggle to teach our children simple math. One plus one equals two. It is a slow and often painful process that takes many years of schooling. Adam did not need a teacher to understand math and geometry because the connection between one thing and another, coupled with an advanced language that describes it, made it easy for him to just see and immediately comprehend the source of any given subject. For Adam, it was as easy and natural to perceive the *speed of light* and the *fine structure constant* in the geometry of the universe as it was to add one-plus-one and get two.

In the explanations that follow, I'll show you some examples of the mathematics that Adam and Chanokh were capable of processing. We call it mathematics, but it's really much more. It's the geometry of the universe and you will

see this in the examples ahead, showing that this geometry corresponds to God's Explicit Name.

Before the ט-נ portion of his soul departed, Adam could measure and assess his environment beyond anything we can possibly imagine. For the most part, he simply had no need for a teacher. However, when that part of his soul was no longer present, Adam lost the ability to perceive such things. And later when the language was collectively fragmented at the tower of Babel, man's consciousness took another hit and thus sunk to even lower levels. WHERE exactly did that portion of Adam's soul go when it departed from him? It metaphorically returned to the throne of the Creator where it originated, and there it stood guard to prevent man from reaching a place to which he was not entitled. How do we know? Metatron is also known as מלאך פניו (Isaiah 63:9) which is usually understood to mean "the angel of His Presence."

He is the one who guards the throne from those who are unworthy. The full name and title of this angel is generally מטטרון שר הפנים or literally “the angel of the faces,” alluding to the faces of the stone’s geometry that correlate with the letters of God’s Name in the לוחות הברית (tablets of the covenant). A detailed explanation of these faces and their connection to the Name will be provided as we proceed.

Much of the wisdom, knowledge and understanding that was lost, is still safely tucked away in that portion of human consciousness that is hidden beneath the Throne of God. It metaphorically takes the form of sapphire “brickwork,” which is what Moshe saw in a vision, as mentioned at the end of the Torah portion of *Mishpatim* (*Shemot/* Exodus 24:10). It was there that he perceived the measure of its one, two and three-dimensional geometric properties as “brickwork” in what is also called the sapphire stone (more specifically these measurements

allude to the wisdom that is associated with a knowledge of God's Name as conveyed through the lens of the stone's geometry). The Hebrew word for vision is חזון. It is the root of חלזון (Chilazon) which was used to make תכלת (the blue wool strands/tassels among the tzitzith) because it was the blue of sapphire, like the stone itself, but we're getting ahead of ourselves.

Understanding things at this level is an aspect of that part of Adam's soul we call Metatron. It is for this reason that some refer to this gemstone and the geometry of its sapphire brickwork as הקובייה של מטטרון (the Cube of Metatron). You will see why in a moment, and perhaps more importantly, you will see with your own eyes in the models how this cube gives rise to the Primordial Torah in the form of the שני לוחות (tablets) when we describe the significance of its measurements (note: the internet has numerous references to the Cube of Metatron in terms of what is called sacred

geometry, although most of the information publicly available falls seriously short of a true understanding of the sapphire stone. In fact most information is erroneous in the extreme).

The Letters of Metatron and Measurement

The Cube of Metatron is the very basis of measurement. The essential letters of Metatron's name that reveal the connections we've been discussing are M-T-R or מ-ט-ר and we could include the נ (N) as well. The word "metron" (M-e-T-R-o-N) according to various dictionaries means "measurement." It's where we get the word מטרי (MeTRic) as in the system of measurement, where the root letters are again מ-ט-ר, or the word "MeTeR" as in the unit of measurement. A מטרונום (MeTRoNome) is a device that measures timing and מטאורולוגיה (MeTeoRology) is the measure of weather. The טמפרטורה (teMperaTuRe) of something is the measure of its heat content, etc. All of these

terms are related. Some are modern extensions of earlier expressions. The root letters and their connection to measurement are ancient. Each is connected by its letters to the name of the angel מטטרון (MeTatRon) who is known to be the only one allowed to sit before God while measuring and recording the deeds of men. There are of course many more attributes connected to the letters in this name, but they are beyond the scope of this particular presentation.

However, from the examples just provided, it should be easy to see how the comprehension of a single universal language, and the key to its understanding, could allow us to perceive a much larger reality. I would only add at this point that the original seventy languages and their common denominator (Hebrew) have since evolved into many more variations. Despite this diverse multiplicity, its primordial elements in the forms of synonyms and homonyms that link its forms together, remain

the same. The original language may have actually been hardwired into human consciousness and evolves to the extent we can comprehend, along a predestined path. If so, that would mean that all words, not only those used in the past, but also those used in the present and even the future, are all a part of Adam's consciousness. It's something to think about.

Either way, one can easily see how amazing the original universal language must have been before it was split into its then seventy fragments plus one. It's also easy to see how Yoseph was able to accomplish things that would ordinarily have been impossible. On the other hand, the opposite is also true. When language becomes convoluted it can have frightening consequences. For example, it seems the more reduced an individual's linguistic ability, the more limited the consciousness of that individual. I'm sure you've seen videos on the internet where mobs

of people are yelling and screaming obscenities, and burning down buildings. The entire vocabulary of some people seems to consist of nothing more than a few caustic four-letter words, which would account for the low level of awareness or the lack of understanding demonstrated by the mob. It quite literally robs such individuals of the ability to communicate and learn. Genuine consciousness is a function of language, and so its absence is a serious handicap.

Having explained why the original language of man was important, imagine that the portion of Adam's soul that fled from him can be resurrected by anyone willing to accurately assess the world around him and accept the truth, whatever it may be. Many people fall into this category but by-and-large they lack the determination to pursue such matters. As noted above, one of the ten shepherds of mankind who lived before the flood was חנוך (Chanokh). He was different from the others.

Chanokh was the first man since the time of Adam to resurrect that portion of his soul. Because of this, it is said that he never experienced death. When the time came for him to leave this world, he simply became the angel Metatron, although again this should be understood as a metaphor for the part of Adam's soul that was lost. How exactly did Chanokh thwart death, and what does it have to do with the name Metatron?

This level of the soul has several names depending on the realm involved. In one realm this angel is referred to as מטטרון (Metatron) and in another it is סנדלפון (Sandalphon). These names are signified by the letters מ and ס (*mem* and *samekh*). Like all the letters of creation, they may be thought of as a representation of primal energy. As מ-ס (*mem-samekh*) they provide life force to Adam, or in a broader context, mankind. However, if you reverse the polarity of the primal energy associated with these letters, the result is ס-מ (*samekh-mem*).

Who or what is מ-ס? The מ-ס “angel” is also known as the angel of death and so the two are the antithesis of one another. They are both aspects of human consciousness. It’s just that one brings life while the other brings death. The problem is that the part of Adam’s soul (in mankind collectively) that prevents death is currently off-line, to use a modern metaphor.

Did Chanokh really become Metatron? It would be more accurate to say that Chanokh’s name was changed to Metatron by virtue of a change in his spiritual essence. Just know that this lofty state is the inheritance of the righteous.

Given sufficient merit, it is accessible to man. A few examples are worth mentioning. It is said for example that אליהו הנביא (Elijah) was the gilgul of Chanokh. Although, it would be considerably more accurate to state that he received what’s called the *nefesh* level of the *Zihara Ila’ah* (Supernal Radiance) attributed to

Chanokh/Metatron. According to the sources we have, these are the only two men in the history of the world to have gone up in fire and “become” angels. Chanokh became transformed or elevated to the level of Metatron, and Eliyahu became the angel Sandalphon. This explains why they never experienced death.

There were others who possessed an aspect of Metatron. For example, Rabbi Meir was said to be “*a spark of Metatron*” because he acquired a small portion of that consciousness that had been lost to Adam. How do we know this is actually true? And more importantly, if so, how did he accomplish this? It is said that “*Rabbi Meir found a rimon (רמון or pomegranate) He consumed the inside and cast away the peel*” (*Chagigah* 15b). The outside letters (or peel) of the name Metatron (מטטרון) are the letters that spell pomegranate (רמון). The *gematria* of the remaining two letters inside (טט) is 18, which is the *gematria* of the force

that would have sustained Adam's life (יָן) indefinitely. Without this part of his soul he “*would surely die*” (*Bereshit/Genesis 2:17*). Rabbi Meir was only “*a spark of Metatron*” because the *pomegranate* (alluding to the level of consciousness he had acquired) was missing some of the letters corresponding to the consciousness of Adam (embodied in the name Metatron). So by casting away the peel, he “*consumed,*” or acquired, only that which he needed in order to fulfill his purpose. We will come back to Rabbi Meir in the pages ahead.

In the meantime, knowing how important it might be to arouse that part of our soul — that portion of human consciousness that provides us with the ability to effectively and correctly measure our reality — especially at this time in history — let's imagine for a moment that we can resurrect it to the extent possible. If Chanokh was able to do it by virtue of his willingness to pursue the ultimate end of a

matter, then perhaps we can do so as well. But where do we begin?

In our parable we mentioned that the king originally taught His children everything and that He “*left no stone unturned.*” This was an allusion to the שני לוחות הברית or two tablets that Moshe brought down at Har Sinai from which the written Torah was derived. Some might describe this by saying it contained the entire written Torah in a condensed form. Either way, it is this primordial version of the Torah that will provide the gateway to a certain level of understanding. It is fairly common knowledge that before God decided to create the world, He first looked into the Torah.

Later in the presentation you will be able to see that this is a reference to the התורה קדמונית (Primordial Torah) in the form of a single אבן ספיר (sapphire stone). It is written in Exodus/ Shemot 24:9-11:

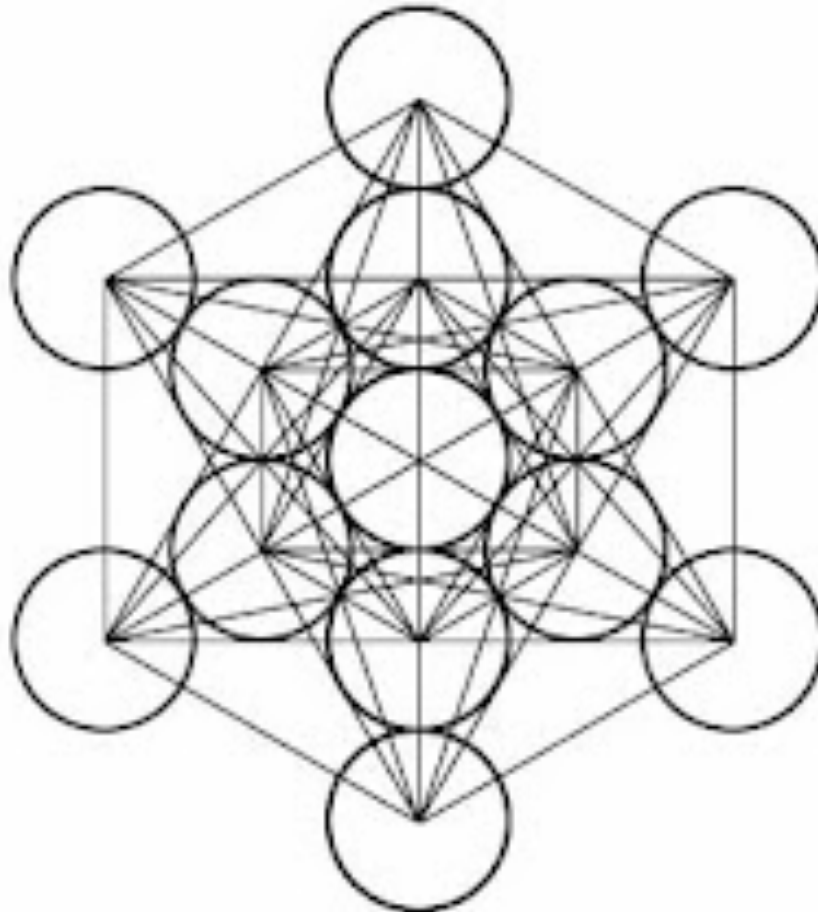
וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל.
וַיֵּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רַגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לְבַנֵּת הַסַּפִּיר
וּכְעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר. וְאֶל-אַצִּילֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יָדוֹ
וַיִּקְחוּ אֶת-הָאֲלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ.

“Moshe ...went up with Aaron, Nadav and Avihu, and seventy of Israel’s elders. They saw a vision of the God of Israel, and under His feet was something like sapphire brickwork, clear like the essence of a blue sky.”

It’s a curious reference that MOST people either miss or ignore, but before you reach the end of this presentation, you will see what it has to do with mathematics, physics, geometry and, in essence, the measure of all things, reflecting even the nature and number of letters in השם המפורש (the Explicit Name) in the form of the Triad Havayah of 72.

As mentioned previously, many do not realize that the geometry of the “brick” or “brickwork” that Moshe saw under the throne can be

expressed as a concept known as הקוביָה של מטטרון (the Cube of Metatron).

We will thoroughly explore this concept in order to demonstrate the validity of previous assertions pertaining to where God's Name is hidden in the geometry of the luchot; and more specifically how the universe is a function of its various measurements.

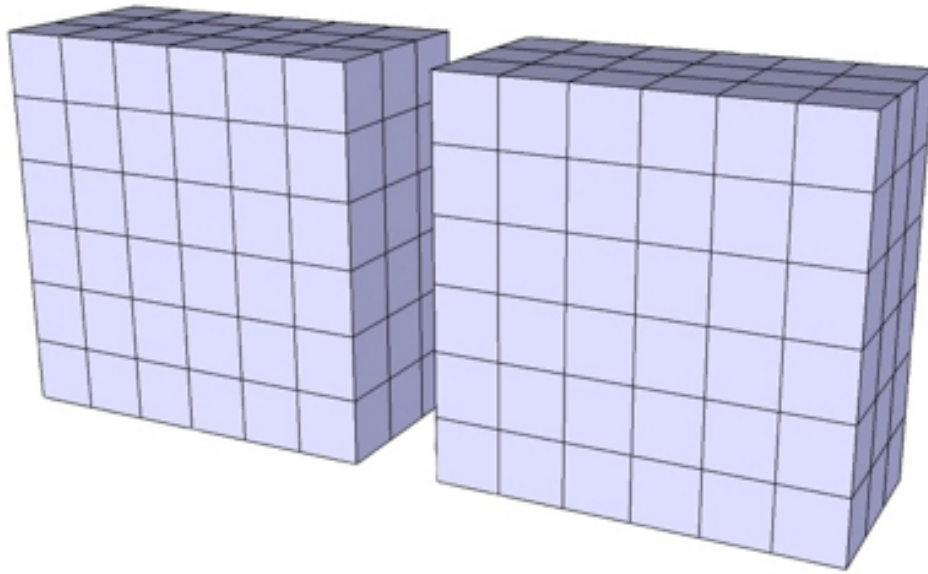
Since there is a very real connection to God's Name, you might want to think of this as a meditation on the Name, because that is in essence what it is. It is a *yichud* (unification of the Name) on the order of those advanced by the Ari and the Baal Shem Tov. The only difference is that instead of using letters we will use pure geometry. So clear your mind and prepare yourself.

The Recombinant Form of the Luchot

We will start by recombining the luchot in our mind. The words of *Bava Basra* 14a indicate that the two tablets were each 6 x 6 x 3 handbreadths:

"The tablets were six handbreadths in length, six in breadth and three in thickness. They were placed lengthwise in the ark."

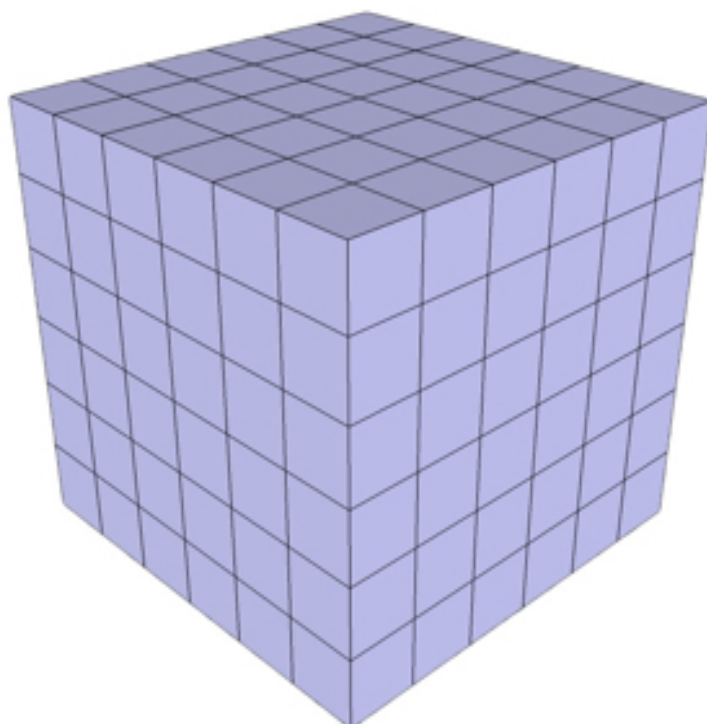

These should be unified and envisioned in your mind as a single sapphire stone in the form of a cube measuring 6 x 6 x 6.

A cube is of course three dimensional. The human mind is wired to comprehend three physical dimensions.

There are other dimensions of course, but for the purpose of this meditation on God's Name in the sapphire stone, it is sufficient to think in terms of three spatial dimensions.

Understand first, that unless one is dealing with fractals, a three-dimensional object is best defined by its two-dimensional components.

Perhaps I should repeat that more specifically as it pertains to the cube in question. That is, its three-dimensional nature is a function of its two-dimensional components.

A cube has six faces and each face is of course two-dimensional. Envision this cube in your mind.

See the six faces of that cube and understand that they have a mathematic connection to God's Explicit Name.

You do not yet understand how this particular cube relates to God's Name, but you will by the time we finish this presentation. You don't know very much about this single sapphire cube, just yet, except for the fact that it has six-faces.

We can learn a lot about God's Name from the angel Metatron and the aforementioned cube. Remember that the full name and title of Metatron in Hebrew is מטטרון שר הפנים, which literally means the angel of the faces. However, in addition to that title, he is also known as the "*Master of Wings*," referring to his understanding of the groups of three letters in God's Explicit Name (known as the "Triad Havayah of 72"). This Name actually consists of a total of 216 letters.

It is derived from *Shemot/Exodus* 14:19-21 where each of the three verses contains 72 letters.

יט וַיִּסַּע מִלֶּאֱדָהּ-לְהַיִּם, הַהַלֵּל לְפָנַי מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל, וַיִּלְךְ, מֵאַחֲרֵיהֶם; וַיִּסַּע עִמּוֹד הָעֲנָן, מִפְּנֵיהֶם, וַיַּעֲמֵד, מֵאַחֲרֵיהֶם.

כ וַיָּבֹא בֵּין מִחֲנֵה מִצְרַיִם, וּבֵין מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל, וַיְהִי הָעֲנָן וַהֲחֹשֶׁף, וַיָּאָר אֶת-הַלְּיָלָה; וְלֹא-קָרַב זֶה אֶל-זֶה, כָּל-הַלְּיָלָה.

כא וַיִּט מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ, עַל-הַיָּם, וַיּוֹלֶךְ יְ-ה-וָה אֶת-הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֲזָה כָּל-הַלְּיָלָה, וַיִּשְׁם אֶת-הַיָּם לְחַרְבָּה; וַיִּבְקְעוּ, הַמַּיִם.

Three verses of 72 letters equals 216 letters. To understand this Name, the letters are permuted into groups of three letters, and therefore it is sometimes referred to as the 72 Names (of three letters).

The angel we've been discussing is known as both "*Metatron Angel of the Faces*" and "*The Master of Wings*." What does one name have to

do with the other? The “*wings*” are the *triplets* (groups of three-letters) and they are directly related to the geometry of the sapphire brickwork previously mentioned. Metatron’s understanding of this was a function of his “proximity” to, or knowledge of that “brickwork” under the throne that reflects the nature of those letters.

There is also a unique Name consisting of 42 letters. Like the Triad Name of 72, it is written as a series of triplets or “wings” consisting of three letters which are characterized by a specific nature and sequence. A prayer composed by the Tannaic sage R. Huniah ben Hakanah, that is known as אָנָּה בְּכֹחַ (Ana Bechoach) consists of 42 words. Each is said to have a hidden connection to the first 42 letters of the Torah. The acrostic of these 42 words spells out the 42 letters of this Name and there are a multitude of allusions to it in various sources. Some contend the letters themselves are not found in the written Torah. However,

there are many instances of 42 hidden in the narrative among the letters of its five books, and this number is deeply embedded in the measurements of the sapphire stone. It is, in fact, one of its two defining characteristics.

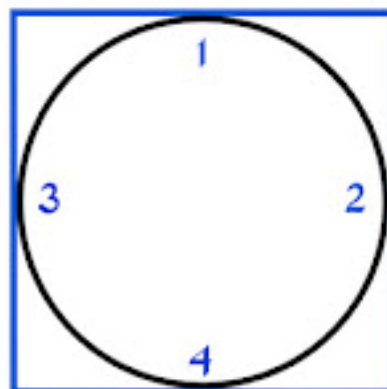
The Triad Havayah of 72 and the Name of 42 are both hidden in the measure of this brickwork. The Name of 42 is best perceived in the form of the single sapphire stone under the throne, while the Name of 72 is more easily perceived after that sapphire stone is divided into its two respective halves. We will explain this more fully in a moment and you will see in the models how these two Names correlate with one another in the geometry of the stone.

It is important at this point to remember what we said earlier: we can learn a lot about God's Name from the angel Metatron and "the cube" attributed to the angel's name. The title of "*Angel of the Faces*" (Sar HaPanim) by the

way, is usually translated as the *Minister of the Interior*, and that's fine, but it tends to conceal much more than it reveals as it obfuscates the significance of the geometry and the measurements of the faces involved. If you find yourself confused by the words I've chosen to convey the information thus far presented; or you find yourself in disagreement with any of the assertions; or maybe you feel the knowledge of such things has no valid purpose, please don't allow yourself to give up until you've read the entire presentation. It is of paramount importance for reasons that will eventually become obvious. Persevere until the end and I think you will be blessed in ways you cannot yet imagine.

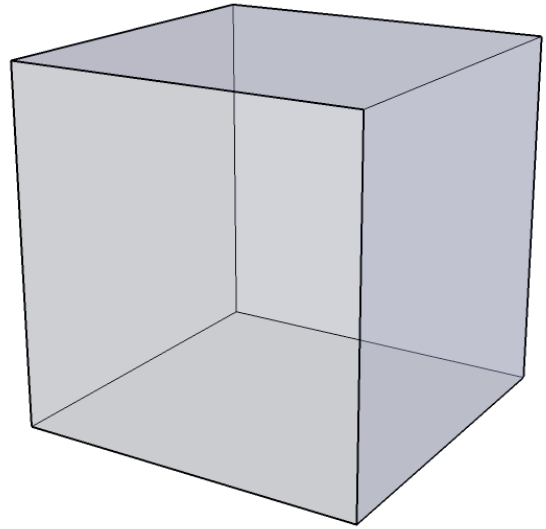
Now let's take a closer look at this sapphire cube (the combined form of the *luchot* or tablets that we've been contemplating). It's true you could take the measurements of the *luchot* cited in *Bava Basra* 14a and put them together

in your mind to perceive a sapphire cube, but that would be like cheating on an exam. We want to perceive this the same way that the expositor of *Bava Basra* perceived it, by reason and by logical inference derived from the upper levels of our consciousness. In order to do this, we need to see the world below from the world above. Remember Mr. Flat! To do this, we will first contemplate a three dimensional geometric shape in a lower dimension. So as you reflect on the six faces of a cube in your mind, pretend that the third dimension is flattening itself back-down into two dimensions. The cube is now just a simple square with four sides. Using the four sides of this square as the outer edge, mentally draw a circle inside the square. Make sure the circle touches each of the four sides of that square. Easy.

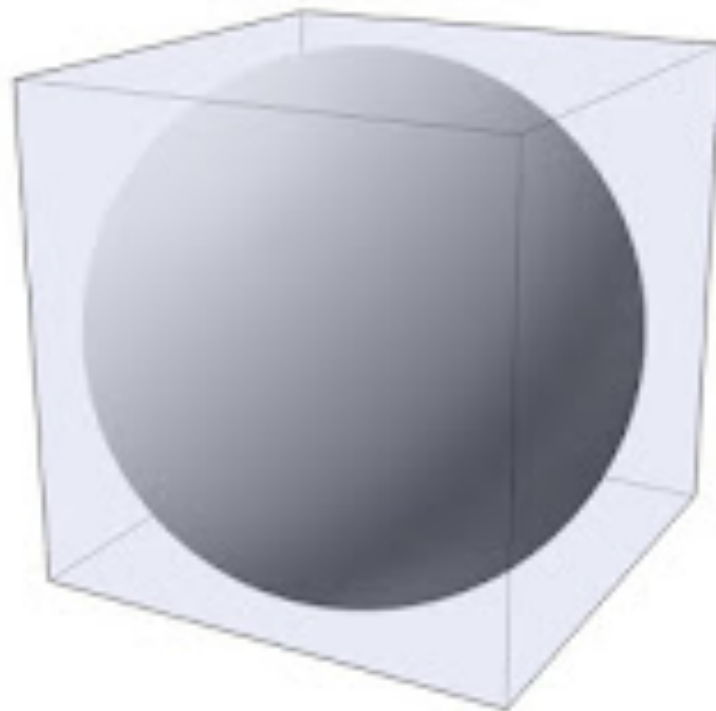

Now let's unpack this two-dimensional construct and extrude it back-up-into the third dimension where it becomes a cube once again.

The circle likewise expands into three-dimensional space but it becomes a sphere within the cube.

The word sphere in Hebrew by the way has the same root letters as sapphire (ספיר) which is the substance of this unique cube. This is an indication that the sphere defined by the faces of this particular cube has great significance and we will come back to this shortly.

In the meantime, just as the four-sided square in two dimensions defined a circle within, so too, the six-sided cube defines a sphere within.

In the presentation ahead you will be exposed to the unique ratio that defines various aspects of its geometry across multiple dimensions.

If you've followed along thus far, very good. Just remember that this is an exercise in resurrecting that part of Adam's soul (which is really your inheritance) that was lost eons ago, the part that Chanokh and Elijah succeeded in resurrecting due to their integrity, intellect and desire for understanding; and, the part that made Rabbi Meir so special.

The Measurement of the Cube and the Mathematic Language of Metatron

The next part of this exercise is outside the scope of the Hebrew language although you will be able to see the connection once you hear the explanation. The English terminology is consistent with many other languages that use the same words, so we will use English words where necessary to demonstrate. We want to measure this sapphire cube using some unit of measure that is more familiar to us. At the risk of repeating myself, the enlightened could ascertain its measurements from **בבא בתרא** (*Bava Basra* 14a) which describes two halves of a cube, but remember that you are pursuing this matter by exercising that portion of consciousness that tends to lay dormant. How would you measure the face of that combined cubic form? You would have to assign a name to that unit of measure. Let's see, what should we call the measure of this cube?

It is a unit of measurement that describes the size of one unique cube, so we could refer to it as the “cube’s unit-of-measurement.” No, that won’t work. It’s way too long. Let’s just call it a “cube-unit.” Does that sound logical? It is after all a *cube*, and whatever the *unit* of measure may be, it is the measure of that cube. For sake of simplicity it might be a good idea to compress this phrase even further into a single word. Begin by dropping the last letter of the word cube (C-U-B-E). In other words drop the “E” ...but then add the last two letters of the word unit (U-N-I-T) which are the “I” and the “T” ...so cube-unit would simply become CUB-IT, or “cubit.”

The Hebrew speaker needs to come to terms with the fact that a cubit (written in English using the standard letters of the western alphabet) is not the same as an אמה (written in Hebrew using Hebrew letters). An אמה is a forearm that varies in length depending on the stature of an individual and that it may or may

not be equal to the measure of the original heavenly cubit. A cubit is entirely different. It is the static measure of the face on a specific cube (קוביה) and it is unique in that it has a direct connection to the letters of God's Name. The אמה does not. A precise explanation will be forthcoming. For now it is sufficient to realize that the name of the angel associated with this cube is מטטרון שר הפנים or the angel of the faces, by virtue of his having perceived the unique correlation between this Name and the geometry within the cube of sapphire.

Not surprisingly, the actual measurements of this cube are in fact self-embedded in its geometry. That is, the actual measure of a cubit can be determined from the very nature of its geometry. But how? That sounds impossible!

Remember the three-dimensional properties of the cube defined by its six faces? This sets a precedent. Our sages have much to say about precedent and *halakhah* (law). God rested on

the seventh day (He set the precedent), and so we follow His example (we rest on the seventh day as well). This is just one of many. The Primordial Torah here sets a mathematic precedent that we likewise follow in order to understand its significance in terms of God's Name.

Since its three-dimensional geometric properties are naturally divided by six (that is its six two-dimensional faces) then each of its other components, in each of its lower dimensions, must also be divided by six. In other words, each two dimensional face must also be divided by six. Let's see, what should we call these smaller units of measure? Since they define a part of each face and a face is a simple anthropomorphic term having to do with a body, what if we call the smaller unit of measurement a "hand" since it too is an anthropomorphic term relating to a physical form. So, just as each cube is divided into six faces, each face would be divided into six

hands. This fact, by the way, can be confirmed by *Bava Basra* 14a, but remember, we are exploring this without benefit of such sources, and we must try to use our limited intellect to see this in the geometry for ourselves.

Now contemplate the sphere defined by (and within) the six faces of the cube. Remember the precedent that was self-embedded in the nature of the cube's geometry? Since the three-dimensional cube was a function of its six two-dimensional faces, we decided to look at each of the lower dimensions as a function of six smaller units of measure. In this manner we would be able to unravel the mystery of the geometry and reveal its hidden connection to God's Name. We will come back to this in a moment. Just remember that the mathematic precedent requires us to divide each aspect of the cube's geometry by six, and this includes the circumference of the sphere defined by those six faces. If you flatten a three-dimensional sphere into two dimensions, it

becomes a simple circle. This two-dimensional circle is the circumference of the three-dimensional sphere. Think of this circle as a pie, maybe an apple pie, or blueberry. Take your pick. You have six people sitting at your table and you want to serve each person a slice, so you cut the pie into six pieces. In order to determine the measure of 1/6th of the pie's circumference, we first have to know the measure of the circumference itself, but if we do not know the measure of the cube, how can we possibly assign a measure to the circumference? The simple answer is, we can't! The only thing we can do at this point is to describe it. What words would you use to describe its measurement?

When does a Pie = Pi

In keeping with our understanding of that single unified language, a language where the word “cubit” describes the measure of a

particular cube, it might be a good idea to continue in like manner with the measure of the circumference of our pie. The circumference is a ratio derived from the measure of the faces of the cube, and when we named the cubit, we dropped the “e” from the word cube. So what if we drop the “e” from the word pie (P-I-E) as well, and just call it Pi (P-I).

For those who don't know, Pi already happens to be the measure of this particular circumference (the circumference of the sphere defined by the 6 faces of the cube) and it is a calculable mathematic fact. When the diameter of a circle is one cubit, as it is in this case, the circumference of that circle is Pi cubits, which is 3.1415926 with decimal iterations that extend to infinity. It is literally an infinite number, without end, that goes on forever without repeating itself. You might refer to such a number as אין סוף which in Hebrew means “*without end*.” Would it surprise you to know that Pi is not a number? It is merely a

numeric way of expressing a ratio of infinite proportion.

If our Pie (P-I-E) is in the measure of Pi (P-I) then when we cut it into six slices, each piece is simply... one sixth of Pi. Simple. If we round that number to the 4th decimal place it is 0.5236, but remember, just as Pi was not a number, so too, 1/6th of Pi is not a number. Again, it is merely a numeric way of expressing a ratio of infinite proportion.

This proportion appears to be an embedded aspect of the universal language that forms the core of consciousness. The letter “p” for example, is in the form of a closed circle with a tail extending in two directions, alluding to Pi and its infinite nature. The Hebrew letter “פ” is similar, but it consists of an open circle with a tail that begins to spiral outward to infinity. The “פ” also means “mouth” (“פה”). When the mouth is open it is in the shape of a circle “O” but when it is closed it’s like the diameter “—”

of that circle. A well known euphemism for the mouth is “pie hole,” and so the correlation between Pi, the circular shape of the mouth and the circumference of this particular Pie is understandable. These are examples of symbolic elements needed to support a single universal language, and specifically one capable of conveying complex geometric concepts at an archetypal level.

As we’ve previously noted, the word for meter in Hebrew is מטר but when describing the underlying system of measurement, or a specific measurement in that system, it is expanded by adding a “י” (*yud*) at the end: מטרי. Were we to recognize a system of measurement established by the properties of a specific cube, we might expand the word in similar fashion making the “cube-based-system” a קובי. The base-unit of measure for such a system would likely be some kind of extension to the word קוב. To my knowledge, a word with such an

extension does not currently exist in the Hebrew lexicon.

At any rate, the nature of the infinite ratio within the geometry we've been examining is also how we think of God. We say He is אין סוף meaning "*without end.*" Keep in mind as you meditate on the various properties of this sapphire stone and its measurements, that this infinite ratio is self-embedded in the geometry. The ratio of the length of the circle's circumference to the measure of the square surrounding it in two dimensions, is also the ratio of the volume of the sphere in relation to the cube that surrounds it in three dimensions. Both are the exact same infinite ratio which is 1/6th of Pi. This much is true of any cube and it is well known in mathematics.

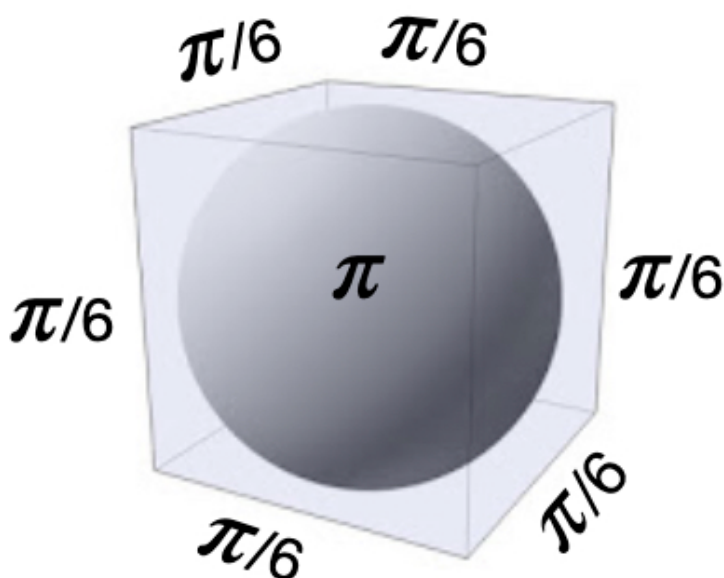
However, you will see later on in the presentation that this infinite ratio is hidden in additional aspects of its geometry as well. The problem with a ratio is that it isn't necessarily

related to any particular unit of measure that we can quantify. So, if we express the circumference in cubits, we still don't actually know the size of the sphere or the measure of this particular cube, but we're getting close. Let's see if Metatron (that part of Adam's consciousness that was sublimated) can provide us with an answer. It is after all הקובייה של מטטרון (the Cube of Metatron). When we first began delving into the geometry we decided to refer to the length and width of this cube as a cube-unit, which we then shortened to cubit. We did not explain the cubit further because we didn't know the actual size of the cube. We simply decided to call the unit of measurement a "cubit."

Here's what we did know: we knew there were six faces on the cube; we decided it would be appropriate to call the measure of each face a cubit, even though we didn't know what it was; we knew that the six faces together defined a sphere within the cube; and we knew that if the

measure of the cube was one cubit, then the circumference of that sphere would be Pi cubits.

The circumference of the sphere is a mathematic function of those שש פנים (six faces). That is a mathematic fact. Without encumbering you with a complex formula it should be obvious that since there are six faces, each of them is responsible for 1/6th of that measure because those six faces actually define it. That means the linear measure of each face is not only a function of Pi (because the circumference of the sphere is Pi) but more specifically it is a function of Pi divided by six (because it is defined by 6 faces).

One sixth of Pi is 0.5236 when it is rounded to the fourth decimal place. All this really means is that the measure of the face could be expressed as either 1 cubit, or 0.5236 in terms of some other unit of measure that represents the ratio of the 6 faces to the sphere they define.

Note: Linear units of measure have a mathematic relationship to other linear units of measure. A linear inch, for example, is 1/12th of a linear foot. The ratio connecting these two units of measure is 1 divided by 12. We could express 1/12 numerically as 0.0833 rounded to the fourth decimal. The linear inch would thus be 0.0833 of the other measurement, which is, in this case, a well-known unit of measure called a foot. In the case of the sapphire cube, we are not talking about inches or feet. Rather, we're talking about cubits and some other (as yet unnamed) unit of measure. The mathematic ratio that connects the cubit to this other, as yet unnamed unit of measure, is $\text{Pi}/6$ ($3.14159\infty/6 = 0.5235\infty$). Why is the linear cubit a function of this other unit of measure? Because once again, that is the portion that each of the six faces play in defining the circumference of the sphere within.

This ratio has some interesting implications. For example, since there are six faces and each portion is 1/6th of Pi, the measure of all 6 faces together is equal to Pi (3.14159 ∞). So while the sphere is Pi Cubits, the 6 faces are Pi in terms of this other unit of measure. What could it be? The question you should be asking yourself is: “What is that other unit of measure?” Is it a known unit of measure? Does it already have a name? Or, do we need to “invent” a name to describe this unit of measure?

The term we used to describe the measure of “The Cube” was “Cube-Unit” because the word itself alludes to the measure of a cube. We then reduced that term to “Cubit.” What term should we use to describe this new unit of measurement? It’s the measure of each face, and since they are the faces on the Cube of Metatron and since מטטרון שר הפנים is the angel of those faces, why not call it a “Metatron-Unit” after the name of this angel? That makes sense, doesn’t it! Is it not logical to name a unit

of measure after the portion of Adam's consciousness that allowed him to perceive the measure of such things with such clarity? Let's call it a "Metatron-Unit." Although, it is a bit long. We shortened Cube-Unit to Cubit, so why not shorten "Metatron-Unit" as well. It might be simpler to just use the three primary letters in the name of Metatron that correlate with the concept of measurement which are מ-ט-ר (or M-T-R). So 1 Cubit = $\text{Pi}/6$ (Metatron-Units) or מ-ט-ר "units." Wait a minute! Those letters just happen to spell the word מטר (meter) in Hebrew! Could it be that a linear cubit is equal to 1/6th of Pi meters?

Indeed, this is why the ancient cubit (which is the only real cubit) just happens to be 0.5236 of a meter. More importantly, it is what it is because the cube-unit measure of the sapphire stone is of heavenly origin, tucked away under the throne as it were, in the domain of the angel Metatron. And yes, its measurements have a connection to God's Name, but the *Master of*

Wings (Metatron) guards this knowledge from those who have no interest in truth. We will explain all of this in a moment and you will see the mathematic equivalent of the Name in the measure of the stone with your own eyes (shown in the diagrams ahead or the physical models on display between Pesach and Shavuot).

A moment ago, I mentioned that the measure of the sphere's circumference within this cube was Pi in terms of cubits and the measure of all six faces was Pi in terms of some other unit of measure that represents the ratio of the 6 faces to the circumference of the sphere they define. I also noted that any given face could be expressed as 1 cubit or $\text{Pi}/6$ in terms of this other unit of measure. You can now see that when a cube is 6 handbreadths cubed, like the measure of the sapphire stone (which can also be expressed as one cubit-cubed) then the circumference of the sphere inside is exactly Pi cubits, and the combined length of all six faces

defining it, is exactly π meters. This correlation is unique to a cube of this size. It does not occur in any other size cube.

It should be noted that $1/6$ th of π is also the ratio of the volume of a sphere to the volume of the cube that surrounds it (for the very same reason) but this is true of any cube, of any size, and it is well known in mathematics. In the case of the cube's volume it may also be in terms of any unit of measure. You will see this in the pages ahead when we show how the volume of this planet is measured in terms of cubic kilometers. However, only in this unique sapphire cube does the linear measure of the face also equate to $\pi/6$ in terms of meters. Contemplate that for a moment because this unusual correlation occurs only in the recombinant form of the luchot. Its measurements thus represent a point of convergence making its geometry a sort of mathematic Rosetta Stone. It is here in its geometry that many secrets of the Explicit

Name are hidden from the casual observer (and yes we're coming to that).

If you've not yet grasped the implications, the sapphire cube is the common denominator between the Metric System of Measurement with its meters and centi-meters that correlate with Metatron's name, and the Imperial or "Royal" System of Measurement with its cubits and handbreadths that correlate with God's Name. I'll show how these imperial measurements correlate with God's Name in just a moment. However, before I get into that, please take a moment to contemplate the mathematic common denominator connecting the two systems of measurement within this unique cube. That common denominator is Pi but it represents a great deal more. It is actually a mathematic allusion to the angel whose name is synonymous with the cube in question (*i.e.* the Cube of Metatron). How can that be? It's quite simple really. The average individual knows Pi to the second decimal place. The

number 3.14 is more than sufficient for accurate measurement. In meters, for example, it is so precise, that the last unit (a millimeter) isn't much larger than the tip of a pencil or pen. The Metric system is a 10-based system using 1s, 10s and 100s. Multiply 3.14 times 100 and you get 314. This is the gematria of Metatron (50=י 6=ו 200=ר 9=ט 9=ט 40=מ). The knowledge of this ratio as it pertains to the stone is an aspect of Metatron, but the wisdom to see the connection within its geometry depends on an individual's understanding of God's Name. This is the very essence of that higher level of consciousness that was lost to Adam. We'll come back to it later in the presentation, at which time it will make more sense. For now, it is sufficient to understand that the length of the heavenly cubit was 1/6th of Pi Meters (ר-ט-מ units) long before the שני לוחות (two tablets of the covenant) were brought down by Moshe, and long before the descendants of Yaakov would be slaves to Pharaoh and forced to use cubit rods to build

Pharaoh's empire. Where did those rods come from anyway? How did the Egyptians come to understand the significance of this measurement?

As it turns out, the rods were fashioned after the cubit used in the building of Noah's Ark. The measurement was described to them by Shem, who was Noah's son, but that's another story that will have to wait until later in the presentation. For now, it is sufficient to know that this unit of measure was recognized as 1/6th of Pi from the very beginning, long before Egypt became Egypt.

It was also long before the Jewish people would begin estimating the length of a cubit by using a part of the arm. The word for cubit in Hebrew is קֶמַח but as mentioned previously it is not a cubit and it never has been. It is merely the approximate size of a specific sapphire stone, a stone in the geometric form of a cube, hence cubit. The word קֶמַח means forearm

because that is exactly what it represents. Since men come in various sizes, so too do forearms which accounts for the many variations of the “forearm” in Jewish sources. *Midrash Rabbah Bereshit Noach* 31:10, however, speaks of a Temple “אַמָּה/forearm” and II Chronicles 3:3 explains: “...for building the Temple... the length in forearms [was that of] the first measurement (בַּמֶּדָה הָרִאשׁוֹנָה)” referring specifically to the ancient cubit used before the flood and in the building of Noah's Ark. The Temple “אַמָּה/forearm” was thus the same as the heavenly measure derived from the face of the sapphire stone, assuming you realize that the heavenly cubit is Pi divided by 6 Metatron-Units (meters) to infinity, as opposed to some other measure that may involve approximations (the אַמָּה being a good example) or numbers subject to rounding errors. In some cases, other cubit measures, be they from Egypt or elsewhere, arose from errors in the process of duplicating the means of measurement. In the case of the Temple “forearm,” the Sages of

Israel wished to be accurate, which is why the text does not say that the Temple אַמָּה/forearm is the same as the “ancient אַמָּה/forearm” but rather the “ancient measure (במדדה הראשונה)” Why? Because the ancient measure to which it refers was not a man’s forearm. The heavenly origin of the system established by the sapphire stone was merely approximated by using a man’s forearm and the custom continued, likely because our Sages considered the heavenly cubit too holy to be used for ordinary measurements due to its connection to the stone and ultimately God’s Name. Take a moment to understand this. If you need confirmation of the actual length in metric, just remember that the earliest cubit rods found in archaeological excavations in Egypt are described as being either 0.5235 meters (which is 1/6th of Pi rounded down) or they are described as 0.5236 meters (which is 1/6th of Pi rounded up). But please understand this measurement is NOT an Egyptian Cubit as it has been labeled by so many scholars. It is the

heavenly cubit, which was the “ancient measure” derived from the stone.

Some people think that the meter is a new invention. Some think it is of Greek or Roman origin. Neither is true. The Egyptians were well aware of ratios like Pi and 1/6th of Pi, and they were well aware of the connection between the meter and the cubit when they built the pyramids. They were consummate mathematicians but they did not perceive any of this through their own intellect. As stated previously, they learned all of this from Shem who was fully aware that the sapphire stone was the mathematic origin of the system. But how could Shem know? Easy! He learned it from his father Noah, who learned it from Chanokh, and who was Chanokh? It was Chanokh who “became” מטטרון שר הפנים. It was Metatron, the angel of His Presence, who was in proximity of the throne and the sapphire stone which was the basis of the system and quite literally the mathematic foundation of the

entire universe. Contemplate that very carefully and then contemplate it again!

The Sapphire Stone

As easy as this might be to see in the models, those lacking an understanding of the origin of the system have a hard time grasping this concept. The little knowledge some possess is further confused by variations in the length of cubit rods from later periods of time, made after the teachings of Shem had been forgotten. This leads to the logical assumption that they are simply looking at different cubits.

However, this does not take into account the errors made by those later empires, Egyptian or otherwise, in understanding the mathematic origin of the cubit, or errors in the process of duplicating the “ancient measurement” (as in the case the $\pi\mu\delta$ /forearm that was intended to estimate the size of the sapphire cube *i.e.* cubit).

Indeed, the Egyptians embellished and expanded on what they'd been taught originally by Shem, further confusing the situation, giving rise to what are now called the "Common Cubit" and the "Royal Cubit."

The Royal, or Imperial Cubit as it is sometimes called, is accurate to the extent that it is $1/6$ of Pi, but the common cubit is again, a variation likely resulting from a practical embellishment to serve their methods of construction or an outright failure to preserve the knowledge handed down by Shem.

There was only one cube, and therefore only one real cubit. Once you understand the origin of the system based on the sapphire stone, the errors become rather obvious.

There is however one other possibility that could account for the "invention" and use of a common cubit.

If Shem knew the significance of the sapphire stone (which he did) and knew of its connection to God's Name (which is somewhat obvious) then he may have encouraged the Egyptians to use their own approximation in order not to use what Shem thought was too holy for ordinary measurement. Perhaps this is why generations of Egyptians, who were obviously aware of the Royal Cubit of the Heavenly King, would instead use a Common Cubit of a slightly different measure, having been taught by Shem to do so.

Earlier, we said we would come back to Rabbi Meir. There are sources that elaborate on his knowledge and understanding of this stone.

For example *Zohar Hashmatot*, I:264b (*Siman Lamed-Zayin* / Hebrew translation of the Aramaic) says:

שָׁאָמַר רַבִּי מֵאִיר, מֵהוּ שְׁכָתוּב וַיֵּאמֶר אֶל-לֵהִים יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר, וְלֹא אָמַר לוֹ וַיְהִי כֵן? מְלִמֵּד שֶׁהָאֹר הֵהוּא גְדוֹל, וַאֲיִן

כָּל בְּרִיָּה יְכוּלָה לְהִסְתַּכֵּל בּוֹ, גְּנִזּוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְצַדִּיקִים לְעֵתִיד לָבֵא, וְהִיא מִדַּת כָּל סְחוּרָה שְׂפָעוּלָם, וְהוּא
 כַּח אָבִן יִקְרָה שְׂקוּרִין סְתָרֵת וְדָר. וְעַל מָה הִיא מִדַּת דָּר?
 אֵלָּא מְלִמֵּד שְׁלִקְחָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזִינָה אַחַת מֵאַלְפִים,
 וּבְנָה מִמֶּנָּה אָבִן יִקְרָה נְאֻה וּמְקַשְׁטָה, וְכָלֵל בָּהּ כָּל
 הַמְצֻוֹת... וּמָה זֶה מְשָׁם רוּעָה אָבִן יִשְׂרָאֵל? הֲגוֹי אוֹמֵר,
 צָדֵק הָעֵלְיוֹן. וּמָהוּ הָאוֹר הַגָּדוֹל הַצָּפוּן? וְהִנּוּ סְתָרֵת. וְהָאָבִן
 שְׂדָרָה לְמִטָּה הַיְמָנָה נִקְרָאת דָּר, וּמָה הוּא? מִיָּדוּ לוֹ, הִנּוּ
 חֵמֵשׁ אֲצַבְעוֹת שֶׁל יַד יְמִין: ע"כ מֵהַשְׁמָטוֹת.

Rabbi Meir said: What is the meaning of the
 verse, “Elohim said, *‘Yehi ohr vayehi ohr—let
 there be light and there was light’*”? Why didn’t
 the verse conclude [as it did on subsequent
 days], “*vayehi ken—and it was so*”?

Rather, it comes to teach that that light was
 extremely powerful/great, to the extent that no
 creature would have been able to behold it [it
 was a blinding light in the true sense of the
 word, so strong that it blanked out all
 distinctions]. The Holy One therefore hid this
 light away for the righteous who will live in the
 future [after the resurrection of the dead]. This

light is the measure of all *sechorah* (generally translated as “merchandise”) in the world [although I would suggest a better translation would simply be “all things made,” referring to those things “made” by God at the time of creation]. It is the power of the precious stone known as *sochareth ve'dar*, alluding to measurement as in *Ve'al mah hee midat dar*. In what way is this the measure of *dar*? Rather, this teaches that the Holy One took the splendor of its splendor, one two-thousandth. He then built/constructed from it a stone [singular] that is precious and ornate, which includes within itself the entire system of *mitzvot*... What is the meaning of (*Bereshit/* Genesis 49:24), “*Mi'sham ro'eh evan Yisrael*”? We might say that this is *tzedek elyon* (supernal righteousness). And what is the great hidden light? That is *sochareth*. And the *evan* (stone) *sh'darah* (that dwells) below it is called *dar*. What is it? It is *from His hand to his hand*. That is, *the five fingers of the right hand*.

The reference here to *tzedek elyon* (supernal righteousness) is an allusion to that part of Adam's soul that fled from him. We should point out that Rabbi Meir was considered one of, if not the greatest among the *Tannaim*. Any *Mishna* not specifically attributed to someone was said to express the opinion of Rabbi Meir. The name that he ascribed to this stone was סוּחַרֶת וְדָר (sochareth ve'dar) and he later confirmed that it was sapphire. This was הַאֲבֵן or “the stone” under the Throne of Glory that metaphorically represents the consciousness of Adam — the stone that defines all aspects of creation in terms of God's Name as shown in the models and the very specific examples that we are about to provide. As a “measure” related to God's Name, it is quite literally the mathematic foundation הַשְּׂתִיָּה of the universe. However here, Rabbi Meir affirms that the commandments were somehow embedded in this stone (singular) alluding to its eventual division into two halves when it becomes the

two tablets of the covenant or שני לוחות הברית.
The original unified geometry and the measure of its original unified form is obscured by the change it undergoes in its division for the sake of creation, later perceived in its dual form as the luchot, at which point man's perception of its significance becomes occluded, and he is no longer capable of comprehending the true nature of the foundation stone. We will come back to the meaning of "*His hand to His hand*" and the "*five fingers*" in the geometry of the stone in a moment.

In the meantime, on the same subject, *Zohar Hashmatot* I:264a clarifies the importance of this stone:

בָּא אַבְרָהָם וּבִיקָשׁ כַּחוֹ לְתֵת לוֹ, נִתְּנוּ לוֹ אֶבֶן יְקָרָה זֹו וְלֹא רָצָה אוֹתָהּ, זָכָה וְנִטְלַ מִדָּתוֹ שְׁנֵאמַר "תִּתֵּן אֶמֶת לַיַּעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם" (מִיכָה ז, כ). בָּא יַצְחָק וּבִיקָשׁ כַּחוֹ וְנִתְּנוּ לוֹ, וְלֹא רָצָה בָּהּ. זָכָה וְנִטְלַ מִדָּתוֹ שְׁהִיא מִדַּת הַגְּבוּרָה דְּהֵינּוּ הַפָּח"ד. דְּכִתִּיב "וַיִּשָּׁבַע יַעֲקֹב בְּפָחַד אָבִיו יַצְחָק" (בְּרֵאשִׁית לֹא, נג). בָּא יַעֲקֹב וְרָצָה בָּהּ וְלֹא נִתְּנוּהוּ לוֹ, אָמַר לִיהּ הוּאֵיל

וְאַבְרָהָם מְלַמְעֵלָה וְיִצְחָק לְמַטָּה, אֵתָהּ תִּהְיֶה בְּאַמְצֵעַ וְתִכְלוּל
שְׁלֹשָׁתָם דְּכִתִּיב "תִּתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב" (מִיכָה ז, כ). וּמֵאֵי
אַמְצֵעַ, הֵינּוּ שְׁלוֹם. וְהָא פְּתִיב תִּתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב, אֶמֶת
וְשְׁלוֹם חַד הָוִי. ... וְלִפְיֶכָּךְ אָמַר "אֲבֹן מְאֹסוֹ הַבּוֹנִים הֵיטָה
לְרֹאשׁ פִּינָה" (תְּהִלִּים קיח, כב). אֲבֹן מְאֹסוֹ אַבְרָהָם וְיִצְחָק
שִׁבְנוּ אֶת הָעוֹלָם, הֵיטָה עֲתָה לְרֹאשׁ פִּינָה.

According to that source, Avraham *Avinu* sought the power associated with such knowledge and he merited to receive it, so the angels responded by offering him this gemstone, but he didn't want the responsibility. Yitzchak sought the same power, and he too merited to receive it, so they offered the gemstone to him as well, but he didn't want it either. Yaakov also desired it, but the angels were reluctant to grant it to him because Avraham and Yitzchak had rejected it.

The Psalmist thus wrote: "*The [sapphire] stone that the builders rejected became the chief cornerstone* (אבן מאסו הבונים היתה לראש פינה) (*Tehillim* 118:22).

There are many opinions about this expression. However, considering the words of Rabbi Meir, the sapphire stone (singular) with God's commandments, became the sapphire stones (plural) with those commandments, when they were brought down by Moshe who was willing to accept the stone and the responsibility associated with taking possession of it and all that it would entail, at which point, the concept that previously existed above as a virtual aspect of creation, became a physical reality below.

The two halves with their commandments would eventually be placed inside the Ark which would then be placed inside the Mishkan and then the Temple during the days of David and Solomon, where they would become the spiritual foundation of the people. There they would remain until the Ark was removed just prior to the exile, leaving only the large stone on the Temple Mount on which it had rested.

The stone inside the Ark that was removed, was the stone from which the people drew their spiritual foundation - *evan hashetiyah* (foundation stone) - the foundation being the "*system of mitzvot*" contained within the stone(s) alluded to by Rabbi Meir.

The meaning of various opinions, or the opinions about those opinions regarding a certain large boulder on the Temple Mount is left for you to evaluate.

The Angel's Measuring Rod

The measure of the sapphire stone or stones, originating as it were from the domain of Metatron, are directly connected to the measure of the Temple. This connection is revealed by the angel in the book of יהזקאל/Ezekiel.

We read in Chapter 40, Verse 5, that the prophet saw a vision of an angel with a measuring rod in his hand:

וְהָיָה חוֹמָה מְחוּץ לְבַיִת, סָבִיב סָבִיב; וּבִיד הָאִישׁ קֶנֶה הַמֶּדָּה
שֵׁשׁ-אַמּוֹת בְּאַמָּה וְטֵפַח וַיִּמָּד אֶת-רֹחַב הַבְּנַיִן קֶנֶה אֶחָד
וְקוֹמָה קֶנֶה אֶחָד.

A measuring rod? Who was this angel? By now you should know the answer. It was Metatron, or again, in a more lofty sense, that part of Adam's soul within Ezekiel that was capable of perceiving such things. In that vision, the angel was measuring a Temple that had not yet been built.

Ezekiel describes the rod as being “שש” (six forearms) in length but then he tells us that it is NOT really a man's אַמָּה/forearm per se, but a hybrid: שֵׁשׁ-אַמּוֹת בְּאַמָּה וְטֵפַח. This was the “ancient measure” previously mentioned, the measure of an actual cubit,

which he describes in simple terms as a forearm plus a handbreadth.

You now know what that measurement is, and more importantly, you know why it is, what it is! It is the heavenly cubit defined by the sapphire stone. But what's the connection between the rod and the sapphire stone?

The rod is merely a one-dimensional representation of the סוּהַרַת וְדָר before its division. Its length (of six real cubits) is the total measurement of each of the cube's six faces. Both have a measure of six heavenly cubits which can be expressed in Metatron-Units as Pi Meters. Now, this is very important. If you think of the cube as a physical object you are missing the point. It is the origin of a complex mathematic system at the heart of the universe that embodies the wisdom, the knowledge and the understanding of Adam that was tucked away for the future of man but

transmitted to Israel in part through the words of the Torah. It includes the system of mitzvot previously mentioned. It is the measure of all things, the geometry or gematria that underlies the entire universe. It is the archetype of human consciousness, and by now you should know why.

Moshe literally brought it down in the physical form of the luchot and the written Torah. Here, I am metaphorically “*bringing it down*” in the form of this presentation in order to explain what was lost so long ago.

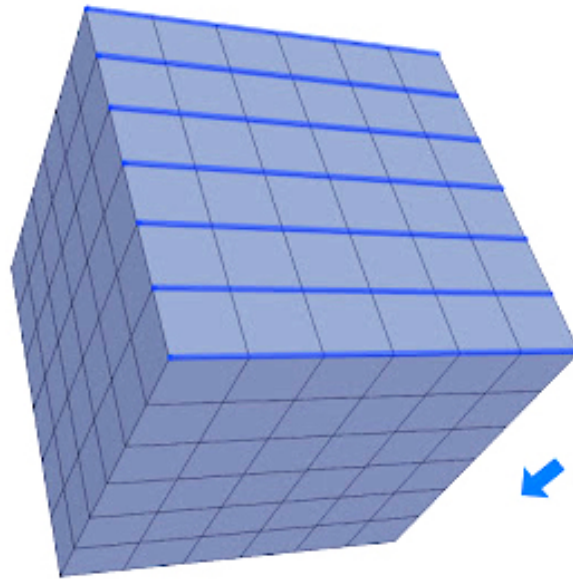
The sapphire stone is the origin and common denominator between the systems of measurement. It was the geometric template for creation. Take time to understand this because it will be necessary in order to build the third Temple using proper measurements, and to do so without argument or conflict. We will now show how the geometry of the stone and its

various measurements are not only a function of God's Name, but how an understanding of its geometry is in essence a unification of the Name, or Names. Is this really possible?

The Name in the Stone

Our examination will begin at the one-dimensional level, that is the linear measure of each handbreadth within the matrix. Look at the models on the platform below and you will see each handbreadth drawn onto the surface of the cube, but please remember that the real stone (סוהרת ודר) is sapphire and transparent so you can envision these linear measurements as a matrix that extends all the way through the cube from the front to the back, the right to the left and the top to the bottom. Look at the physical models. They will help you envision the geometry and its respective measurements. Start by counting the linear handbreadths that define the top edge of the cube. You will note

that it measures six handbreadths between one side and the other. How many horizontal linear handbreadths are there on the entire face? Count them and you will find there are 42.

This is an aspect of what is known as the 42-letter Name of God. Is this a coincidence? Decidedly not. There are many more unique sets of 42 linear handbreadths throughout this unique cube. It is in fact inundated with sets of 42. The measurement reminds me of the biblical verses that recount the 42 journeys of Israel through the wilderness.

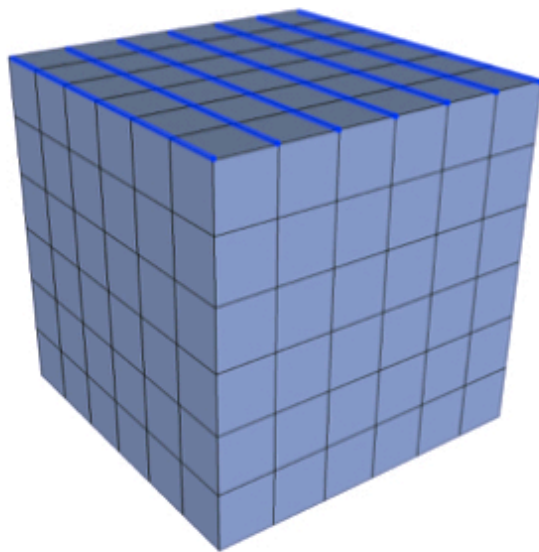
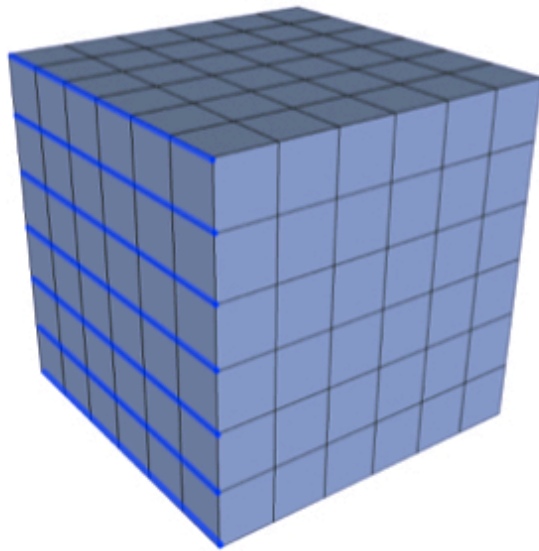
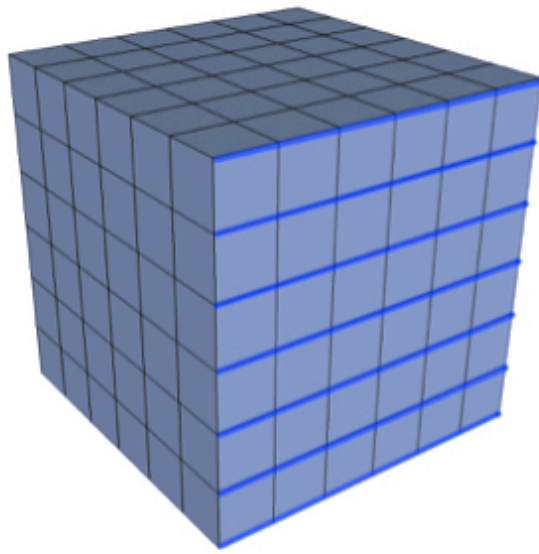

These 42 journeys are listed in *Bamidbar*/ Numbers 33:1. Our sages confirm that these journeys also allude to God's Name. We'll come back to them in a moment.

In the meantime, ask yourself a simple question. How many sets of 42 linear handbreadths are concealed within this cube's geometry? Begin by counting the number of horizontal linear handbreadths on the front surface. Then move back into the third dimension one handbreadth at a time until you get to the other side. By the time you get to the back surface of the cube, you will have counted 7 unique sets of 42 horizontal linear handbreadths. However, you can do the same thing by starting on the right face and transitioning to the left face. That's another 7 unique sets of 42. Now go from top to bottom and you'll have another 7 unique sets. That's 21 sets of 42 horizontal linear handbreadths in all. But wait, there also happen to be 42 vertical

linear handbreadths on each face as well. So far, we've only counted horizontal handbreadths. When you count the vertical linear handbreadths from front to back, right to left, and top to bottom, you have another 21 unique sets of 42, and adding the vertical and horizontal together you get a total of 42 sets of 42 linear handbreadths.

Gaze into the geometry of the "stone" until you can actually see this in your mind. If you know the actual Hebrew letters of this Name, you may apply them to the three dimensions of the stone's geometry to perceive even greater significance of the stone's structure and its connection to the written Torah. Now let's look for a moment at the measurements of this cube in the second and third dimension. Instead of looking at its one-dimensional linear handbreadths, we want to look at its two-dimensional square handbreadths and its three-dimensional cubic handbreadths. If you have a cube that is 6 by 6 by 6 handbreadths, what is

its volumetric measure in cubic handbreadths? The math is simple, it is $6 \times 6 \times 6$ which equals 216. So its volumetric measure is 216 cubic handbreadths. That is coincidentally the number of letters in God's Explicit Name known as the *Triad Havayah* of 72 which consists of a series of triplets or groups of three letters: $3 \text{ times } 72 = 216$. Not only that, but the number of square handbreadths on the six faces is also 216, and the number of degrees in the four 90 degree angles on its six faces is 2,160 (216×10). In the beginning of this presentation, I told you that I would explain what the faces of the sapphire stone had to do with God's Name. If you count the total number of square handbreadths on the six faces, you will see there are 216. The mathematic aspects of this Name are deeply embedded throughout the geometry and the measurements of this unique stone. When the stone is divided in half, the two halves placed end-to-end (as it was placed in the ark - *Bava Basra 14a*) measure 72 square handbreadths in

two dimensions reflecting what is known as the *mileuy* or expansion of “ע-ב” which has a gematria of 72, and in three dimensions, it measures 72×3 , reflecting both the number and nature of the letters in the Triad Havayah of 72 or השם המפורש (God’s Fully Expanded Explicit Name).

This is what we mean when we say that the letters of God’s Name defines both the measure of the sapphire stone or its two halves as the luchot. Ponder all of that for a moment.

The invisible “air” within the 216 cubic handbreadths is in essence defined by the visible “lines” of the linear measurements of the stone. There are 42 sets of 42 horizontal and vertical lines that delineate each of the 216 cubic handbreadths. The geometry could be described as an invisible “hand” in a glove. The glove outside is visible. The hand inside remains invisible. The only way to know that the hand is there, is to observe the movement of the glove.

The analogy is akin to the concept of the concealed and the revealed and the mysterious way that God interacts with the world. And now you can also see how the 42 letter Name correlates with the *Triad Havayah* of 72 in the geometry. These Names are unified in the geometry of the sapphire stone.

A minute ago we mentioned that the geometry of the stone and its various measurements was not only a function of God's Name, but that an understanding of these things was in essence a unification of the Name. The reason for that assertion should now be clear. Just as the measure of the sapphire stone is the geometric common denominator between the metric and imperial systems of measurement, so too, it is the geometric common denominator between the 42-letter Name and the 216-letter Name.

A minute ago, we were talking about the 42 journeys of Israel through the wilderness, actual events that are described in the Torah

and how this was connected to God's 42-letter Name. The verse says "אלה מסעי בני ישראל", which is generally translated as "...these are the journeys of Israel." This is then followed by a list of the 42 locations. In Hebrew, the phrase אלה מסעי just happens to have a gematria of 216. The written Torah describes the actual journeys between 42 locations, and the gematria of the text prefacing these journeys is 216. In our meditation on the measure of the stone and its connection to God's Name, we took a mathematic journey of 42 linear handbreadths a total of 42 times in a geometric wilderness of 216 cubic handbreadths. The events actually happened but they were preceded by the geometry of the sapphire stone and its various measurements.

Sefer Yetzirah 1:1 explains that when God created the world He did so with three "*SePhaRim* (ספרים): *SoPheR* (counting numbers); *SePher* (text) and *SiPuR* (story). The root letters of each word are ס-פ-ר alluding to

the SaPphiRe/*SaPiR* Stone and the SPheRe within defined by its six faces. The history of Israel is in the geometry of the SaPphiRe/*SaPiR* and so is everything else (*sechorah*) that was created.

Perhaps now you can begin to see how God's Name really does create and rule over His creation, and we've really just *scratched the surface*. This term, by the way, may well be a special part of that universal language that is so chock full of embedded meaning. One can easily see the etymology and significance of phrases like "*written in stone*" or "*scratched the surface*" when contemplating the measure of this geometric matrix.

Each is a fragment of a primordial story that seems to be hard-wired into human consciousness at some level, and something that, more specifically, relates to the stone. We shall "leave no stone unturned" in our quest to find our way home.

Half of What?

We will now turn our attention to the next model that shows how the cube is divided and what that ultimately means. When you divide a cube in half you get two rectangular tablets that are each half of that cube. If the cube is a cubit-cubed like the sapphire stone, it can also be expressed as 6 handbreadths cubed, and so, when you cut it in half, each half is 6 by 6 by 3 handbreadths.

That is exactly what is described in *Bava Basra* 14a when it mentions each of the שני לוחות or tablets of stone. The volume of each half is thus 108 cubic handbreadths: $6 \times 6 \times 3 = 108$. It's simple math. Besides the fact that the measurement of each tablet is half of a cube, how do we know each of these tablets was half of a larger stone? In Hebrew, the word for "half" is "חֶצְיִ" and the gematria of its letters just happens to be 108. This is true only when the stone is half of a cube, and only when it is in the measure of this one unique cube. Let that sink in! Just as the actual volumetric measure of each half of the original stone is 108 cubic handbreadths, so too, the numeric value of the letters in the word "חֶצְיִ" is equal to 108. Is this just a coincidence? Of course not!

There are more mathematic witnesses to this assertion. Another is the Hebrew phrase describing these tablets which is האבנים or "the stones" (Devarim 9:9 בְּעֵלְתֵי הַקָּרָה, לְקַחַת לוחות). The gematria of this phrase

also happens to be 108. Why? Because each of the stones was 108 cubic handbreadths in volume.

Are there more examples? Yes! What was written on/in these stones? It was the commandments and the system of mitzvot or חקים that God gave to Israel, as mentioned by R. Meir. What is the gematria of חק? It too just happens to be 108. In addition to all the above, certain things are also sold by the cube, like a cubic meter of concrete.

The word for cube in Hebrew is "קוב" and it too has a gematria of 108. Although, if it's a full cube, why isn't its gematria 216? Permute the letters of קוב — the gematria of ב is 2, the reduced gematria of ק is 1, and the gematria of ו is 6 — 2-1-6! The secrets of this unique cube are hidden just beneath the surface. What's going on? How can the numeric value of the letters in all these words or phrases equate to

the actual volumetric measure of the stone or stones?

Perhaps now you can more fully appreciate the significance of Metatron as that part of Adam's soul, capable of perceiving this larger reality. You can also now understand the importance of measurement in the heavenly realm, and the mysteries hidden among the fragments of that once unified language we spoke of in the beginning of this presentation. Everything is interconnected, but to perceive these connections we need to arouse the portion of our soul that generally lays dormant within us.

We need to somehow find a way to resurrect the level of consciousness that fled from Adam, and even further from mankind when his language was reduced at Babel. There is a part of each and every human being that wants to connect with *HaShem* on this level. You yourself probably desire such a connection or

you wouldn't have gotten this far in this presentation. You would have given up long ago because it was "too religious" or "too kabbalistic" or too "difficult to contemplate," or maybe because you had a preconceived notion about these things. If your religion was nothing more than religion, you would have stopped reading this a long time ago. But you didn't, and now you can see how the rod is connected to the stone and how the stone is connected to the לוחות (tablets of the covenant) and how all of these things are connected to God's Name. You've experienced a new level of understanding. And we've really just begun.

The Sapphire Twins

Think of the stones as geometric twins. They are both made from the same substance. They both have the same measurements, and they both came from the same place. Twin stones! There are two places in the Torah that describe

the physical birth of actual twins but in each case the wording is rather unusual. *Bereishis/* Genesis 38:27 describes the birth of *Perez* and *Zerah* like this: וַיְהִי בְעֵת לְדָתָהּ וְהִנֵּה תְאוּמִים בְּבֶטְנָהּ which basically means “*when it came time to give birth, there were twins in her womb.*” The same is true of *Yaakov* and *Esav* in *Bereishis/* Genesis 25:24 where it says וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ לֵלֶדֶת וְהִנֵּה תוֹמָם בַּבֶּטֶן or “*When her time to give birth was at hand, there were twins in her womb.*” The syntax is somewhat unusual in that it could be construed to mean that the twins were not there until just before the moment of birth. This is not unlike the dividing of a cube into two halves. The twins do not technically exist until the moment of division.

Besides the plain meaning of the text, the language referring to these two sets of twins alludes to the two times the two halves of the sapphire stone, each measuring 108 cubic handbreadths in volume, were brought down by Moshe. Think not? Yaakov was the

quintessential example of a righteous man. His twin brother Esav was the proverbial evil twin. When you look at the date of their birth, you'll find that these "twins" were born in the 108th year of the third millennium. Sound familiar? 108 opposite 108. Their very existence mirrors the nature of the sapphire stones that were 108 cubic handbreadths opposite 108 cubic handbreadths. In addition to this reflection, when did Yaacov pass the mantle to Yoseph? It was 108 years later, in the 216th year of that millennium. The story of these twin brothers and Yoseph actually happened, but their physical existence is little more than a metaphor for a much larger reality defined by the geometry of the stone which is ultimately a lofty reflection of the letters in God's Name that define its existence. This larger reality can only be perceived through the lens of the stone's geometry, its respective measurements, and its connection to the Name that created everything. Until Adam lost the מ-ט-ו part of his soul (Metatron) he had the ability to

measure things with total clarity, and understand things like this, but that ability has been lost to mankind. So we stumble in darkness.

The Name in the Heavens and the Earth

Yes, the actual history of Israel is “written in this stone.” What about celestial dynamics, like the size and movement of the sun, moon and stars? The radius of the moon has been measured at 1,080 miles, so of course its opposing radius is 1,080 miles. It is mathematically factored into 108 times 10, opposite 108 times 10. Sound familiar? Again, 108 opposite 108. Its diameter is of course 2,160 miles (that’s 216 times 10).

The measurements come directly from the measure of the stone that reflects the nature and number of letters in God’s Name. How about the earth? Aside from a few equatorial bumps,

the circumference of the earth is 21,600 nautical miles. That's 216 times 100.

According to the GIS or geodetic system, the volume of the earth is 108 times 10 to the 10th power (usually cited as 1.08 times 10 to the 12th power). All of these measurements are little more than reflections of a larger reality hidden in the geometry of the stone along with the letters of God's Name.

These are just a few examples. Remember this the next time you do *kiddush levanah*.

The Name Clothed in Garments of Light

Now look at the model with the sphere inside a cube. Understand that two cubes were ultimately brought down twice as geometric twins (reflecting the one-dimensional passage of time as it relates to three-dimensional space).

Their combined volumetric measure was thus 2 x 216 cubic handbreadths, or 432 cubic handbreadths. Square this number and you get the absolute speed of light in miles per second through a true vacuum.

This converts to 108 times 10 to the 7th power in kilometers per second. The numbers are once again directly connected to the letters of God's Name in the measure of the stone.

Did you notice that one of these measurements is an imperial (royal) unit of measurement, and the other is a metric unit of measure? Of course!

This is because the cubit, like the face and its hands are imperial units of measure, but they are proportionate to the Metatron-unit or meter (which is metric). So the cube is literally the common denominator between these two classic systems of measurement.

Speaking of light, what would you guess the radius of the sun might be? If you guessed 432,000 miles you would be correct. It's $2 \times 216,000$ like the volume of both sets of the לוחות or 2×216 .

Moreover, in 1935, it was reported in the New York Herald Tribune that Nikola Tesla had just calculated the electrical potential of the sun to be 216,000,000,000 volts.

The Twin Halves of the Sapphire Sphere

These numbers should start looking very familiar. They are key measurements within the sapphire geometry.

What about the mysterious number known as the *fine structure constant* that binds together the physics of the entire universe?

Formulas for the Fine Structure Constant

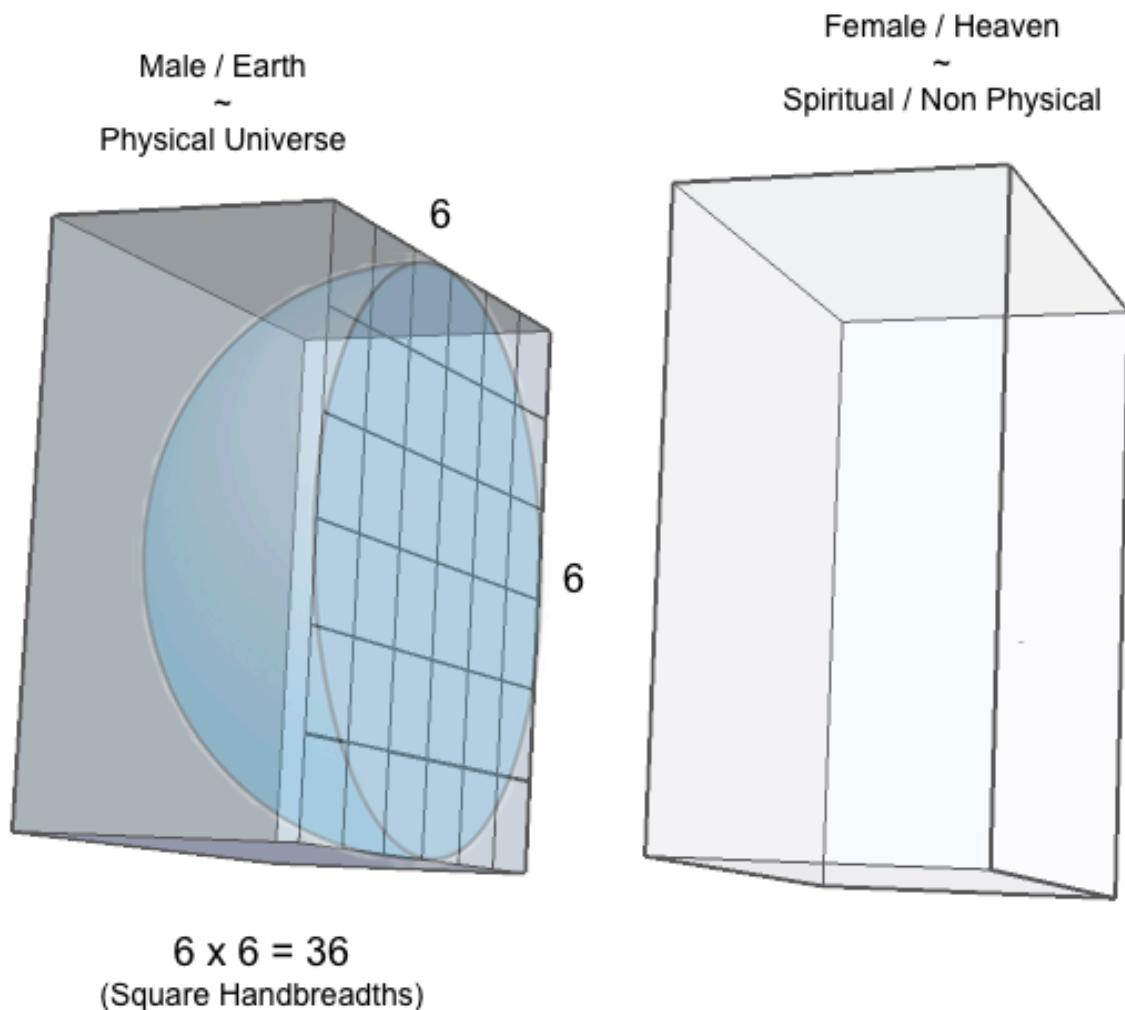
$$\alpha = \left(\frac{e}{q_P} \right)^2 = \frac{e^2 c \mu_0}{2h} = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{e^2}{\hbar c} = \frac{k_e e^2}{\hbar c} =$$

$$\frac{e^2}{2\epsilon_0 c h} = \frac{c \mu_0}{2R_K} = \frac{e^2 Z_0}{2h} = \frac{e^2 Z_0}{4\pi\hbar} = \frac{Z_0}{2R_K}$$

The number is .0072 to the fourth decimal place. This is a reflection of the Explicit Name known as the *Triad Havayah* of 72. The significance goes unnoticed by physicists who generally have no knowledge of God's Name. But then, it also goes unnoticed by clerics who have no knowledge of physics. God does indeed hide Himself. Now here's the obvious question: Can the *fine structure constant* also be calculated using the measurements of the stone?

The answer is yes. It just happens to be the volume of the sphere, divided by two, divided by the area of the face that defines it: ((Volume of the Sphere)/2)/Area of the Face. This is the same as $((\pi/6)/2)/(6 \times 6)$. Or another way to simplify the mathematic expression is to use the numbers themselves: $(0.5235987\infty/2)/36 = .0072\infty$.

The Two Tablets of the Covenant
 (שני לוחות הברית)

Why divide the volume of the sphere by two?
Because the “stone” was divided into two tablets. These things are a reflection of a much larger reality that is a function of the letters in God’s Name.

I would only add at this point that the measurements provided thus far are either exact, or within a fraction of a fraction of a percent of the currently accepted scientific measurements of those things cited.

The volume of the 3-D sphere, defined by the six faces of the sapphire stone = $\text{Pi}/6$ or 0.52359877559∞

The volume of the 3-D hemisphere resulting from the division of the cube = $0.52359877559\infty/2$ or 0.2617993877∞

The volume of that 3-D hemisphere divided by the area of the 2-D face that defines it = $0.2617993877\infty/36$ or 0.0072∞

The fact that their connection to God's Name and the measure of the stone goes unnoticed is most peculiar, but then, the part of man's soul that allows him to perceive such things is missing, so I guess it's understandable.

Are all of these numbers a coincidence? No. They constitute real scientific evidence that God actually exists. He has a unique Name, and He not only created the universe, but His Name quite literally rules that universe.

These are just a few examples of the mathematic connection between the measurements of the luchot, God's Name and the physics of the universe.

It is through the concept of Metatron (this higher aspect of human consciousness) that we are able to perceive such things. God either conceals this knowledge or reveals it to an individual depending on criteria that is beyond the scope of this presentation.

The Dust of the Sapphire Stone

At this point one last reference should begin to make sense. There is a *Midrash (Shemot Rabbah 13:1)* that tells us *the Holy One blessed be He, took dust from under the Throne of Glory, cast it upon the water where it became earth, and the little pebbles that were in the dust became mountains and hills.* This is of course a metaphor and a strange one at that. An obvious question is, why use the word dust to describe this particular aspect of creation? Dust is something we consider insignificant. It's there, but no one notices it. For all intents and purposes it is irrelevant. Nevertheless, the Hebrew word used here for "dust" is עפר which has the same gematria as ספיר (*Sapir/Sapphire*) suggesting that the dust used to create the earth was from the sapphire brickwork under the throne. But why dust? Why would this analogy be appropriate? Just as dust goes unnoticed and is considered irrelevant, so too, the measurements of the stone's geometry go

unnoticed and are considered irrelevant. Nevertheless, it was this dust (the mathematic minutiae related to the letters of God's Name concealed in the measurements of the stone) that provides the template for every aspect of the earth's creation. Thus, "*The Holy One blessed be He [really did take] dust from under the Throne of Glory... [to form] the earth...*"

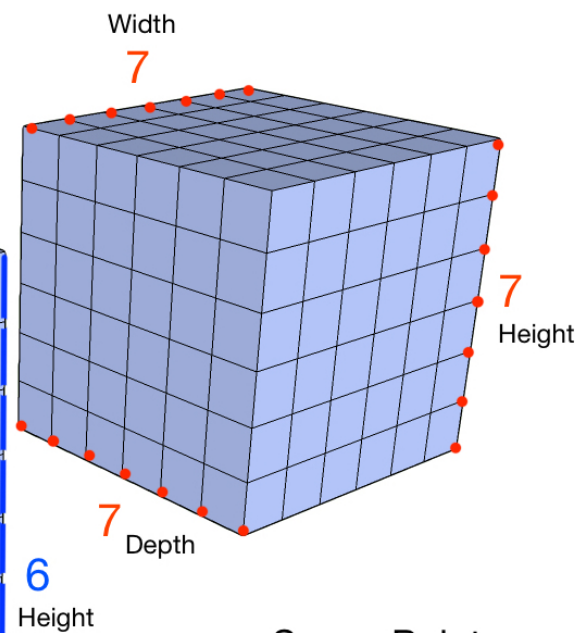
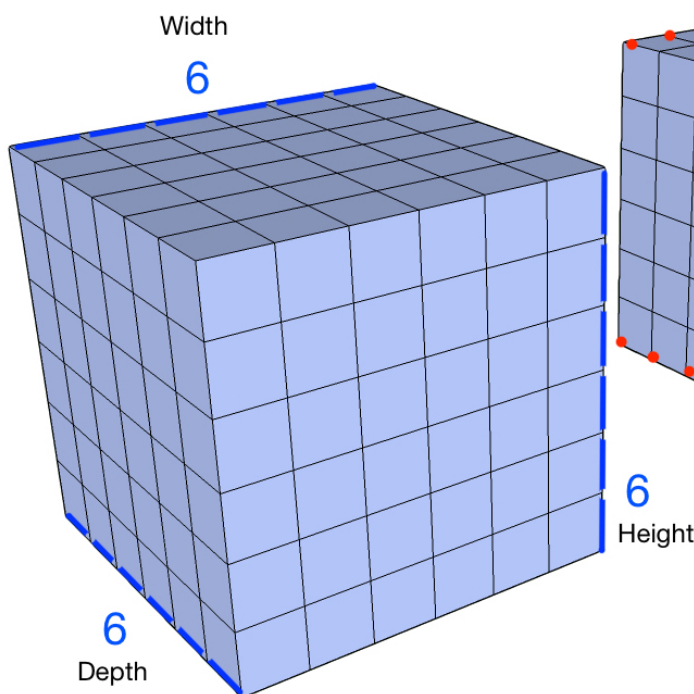
I mentioned Isaiah 30:26 earlier in the presentation: "*The light of the moon will be as bright as the sun, and the light of the sun will be seven times brighter than the light that shone during the seven days of creation.*"

I also mentioned that the word here for seven is שבעתים which literally means 7 x 7 brighter, although the great sage Yonathan ben Uziel maintains that the light will be 343 times brighter ($7 \times 7 \times 7 = 343$). This geometric minutiae alludes to the wisdom, knowledge and understanding represented by the sapphire stone. Each measurement of 6 handbreadths, in

each of its three dimensions, is delineated by 7 x 7 x 7, or 343 *points of intersection* (see right) that can be perceived as mathematic points of light (the light of understanding as it relates to its geometry). This aspect of its geometry provides answers to many questions but the understanding of such things as they pertain to the properties of the sapphire stone or stones requires a spark of Metatron.

*There are 343 Points of Intersection
in a Cube of Six Handbreadths*

Six Linear Handbreadths

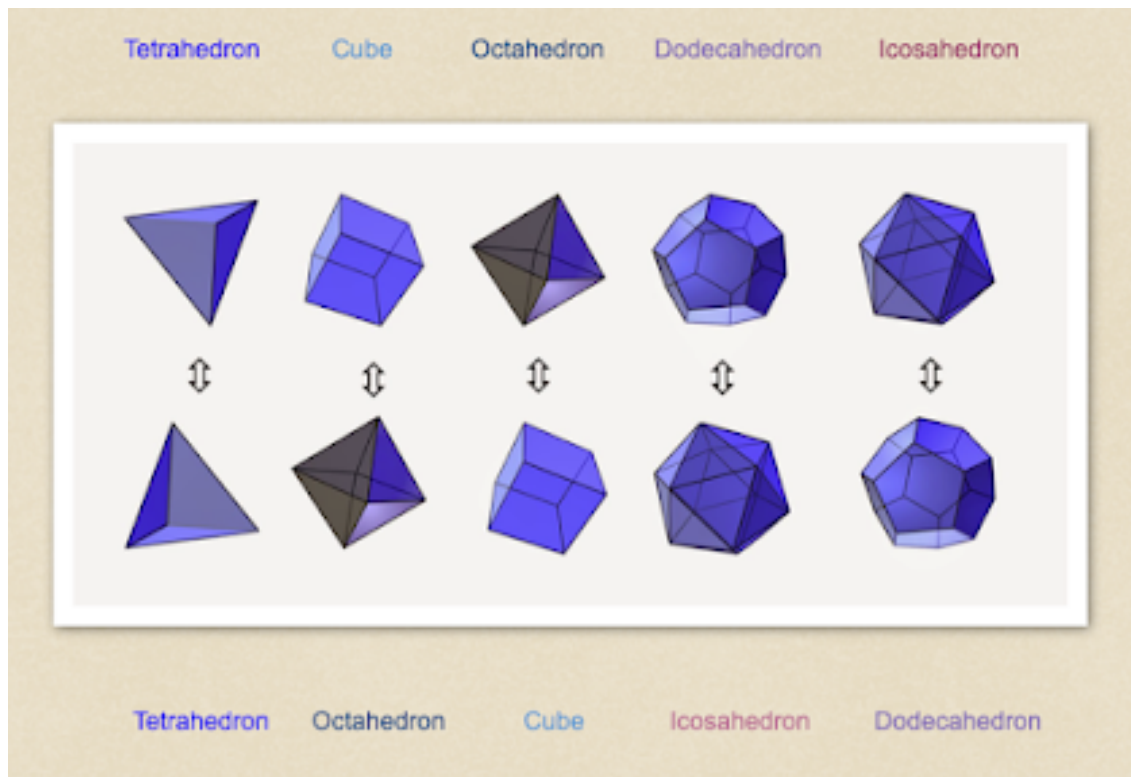

Seven Points
of Intersection

Earlier I said we would come back to the meaning of “*His hand to His hand*” and the “*five fingers*” referenced in the *Zohar*. There are five mathematic constructs at the core of cubic geometry. These constructs give rise to five *convex regular polyhedrons in three-dimensional (Euclidean) space*. Each has a geometric opposite. We think of these constructs as five pairs, or five polyhedrons opposite five polyhedrons. They are sometimes referred to as the *five duals*. Each is more commonly known as a Platonic Solid. Each of these five geometric shapes are in fact defined by the six faces of our cube, just as the sphere was defined by the six faces. In this case, each of the five has a specific position with respect to those six faces.

They are like the five fingers of a hand juxtaposed against the five fingers of the other hand. Just as the thumb is different from the other four fingers, so too, the tetrahedron is different from the other four polyhedrons.

*The Five Platonic Solids
Paired with their Geometric Opposites*

Each of the four has a different opposite. The tetrahedron however, is its own opposite, as it simply faces the opposite direction within the cube. These polyhedrons are well known in geometry. They are reminiscent of what is described in *Sefer Yetzirah* (1:5) where it says the *Sephirot* descended five opposite five, or the account of Moshe bringing down the tablets with 10 commandments, five on one tablet opposite five on the other.

There are literally hundreds of examples of this pattern in the Torah that you will begin to notice now that you've been exposed to its significance; and there are thousands of examples in other areas as well. There are, for example, five string theories in physics that can only be reconciled mathematically by what is called dual resonance. Each of the examples is a reflection of a larger reality that is a function of the stone's geometry and more specifically the measurements associated with it. The *Zohar* in reference to the precious stone says it is from "*His hand to His hand.*" That is, the five fingers of the right hand [opposite the five fingers of the left hand] alluding to the significance of the cube's geometry in terms of things like its five mathematic constructs and, more specifically, the measurements for each aspect of this geometry in terms of handbreadths.

In the middle of the presentation I also said I would provide an example of *halakhah* or the

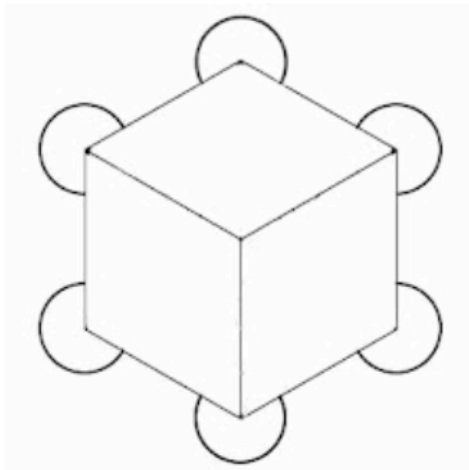
system of *mitzvot* in the sapphire stone. I waited until now to explain this because it required an understanding of the reference in the *Zohar* to the stone, as being “*from His hand to His hand*” and more specifically from the “*five fingers of the right hand*” (alluding to the five primary Platonic constructs). One of those five constructs gives rise to the tetrahedron. Its opposite is another tetrahedron facing the other direction within the six faces of the cube. A diagram of the Cube of Metatron is on the next page. All five constructs are shown. The tetrahedron and its opposite are shown in bold, but if you look closely, you’ll be able to spot the other five constructs in the cube as well.

Until now, we've looked at the measurements of the sapphire cube in terms cubic characteristics. The linear handbreadths that define its cubic measurements, for example, run either vertically or horizontally through the matrix. However, each cubic handbreadth can also be divided diagonally between corners. If

one delves into the measurement of these angles, a connection to the system of mitzvot emerges. An example of this system is hidden within the tetrahedral geometry that is a part of the cube pictured. Look closely at the model. The cube outside (below left) is like a "*mother*" to the tetrahedral geometry *that dwells inside her* (below right).

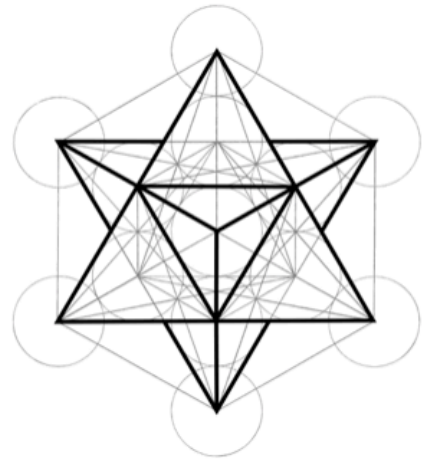
The Cube

(the circles correspond to the points on the cube)

The Star Tetrahedron

(within the six faces of the cube)

The cube on the right shows how the points of the star tetrahedron correspond to the points of the cube that define it

If you are standing in front of the physical models at Mitzpe Yericho (from Pesach to Shavuot) then you can see a model of the sapphire cube with its faces cutaway to reveal the star tetrahedron within. There is a geometric hierarchy that is visible in the model.

Just as the Cube is a "*mother*" to the tetrahedral geometry within, so too, the tetrahedral geometry is a "*mother*" with respect to additional geometry within its own structure. Why would we use this analogy? Because a "*child*" is born from within its "*mother*." The heart of a star tetrahedron is known as an octahedron. The outer cube (with its 6 faces) is the mother that defines the star tetrahedron within, which in turn defines an octahedron further within (it is inside and also a part of that star). The combined geometry is like a "*family*" that depends on the mathematic characteristics of its "*parents*" and/or "*grandparents*" (in this

case the cube and its two halves). In other words, we can say that the outer cube "*gives birth*" to the geometry that dwells within: it *gives birth* to the star tetrahedron, which then *gives birth* to the octahedron. When the internal geometry is different from the *parent* geometry we sometimes say it is male with respect to female, or *vice versa*.

If a star tetrahedron *gives birth* to an octahedron, the star tetrahedron is a geometric "*mother*" (female) with respect to the "*child*" (or children) within.

If the children are geometrically different from her, they can be said to be "male" with respect to the mother on whose geometry they nevertheless depend for their own unique characteristics.

If there are two identical "*children*," within the outer geometry, they are geometric "*twins*." You get the idea.

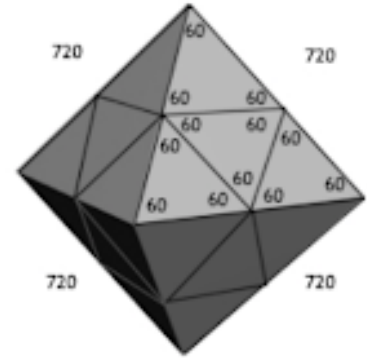
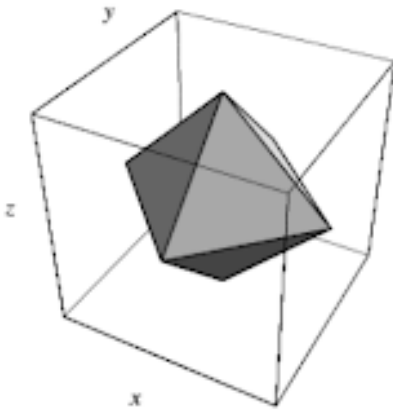
(Note: the use of the analogy of “parents” and “children” is commonly utilized across a variety of fields, each language developing its own specific examples. In English, a manufacturer of automobile engines considers the engine to be the “parent” with respect to the engine’s parts (e.g., pistons, rings and filters). In Hebrew, one of the definitions for the word “mother” according to the Sapir Dictionary is “foundation” and “principle,” referencing as an example the Kuzari who speaks of “the Ten Commandments, which represent the very essence [in Hebrew אִמּוֹת, meaning “mothers”] of the Law”. The Laws of Shabbat are based on 39 Avot (“fathers” in Hebrew) Melacha and the Toladot (“children”) derived from them. This is merely a small selection of examples.)

As mentioned previously, the 6 points of the octahedron correlate with the exact center of each face on the cube's 6 faces (see diagram next page). The figure in the middle depicts just the octahedron. We want to focus our attention on the figure to the right, which shows the diagonal divisions of each face and the angular measurements arising from these divisions.

The Octahedron
(within the cube)

The Octahedron
(by itself)

The Octahedron
(w/angular measures)

Note that each face is diagonally divided into 4 triangular areas. A triangle has 3 sides and 3 points (and thus 3 angles connecting these elements). Each angle measures 60 degrees. The total number of degrees in any triangle always adds up to 180 degrees (in our case $3 \times 60 = 180$). Since there are 4 triangles on a face, and since each triangle has a total of 180 degrees, the total number of degrees on any given face is 720. The number should give you a hint as to its significance which we will now examine more closely.

The upper half of the octahedron has 4 faces. If each face has a total of 720 degrees, then all 4 faces have a total of 2,880 degrees ($4 \times 720 = 2,880$). Just as the upper half has 2,880 degrees, so too does the lower half. The halves are geometric "*twins*." Together, the "*mother*" of these "*twins*" has a total of 5,760 degrees. This is like the *halakhic* requirement for the measure of a mikva, and there are of course additional requirements. When a woman gives birth to a girl, she must wait 80 days before going to the mikva. If she gives birth to a boy, she must wait 40 days before going to a Mikva. These requirements correlate with God's Name of 72. Divide the *mother* geometry 5,760 by 72 and you get 80, which is the number of days required for a female. In each half of the octahedron, those geometric *twins* that are "*male*" with respect to the parent geometry of the whole octahedron, consist of 2,880 degrees each. Divide 2,880 by 72 and you get 40,

which is the number of days a mother must wait if she gives birth to a boy.

The geometric males were *twins*, much like Yaacov and Esav who were born in the 108th year of the millennium. Both are a function of the measurements of the sapphire stone or its halves, which are in turn related to the letters in God's Name.

The law (*halakhah*) is a function or manifestation of the angular measurements within the heart of the stone, that so clearly pertain to God's Name, so the true nature of the foundation stone is deeper than one can possibly imagine.

If we were delve deep enough, the basis for the entire system of mitzvot would no doubt emerge.

Sometime back, we quoted the *Zohar* and the assertions of Rabbi Meir regarding this

sapphire stone (singular) and its connection to the שני לוחות הברית in the system of *mitzvot*. There is a similar passage by Rabbi Moshe Cordovera (the RAMAK) in *Pardes Rimonim*, Gate 22, Perek 4.

וז"ל: דא"ר מאיר, מאי דכתיב "ויאמר אלוקים יהי אור ויהי אור" ולא אמר "ויהי כן" - מלמד שהאור ההוא היה גדול מאוד, ואין כל בריה יכולה להסתכל בו. גנזו הקב"ה לצדיקים לעתיד לבוא, והיא מדת כל סחורה שבעולם, והוא כח אבן יקרה שקורין "סוחרת" ו"דר". ועל מה היא מדת "דר"? אלא מלמד שלקח הקב"ה מזיוה אחת מאלפים, ובנה ממנה אבן יקרה, נאה ומקושטת וכלל בה כל המצות.

It says in essence that: Rabbi Meir said, what is written, "*And Elohim said Let there be light and there was light*" but did not say "*and it was so*" - teaches that this light was very great, and not all of Creation could gaze (look) upon it. *HaKadosh Baruch Hu* hid it for the righteous of a future time, and it is the measure of all the well-being there is in the world, and this is the

force of the precious stone called “סוהרת” and “זר”. And about what is this מידה (measure) “זר”? It comes to teach that *HaKadosh Baruch Hu* took from one angle out of thousands, and built out of it a precious stone, attractive and adorned and contained within it all the *mitzvot*.

The use of words like מידה and זיוה (from the word zavit - זווית, meaning angle) in this text would seem puzzling until one realizes the significance of the various angular measurements within the measure of this “precious stone.”

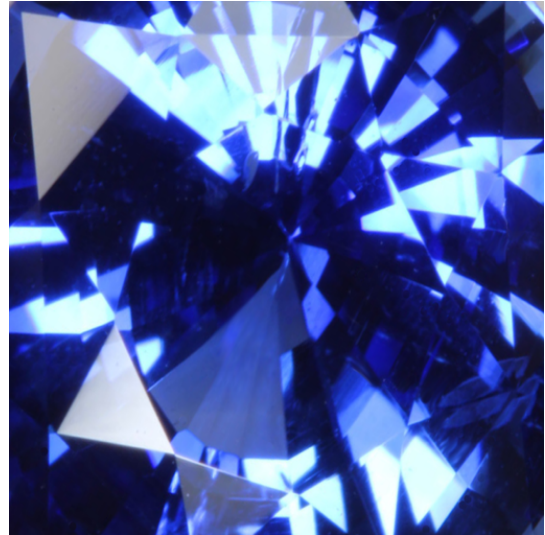
We have already covered several examples including their connection to the system of *mitzvot* in the *halakhah* of the *mikva*.

However, we will now explain the connection between its angular measurements and the Explicit Name. For example, as shown in the previous models, triangular facets like those found in sapphire have a total of 180 degrees (the angles of a triangle always add up to 180

degrees) and so its tetrahedral (three-dimensional) elements with four faces have a total of 720 degrees ($4 \times 180 = 720$).

This number is similar to the Abbe Number for sapphire which describes the dispersion of light through a given material, crystal being a prime example. The number is not arbitrary, but rather a natural function of the dispersion of light as it passes through the substance (basically the change in the refractive index versus wavelength). The Abbe Number for sapphire is 72.2 and in combination with the trigonal or 3-sided nature of its crystalline structure, as well as the angular measure of its tetrahedral-like facets (72×10 degrees) it reflects both the nature and number of letters in God's Name. The measurements related to

sapphire are well known and may be verified by anyone with an internet connection. The idea of זיוה here is an abstract concept that connects the letters of the Name to the מידה (measure) of the stone's geometry. If this sapphire stone contains the entire system of *mitzvot* concealed within its myriad of measurements, and those measurements are also connected to God's Name as has been shown, then it is a precious stone indeed. What follows now is a summary for some of the things we've examined, like the geometry and the measure of the שני לוחות הברית (two tablets of the covenant) and their recombinant form, as a single sapphire cube. We saw how these things correlate with a much larger reality in the significance of its measurements and we looked at the etymology of the names for its various units of measure, specifically as they relate to מטטרון שר הפנים (Metatron). The rod of the angel in the book of יהזקאל (Ezekiel) was put into proper context to show how its measure of six heavenly cubits equates to the

total measure of all six faces on the sapphire cube (6 x 6 x 6). The total linear measure of these six faces (six cubits) is exactly Pi Metatron-Units (Pi Meters).

We were also able to see this sapphire cube as the sum of its two halves in the form of the שני לוחות (each 6 x 6 x 3); and finally, we revealed the connection between השם המפורש (the Explicit Name of God) and the measure of the various geometric properties of the stone.

Examples were then provided to demonstrate how the measure of the stone defines the world around us and how God's Name (encoded in the measurements of this "stone") really does in fact rule the universe.

The Importance of the Jewish People

The Jewish people have preserved the knowledge of God's Name and the Torah. This is true of both its written form and oral forms

as well as its primordial geometric form as the לוחות/tablets in *Bava Basra*, and despite pogroms and persecution we have persevered. Because of this, mankind is now, with the help of science, in the fortunate position of finally being able to see how the Name of God rules over what He created. Acknowledging this truth is the beginning of rectifying the mess that man has created over the last (nearly) 6,000 years. I have no idea who will end up looking at my models or reading this presentation, but please, no matter how distant you are from God, don't make the mistake of thinking that it is impossible to return. God's ability to forgive is as infinite as His Name. There are many more examples of how God's Name rules the universe, how it shapes the history of mankind and of Israel in particular. The letters of His Name are mathematically hidden in celestial dynamics, biology, chemistry, and physics; specifically in things like quantum mechanics, string theory, and the e-8 lattice. However, in order to see how these

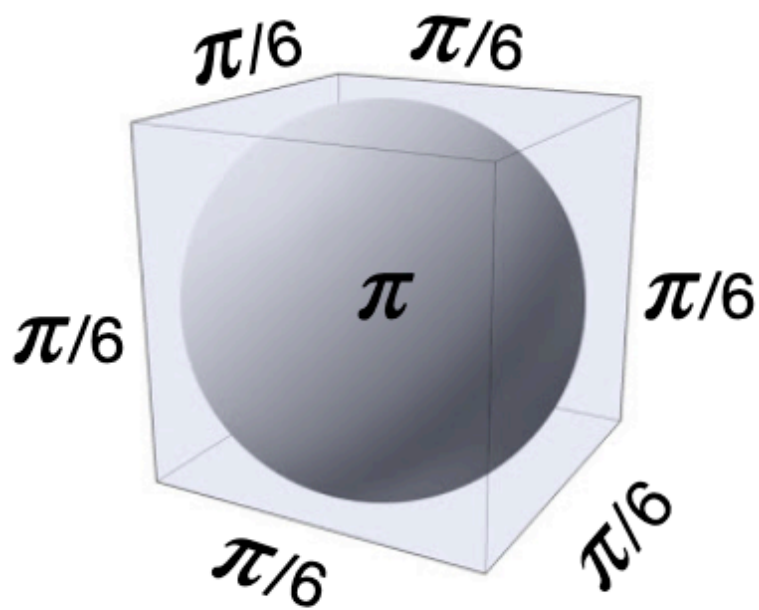
things are connected to God's Name(s) they must be viewed through the prism of the stone's three dimensions; its internal and external geometry; and more specifically, its exact measurements. Hopefully, the examples discussed so far will suffice. Please take a moment to digest what you have just learned and contemplate the implications.

I believe, I hope, that the human race will undergo a paradigm shift in consciousness and come to know and more fully appreciate his Creator. Time will tell.

The *yichudim* (unifications) on the pages that follow, reflect the measurements that are associated with the letters of God's Name in such things as the Sapphire Stone, the *Mishkan* and the physics of the universe.

יחיד
Yichud
1

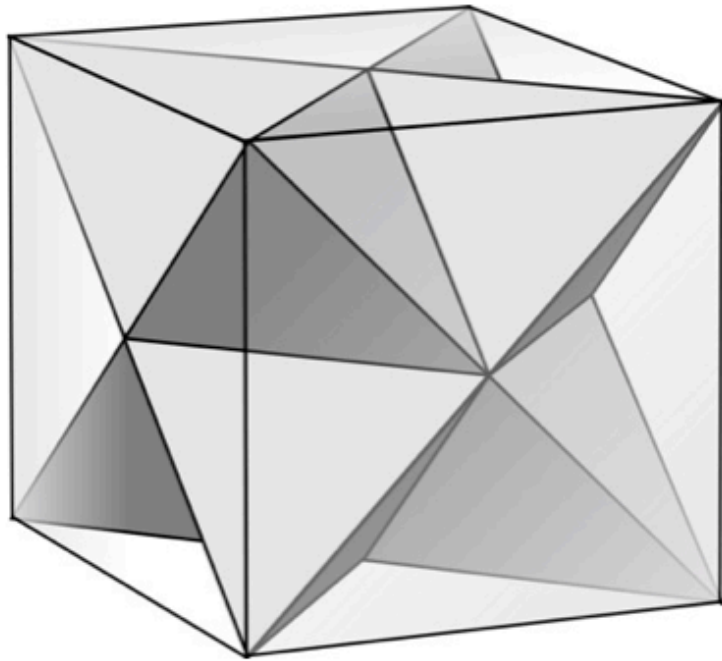

1 FACE
=
6 HANDS
=
1 CUBIT
=
 $\pi/6$ METERS
x6
=
 π METERS

$\pi = 3.14$
METATRON = 314

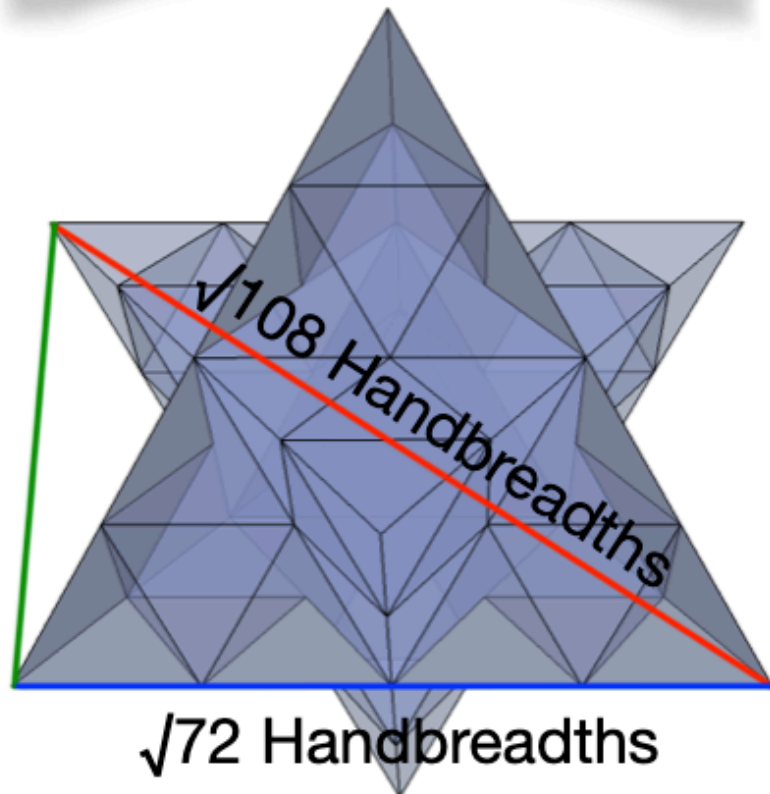
יחוד
Yichud
2

72 External Triangular Corners

יחוד
Yichud
3

$\pi/6$
מטר
Meters

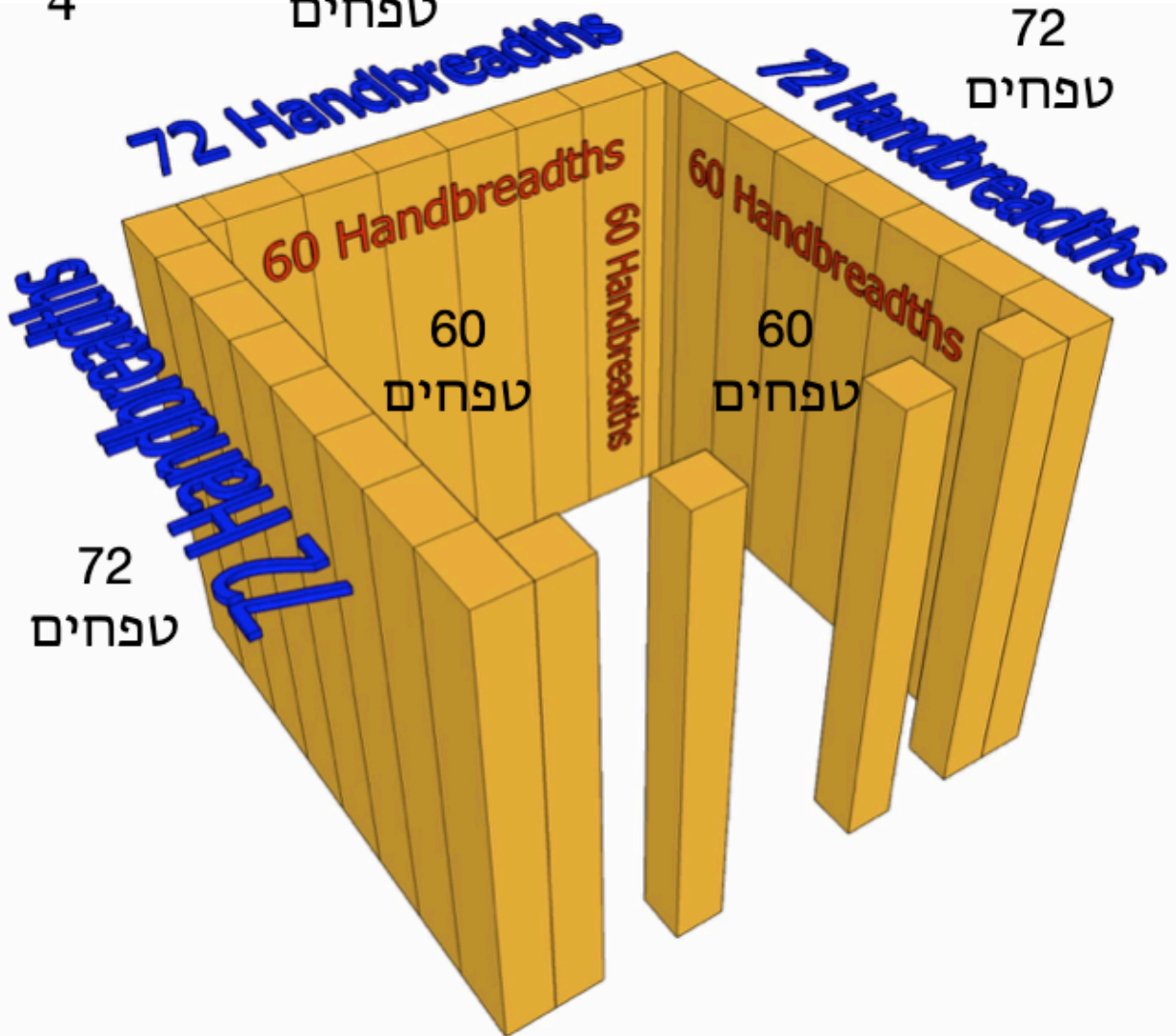

$\sqrt{72}$ Handbreadths

יחוד
Yichud
4

72
טפחים

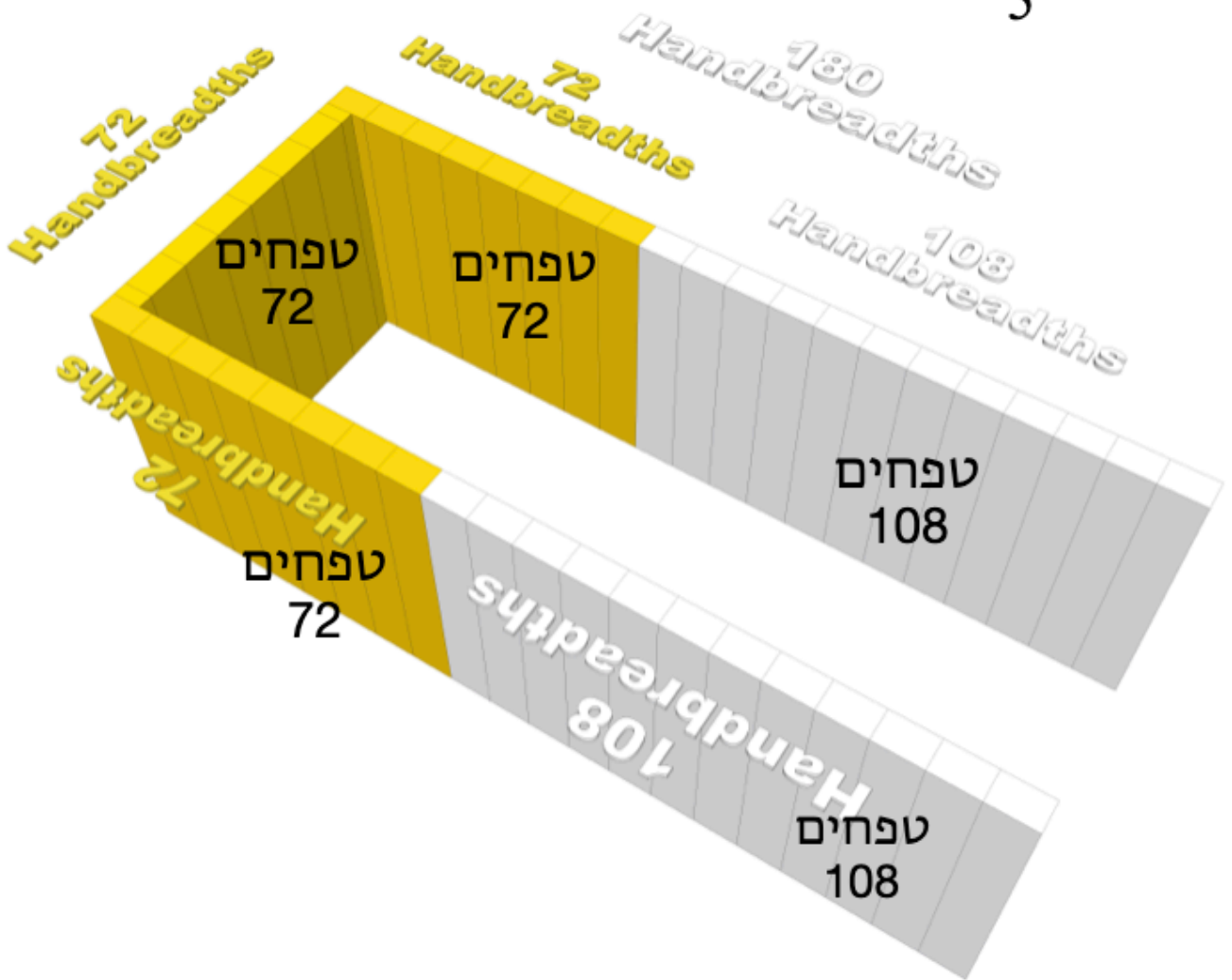
72
טפחים

$72 \text{ plus } 72 \text{ plus } 72 = 216$

$60 \times 60 \times 60 = 216,000$

יחוד
Yichud
 5

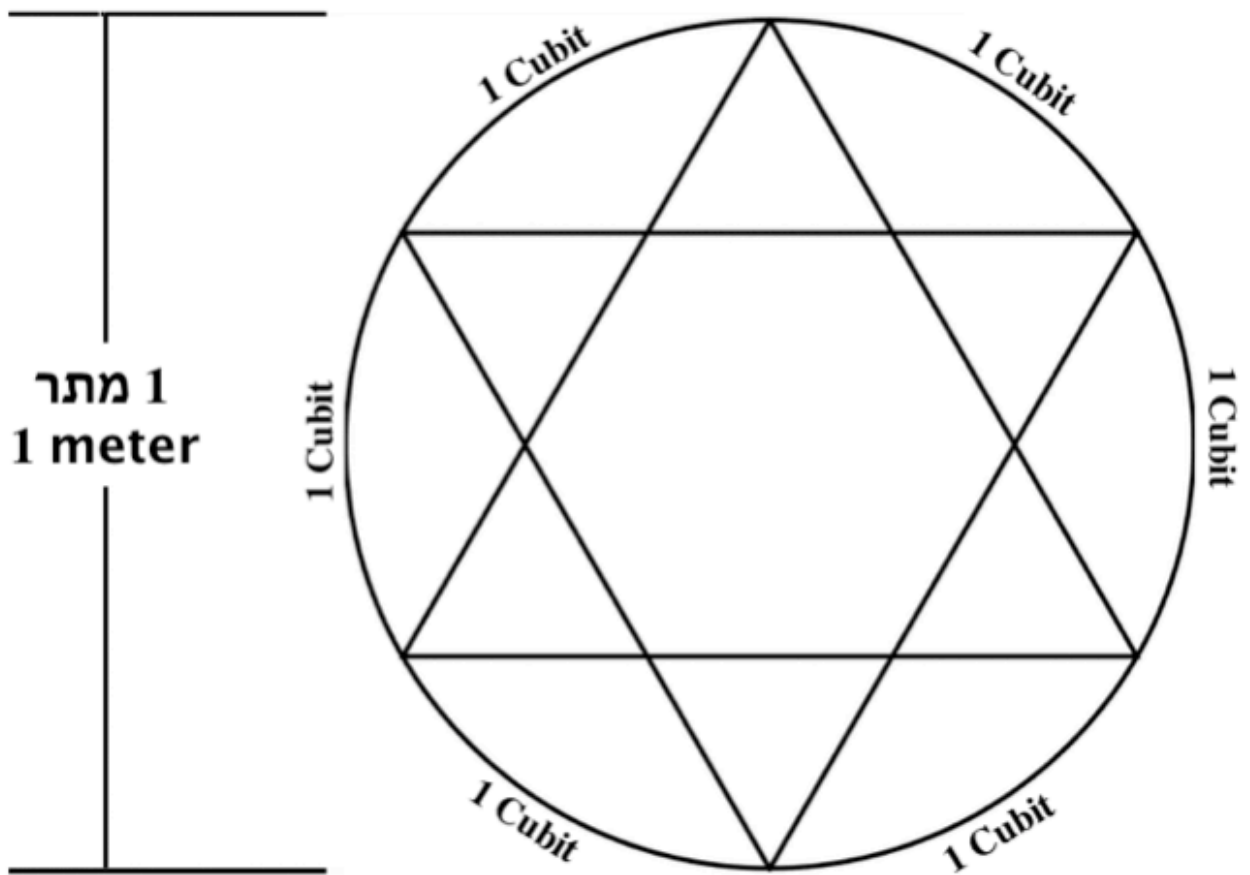

72
 x
 3

108
 Opposite
 108

Circumference = π Meters

π Meters = 6 Cubits

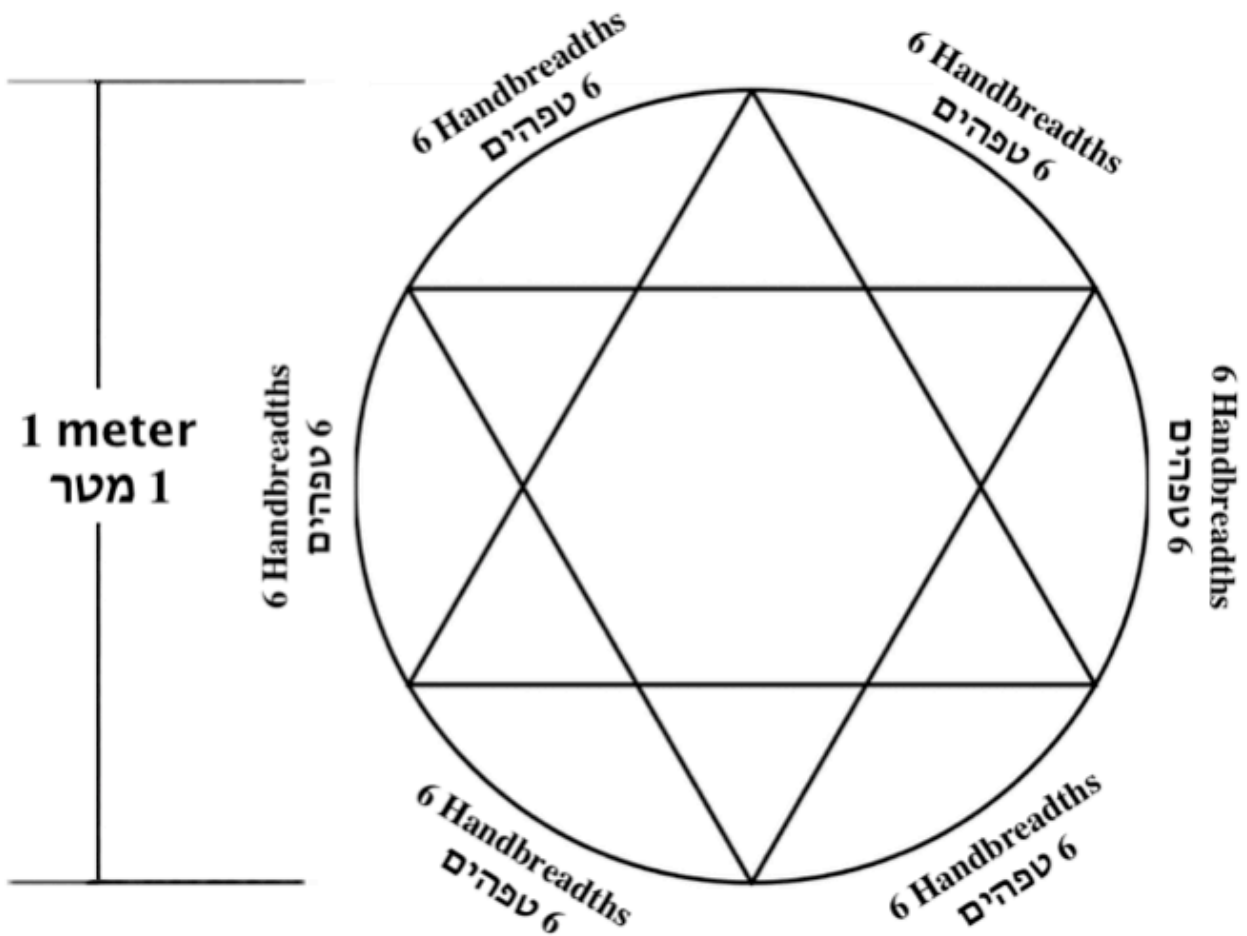

הקף = π מטרים

π מטרים = 6 Cubits

Circumference = π Meters

π Meters = 36 Handbreadths

הקף = π מטרים

π מטרים = 36 טפחים

הייחודים המופיעים בעמודים הבאים
משקפים את המידות המזוהות עם
אותיות שם ה' המפורש בדברים כגון
אבן הספיר, המשכן ופיזיקת היקום.

לחשוב שזה בלתי אפשרי לשוב אליו. יכולתו של הקב"ה לסלוח הינה אינסופית בדיוק כמו שמו.

ישנן דוגמאות רבות נוספות המדגימות כיצד השם המפורש שולט ביקום, וכיצד הוא מעצב את ההיסטוריה של האנושות בכלל ושל עם ישראל בפרט. אותיות השם המפורש מסתרות באופן מתמטי בתנועות גרמי השמיים, בביולוגיה, בכימיה ובפיזיקה; בייחוד בנושאים כגון מכניקה קוונטית, תיאוריית המיתרים וסריג ה- E_8 . אולם, על מנת לראות כיצד עניינים אלו קשורים לשם המפורש, חייבים לראותם דרך הפריזמה של שלושת ממדי האבן, הגאומטריה הפנימית וחיצונית שלה, ובפרט במידותיה המדויקות. אני מקווה שהדוגמאות שניתנו עד כה מספקות. אנא קחו כמה דקות לעבד את מה שלמדתם ולהרהר בהשלכות של כל האמור כאן.

אני מאמין ומקווה שהמין האנושי יעבור שינוי שורשי בתודעתו ויבוא לידיעת ה' ולהערכה רבה יותר של בוראו. ימים יגידו.

תודה על ההקשבה.

מטטרוון (π מטר). ראינו גם את קוביית הספיר הזו כסכום של שני הצאיה בדמות שני הלוחות (שכל אחד מהם במידות $6 \times 6 \times 3$, ולבסוף, גילינו את הקשר שבין השם המפורש למידתם של המאפיינים הגאומטריים השונים של אבן הספיר. לאחר מכן דוגמאות ניתנו על מנת להדגים כיצד מידת האבן הזו מגדירה את העולם שמסביבנו וכיצד השם המפורש (המקודד במידות ה"אבן") אכן באמת שולט ביקום.

חשיבותו של עם ישראל

עם ישראל שמר על הידע של השם המפורש והתורה. הנ"ל נכון לגבי צורתה הכתובה וזו שבע"פ, וגם לגבי צורתה הגאומטרית הקדומה כלוחות המוזכרות בבבא בתרא, ולמרות פוגרומים ורדיפות, שמרנו על ידע זה בחירוף נפש. הודות לכך, האנושות הינה כעת, בעזרת המדע, במצב שזוכה סופסוף ביכולת לראות כיצד השם המפורש של הקב"ה שולט על בריאתו. הכרה באמת הזו היא ההתחלה של תיקון הברדק שהאנושות יצרה לאורך (כמעט) 6,000 השנים האחרונות.

אין לי מושג מי יצפה בדגמים או מי קורא מצגת זו, אך אנא, לא משנה כמה הנכם רחוקים מהקב"ה, אל תטעו

כשעובר דרך החומר (באופן בסיסי, השינוי של מקדם השבירה לעומת אורכי הגל). מספר האבה של ספיר הינו 72.2. בשילוב הטבע הטריגונומי, או משולש (מתוך המערכת הגבישית המשולשת), של מבנו הגבישי יחד עם מידת הזוויות של פאותיו בצורתן דמויות הטטרהדרון (10x72 מעלות), הוא משקף את טבעו ומספרו של השם המפורש של הקב"ה. המידות המתייחסות לספיר הינן ידועות, וכל מי שיש לו חיבור לאינטרנט יכול לוודאן. הרעיון של "זיוה" כאן הוא מושג מופשט המחבר את אותיות השם המפורש ל"מידה" של הגיאומטריה של האבן. אם אבן הספיר הזו כוללת בתוכה את כלל מערכת המצוות המוסתרת בתוך מידותיה המרובות, ומידות אלה קשורות גם לשם המפורש כפי שהדגמנו, אזי זוהי אבן יקרה ביותר.

להלן אביא סיכום של חלק מהנושאים שבחנו, כגון הגיאומטריה ומידות שני לוחות הברית וצורתם המאוחדת, כקוביית ספיר יחידה. ראינו כיצד עניינים אלו מתכתבים עם מציאות רחבה הרבה יותר בחשיבות ובמשמעות מידותיה, וחקרנו את מקור שמות יחידות המידה שלה השונות, בייחוד כפי שמתייחסות למטטרון שר הפנים. קנה המדידה של המלאך בספר יחזקאל הוצג בהקשרו הנכון כדי להראות כיצד מידתו של שש "אמות" אלוקיות (cubits) משתווה למידה הכוללת של כל שש הפאות בקוביית הספיר (6x6x6). המידה הקווית הכוללת של שש הפאות הללו (שש cubits) הינו בדיוק π יחידות

הקב"ה גנזו לעתיד לבוא, ואור זה הוא מידה של כל הטוב בעולם, וזהו הכוח הנקרא "סוחרת" ו"דר". ומהי מידת "דר"? אלא, הקב"ה לקח מזיוה (כלומר, מהזיו של אור זה, ומלשון זוית), אחת מתוך אלפים, ובנה ממנה אבן יקרה, נאה ומקושטת הכוללת בתוכה את כל המצוות.

השימוש במילים כגון "מידה" ו"זיוה" (מלשון זוית) במקור הזה היה נראה תמוה אלמלא היינו מבינים את משמעות מידות הזויות השונות שבתוך מידת "אבן יקרה" זו. כבר הבאנו דוגמאות רבות לכך, ביניהן הקשר למערכת המצוות בדוגמת הלכות מקווה. אולם, נסביר כעת את הקשר בין מידות זויותיה של האבן והשם המפורש.

למשל, כפי שהראנו בדגמים הקודמים, לפאות משולשות כמו אלו שמצויות בספיר יש סכום כולל של 180 מעלות (סכום הזויות בכל משולש הוא תמיד 180 מעלות), ולכן למרכיביו הטטרהדרליים (בתלת-ממד), עם ארבע פאות, יהיה סכום של 720 מעלות ($720 = 180 \times 4$).

מספר זה הינו דומה למספר האבה (Abbe) של ספיר, המתאר את הנפיצה, או דיספרסיה, של אור בחומר, כאשר חומר גבישי הוא דוגמה מיטבית לכך. מספר זה אינו שרירותי, אלא הינו פונקציה טבעית של נפיצת האור

השם המפורש. ההלכה הינה פונקציה או ביטוי של המידות הזוויתיות בליבת האבן, אשר קשורות באופן כה מובהק וברור לשם המפורש, כך שטבעה של אבן השתייה הינו עמוק יותר מכפי שניתן לדמיין. אם נצלול מספיק לעומק, הבסיס של כל מערכת המצוות וודאי יתגלה.

לפני זמן מה, ציטטנו את הזוהר וטענותיו של רבי מאיר הנוגעות לאבן הספיר הזו (בלשון יחיד) והקשר שלה לשני לוחות הברית במערכת המצוות. ישנו קטע דומה הנכתב על ידי רבי משה קורדובירו (הרמ"ק) בספר פרדס רימונים, שער כ"ב, פרק ד':

וז"ל: דא"ר מאיר, מאי דכתיב "ויאמר אלוקים יהי אור ויהי אור" ולא אמר "ויהי כן" - מלמד שהאור ההוא היה גדול מאוד, ואין כל בריה יכולה להסתכל בו. גנזו הקב"ה לצדיקים לעתיד לבוא, והיא מדת כל סחורה שבעולם, והוא כח אבן יקרה שקורין "סוחרת" ו"דר". ועל מה היא מדת "דר"? אלא מלמד שלקח הקב"ה מזיוה אחת מאלפים, ובנה ממנה אבן יקרה, נאה ומקושטת וכלל בה כל המצות.

כלומר, בבריאת העולם, לאחר בריאת האור נאמר "ויהי אור" במקום "ויהי כן". עובדה זו מלמדת אותנו שהאור היה גדול מכדי שכל הברואים יוכלו להסתכל בו.

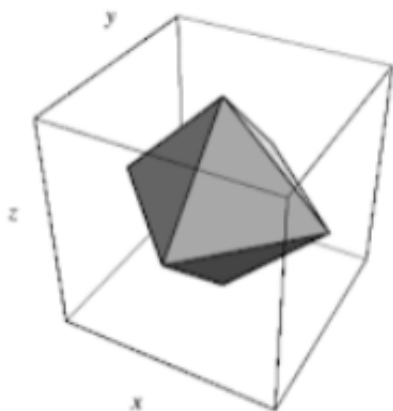
פאה של האוקטהדרון הוא 720. מספר זה צריך לרמוז לכם על חשיבותו, אותה נבדוק כעת יותר לעומק.

בחצי העליון של האוקטהדרון ישנן ארבע פאות. אם בכל פאה יש סכום כולל של 720 מעלות, אזי לכל ארבע הפאות הללו יש סכום כולל של 2,880 מעלות ($2,880 = 720 \times 4$). כפי שבחצי העליון ישנן 2,880 מעלות, כך גם בחצי התחתון יש מספר מעלות זהה. החצאים הללו הם "תאומים" גאומטריים. יחד, ל"אם" של "תאומים" אלו יש סכום כולל של 5,760 מעלות. מספר זה הוא גם מידת הנפח הנדרשת בהלכה למקווה טהרה, ומובן שישנן דרישות הלכתיות נוספות: לאחר לידת בת, היולדת ממתינה 80 יום לפני שטובלת במקווה. לאחר לידת בן, היא ממתינה 40 יום לפני שטובלת. הלכות אלו תואמות לשם בן ע"ב. חלקו את גאומטריית האם, 5,760, ב-72 ותקבלו 80, מספר הימים ללידת נקבה. בכל חצי של האוקטהדרון, אותם תאומים גאומטריים שהינם "זכר" ביחס לגאומטריית האם של האוקטהדרון השלם, ישנם 2,880 מעלות. חלקו 2,880 ב-72 ותקבלו 40, שהוא מספר הימים שיוולדת ממתינה בלידת בן.

הזכרים הגאומטריים שלעיל הינם תאומים, בדומה ליעקב ועשיו שנולדו בשנת 108 של האלף השלישי לבריאת העולם. שניהם מהווים פונקציה של מידות אבן הספיר או חצאיה, שהן בתורן קשורות לאותיות

אם תתבוננו מקרוב בקובייה שבתוכה אוקטהדרון (באיור שלהלן), כפי שהוזכר לעיל, שש פינות האוקטהדרון מתואמות בדיוק עם המרכז המדויק של כל פאה של הקובייה (באיור משמאל). התרשים האמצעי מציג את האוקטהדרון בלבד. אנו רוצים להתמקד בתרשים מימין, המראה את החלוקות האלכסוניות של כל פאה העולות מהמדידות הממשיות של הקובייה.

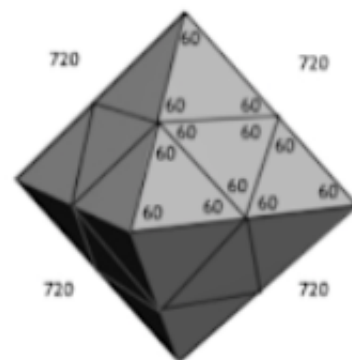
האוקטהדרון
(בתוך הקובייה)

האוקטהדרון
(לבדו)

האוקטהדרון
(מידות הזוויות)

שימו לב שכל פאה מחולקת לארבעה משולשים. למשולש יש שלוש צלעות ושלוש פינות (ושלוש זוויות המחברות בין מרכיבים אלו). כל זווית הינה בת 60 מעלות. סכום כל הזוויות במשולש הוא תמיד 180 מעלות (במקרה שלנו, $180=60 \times 3$). מכיוון שישנם ארבעה משולשים בכל פאה, ומכיוון שבכל משולש יש סך של 180 מעלות, הסכום הכולל של מעלות בכל

במילים אחרות, נוכל להגיד שהקובייה החיצונית "יולדת" את הגאומטריה השוכנת בתוכה: היא יולדת את כוכב הטרהדרון, אשר יולדת את האוקטהדרון. כאשר הגאומטריה הפנימית שונה מהגאומטריה החיצונית ("ה"הורה"), לעיתים נדבר עליהם כזכר לעומת נקבה או להיפך.

אם כוכב טרהדרון יולדת אוקטהדרון, כוכב הטרהדרון הינה האם הגאומטרית (נקבה) ביחס לילד (או ילדים) שבתוכה. אם הילדים הגאומטריים הינם שונים ממנה, נוכל לומר שהם בבחינת "זכר" ביחס לאימם, מפני שהם עדיין תלויים בגאומטריה שלה לקבלת מאפייניהם הייחודיים. אם ה"ילדים" שבתוך הגאומטריה החיצונית הם זהים, נקרא להם "תאומים" גאומטריים. וכן הלאה.

(שימו לב, הלשון של "אם" ו"אב" הינה בשימוש נרחב בשפה בכלל בתחומים שונים, כל שפה והדוגמאות הספציפיות שלה, לציון מקור והתולדות שלו. לדוגמה, מילון אבניאון מגדיר את המילה "אם" כיסוד או עיקר, ומביא דוגמה מהכוזרי: "עשרת הדברים הם אמות התורה ושורשיה". הלכות שבת מושתתים על "אבות מלאכה" שלהם יש "תולדות" של איסורים הנגזרים מהם. באנגלית, יצרן מנועי רכב יתייחס למנוע כולו כ"הורה" של חלקי המנוע השונים [כגון בוכנות, טבעות ופילטרים]. ועוד כהנה וכהנה.)

מאונכים או מאוזנים במטריצה. אולם, ניתן לחלק כל
טפח קווי באופן אלכסוני בין פינות. אם נתעמק
במידות של זוויות אלו, מתגלה קשר למערכת המצוות.
דוגמה למערכת זו מוסתרת בגאומטרייה הטטרהדרלית
שהינה חלק מהקובייה המופיעה באיור למעלה. הביטוי
בו היטב. הקובייה (באיור למעלה מימין וכן בקווים
הדקים משמאל) הינה כעין "אם" לגאומטרייה
הטטרהדרלית השוכנת בתוכה (בקווים המודגשים
באיור משמאל). אם הנכם עומדים לפני מבני המודלים
במצפה יריחו (בין פסח לשבועות), תוכלו לראות מודל
של קוביית הספיר עם פאות שמוסרות לגילוי כוכב
הטטרהדרון בפנים. ישנה היררכיה גאומטרית הנראית
במודל. כפי שהקובייה היא "אם" הגאומטרייה
הטטרהדרלית שבתוכה, כך גם הגאומטרייה
הטטרהדרלית הינה ה"אם" לגאומטרייה הנוספת
שנמצאת בתוכה. אנו משתמשים במשל זה מכיוון
ש"ילד" נולד מתוך "אימו". ליבת כוכב הטטרהדרון
ידוע כאוקטהדרון. הקובייה החיצונית (עם שש
פאותיה) הינה האם המגדירה את כוכב הטטרהדרון
שבתוכה, כאשר הוא בתורו מגדיר את האוקטהדרון
העמוק אף יותר (שבתוך הכוכב ואף חלק ממנו).
הגאומטרייה הכוללת הזו הינה מעין "משפחה" התלויה
במאפייניהם של ה"הורים" ו/או ה"סבים" (במקרה
הזה, הקובייה ושני חצאיה).

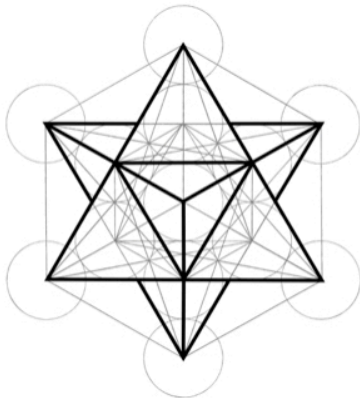

של יד ימין" (הרומז לחמשת המבנים הראשוניים האפלטוניים בגאומטריית האבן והפכיהם). הטטרהדרון עולה מאחד מחמשת מבנים אלו. צורתו הפוכה היא טטרהדרון הפונה לכיוון הנגדי בתוך שש פאות הקובייה.

תוכלו לראות למטה דיאגרמות של הקובייה של מטטרון. הטטרהדרון והפכו מוצגים בקווים מודגשים (משמאל), אך אם תתבוננו בתרשים מקרוב, תוכלו אף לגלות את שאר חמשת המבנים.

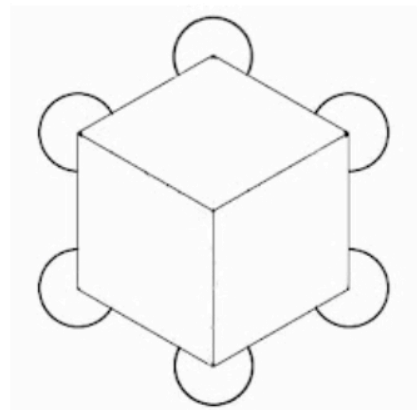
כוכב הטטרהדרון

(הנמצא בתוך שש פאות הקובייה משמאל)

הקובייה

(העיגולים ממוקמים בהתאמה לפינות הקובייה)

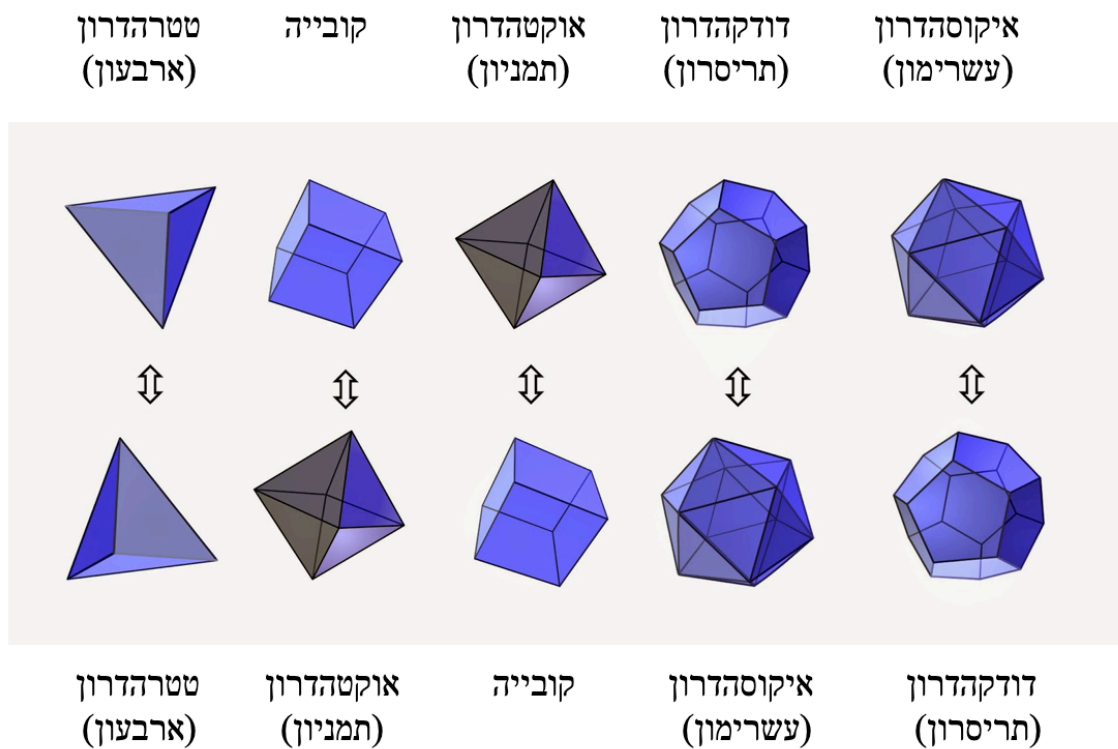
הקובייה משמאל מראה כיצד פינותיו של כוכב הטטרהדרון מתואמים לפינות הקובייה המגדירה אותו

עד כה, התבוננו במידות קוביית הספיר במונחים של מאפיינים קווים או מעוקבים. למשל, הטפחים הקווים המגדירים את המידות המעוקבות עוברים בקווים

הפאונים המשוכללים הללו מוכרים מאוד בגאומטריה. הם מזכירים את המתואר בספר יצירה (א,ה), שהספירות ירדו חמש כנגד חמש, או למשה רבנו שהוריד שני לוחות עם עשרת הדברות, חמישה דברות בלוח האחד כנגד חמישה דברות בלוח השני. ישנם למעשה מאות דוגמאות של תבנית זו בתורה, ואף אלפי דוגמאות בתחומים אחרים, ומעתה ודאי תשימו לב אליהן לאחר שנחשפתם כאן לחשיבותה של תבנית זו. למשל, ישנן חמש תיאוריות העל-מיתר בפיזיקה שרק ניתן לאגדן על ידי מה שנקרא "תהודה דואלית". כל אחת מהדוגמאות הללו היא בבואה של מציאות גדולה יותר שהינה פונקציה של הגיאומטריה של האבן, ובאופן מדויק יותר, של המידות המיוחסות לה. ביחס לאבן יקרה זו, בזוהר כתוב "מִידוֹ לוֹ, הִינּוּ חֲמִישׁ אֶצְבָּעוֹת שֶׁל יַד יְמִין [כנגד חמש אצבעות יד שמאל]". כלומר, המשל של חמש האצבעות של יד ימין [כנגד חמש אצבעות יד שמאל] רומז לחשיבות של גאומטריית הקובייה בהקשר של עניינים כגון חמשת המבנים הגאומטריים, ובאופן מדויק יותר, המידות של כל היבט של הגאומטריה הזו במונחים של טפחים.

באמצע המצגת גם אמרתי שאתן דוגמה של הלכה או מערכת מצוות באבן הספיר. חיכיתי עד כה להסביר זאת מכיוון שנדרשה הבנה של האזכור בזוהר לאבן שהיא "מידו לו", ובאופן מדויק יותר מ"חמש אצבעות

חמשת הגופים האפלטוניים עם היפוכם הגאומטרי

כל אחת מחמש הצורות הגאומטריות הללו בעצם מוגדרת על ידי שש פאות הקובייה שלנו, בדיוק כפי שמגדירות את הכדור. במקרה הזה, לכל אחת מחמש הצורות יש מנח מסוים ביחס לשש פאות הקובייה. חמשת הגופים האלו דומים לחמש אצבעות היד האחת כנגד חמש אצבעות היד השנייה. בדיוק כפי שהאגודל שונה משאר האצבעות, כך גם הטטרהדרון שונה מארבעת הפאונים המשוכללים האחרים: לכל אחד מפאונים אלו צורה הפוכה משלו, כאשר לעומתם, הטטרהדרון הוא הצורה ההפוכה של עצמו, שפשוט פונה לכיוון הנגדי בתוך הקובייה.

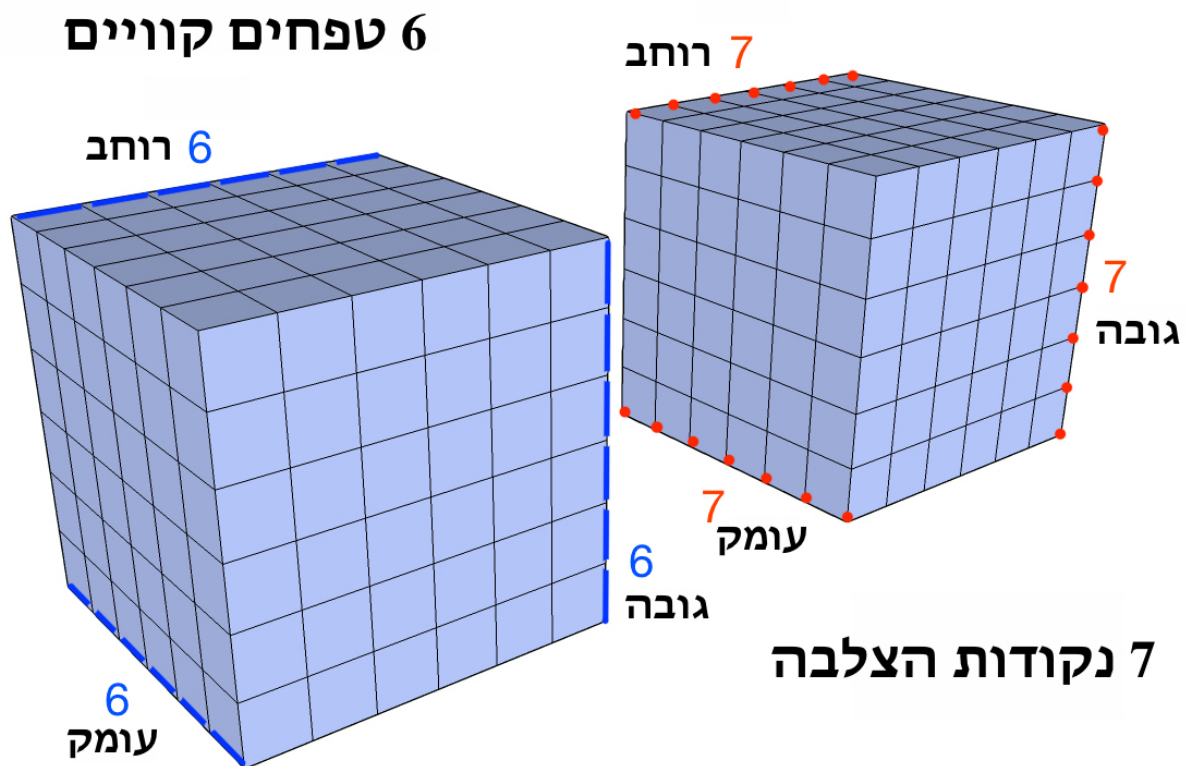
(ראה באיור למטה) שיכולות להיתפס כנקודות אור מתמטיות (אור ההבנה, כפי שמתייחס לגאומטריה). היבט זה של הגאומטריה של האבן מספק תשובות לקושיות רבות, אך הבנת עניינים מעין אלו בהקשר מאפייני אבן—או אבני—הספיר דורשת ניצוץ של מטטרון.

מקודם, אמרתי שנחזור למשמעות של "מִידוֹ לוֹ, הִינוּ חֲמִשׁ אֶצְבָּעוֹת" המוזכר בזוהר. ישנם חמישה מבנים מתמטיים בליבת הגאומטריה הקובית. ממבנים אלו עולים חמישה פאונים קמורים משוכללים במרחב (האוקלידי) תלת-הממדי—כלומר, כל הצלעות שלהם שוות, כל הזוויות שוות ומספר הצלעות שיוצאות מכל קודקוד הוא קבוע. לכל אחד מהם יש "היפך" גיאומטרי הנקבע לפי שני פרמטרים: מספר הצלעות המרכיבות כל פאה ומספר הפאות הנפגשות בכל קודקוד. לדוגמה, פאת הקובייה בנויה מארבע צלעות ובכל קודקוד נפגשות שלוש פאות. הצורה הפוכה שלה תהיה האוקטהדרון (תמניון), בה כל פאה מורכבת משלוש צלעות ובכל קודקוד נפגשות ארבע פאות. כך, כל פינה באוקטהדרון הינה אמצע כל פאה של הקובייה, הצורה הפוכה לו. אנו מתייחסים אליהם כאל חמישה זוגות, או חמישה פאונים כנגד חמישה פאונים. הם ידועים יותר בשם "גופים אפלטוניים", ולעיתים הם מכונים חמשת הפאונים הדואליים.

הזכרתי לעיל במצגת את הפסוק מישעיהו פרק ל',
 פסוק כ"ו: "וְהָיָה אֹרֶךְ הַלְּבָנָה כְּאֹרֶךְ הַחֹמָה וְאֹרֶךְ הַחֹמָה
 יִהְיֶה שִׁבְעָתַיִם כְּאֹרֶךְ שִׁבְעַת הַיָּמִים".

כזכור, פשט המילה "שבעתיים" הוא שהאור הינו חזק פי 7×7 , אך התנא יונתן בן עוזיאל סובר שהאור יהיה חזק פי $343 (7 \times 7 \times 7)$. פרט מתמטי זה רומז לחכמה, בינה ודעת המיוצגות על ידי אבן הספיר. כל מידה של שישה טפחים, בכל אחד משלושת ממדיה, משורטטת על ידי $(343 = 7 \times 7 \times 7)$ נקודות הצלבה

343 נקודות הצלבה בקוביית שישה טפחים

כעת, אזכור אחרון צריך להתחיל להיות מובן. ישנו מדרש (שמות רבה יג,א) המספר לנו: "נטל הקדוש ברוך הוא עפר מתחת כיסא הכבוד, וזרק על המים, ונעשה ארץ, וצרורות קטנים שהיו בעפר נעשו הרים וגבעות." זהו כמובן משל—ולמען האמת, משל מוזר ביותר. שאלה מתבקשת היא, מדוע נבחרה המילה "עפר" כדי לתאר היבט זה של הבריאה? עפר הוא נחשב בעינינו כחסר משמעות. הוא נוכח, אך אינו זוכה לתשומת ליבנו. הוא חסר חשיבות לכל דבר ועניין. אולם, למילה "עפר" יש גימטרייה זהה למילה "ספיר", ורומז שהעפר ששימש לבריאת הארץ היה מ"לבנת הספיר" מתחת לכיסא הכבוד. אך מדוע עפר? כיצד הקבלה זו מתאימה?

אלא, כפי שעפר אינו מקבל תשומת לב מיוחדת ונתפס כחסר חשיבות, כך גם המידות של גאומטריית האבן אינן זוכות לתשומת לב מיוחדת ונתפסות כחסרות משמעות. ובכל זאת, העפר הזה (הפרטים המתמטיים הקשורים לאותיות השם המפורש המסתתרים במידות אבן זו) מספק את התבנית לכל היבט של הבריאה. כך, אכן באמת "נטל הקדוש ברוך הוא עפר מתחת כיסא הכבוד ... ונעשה [כלומר, כך נוצר] ארץ...".

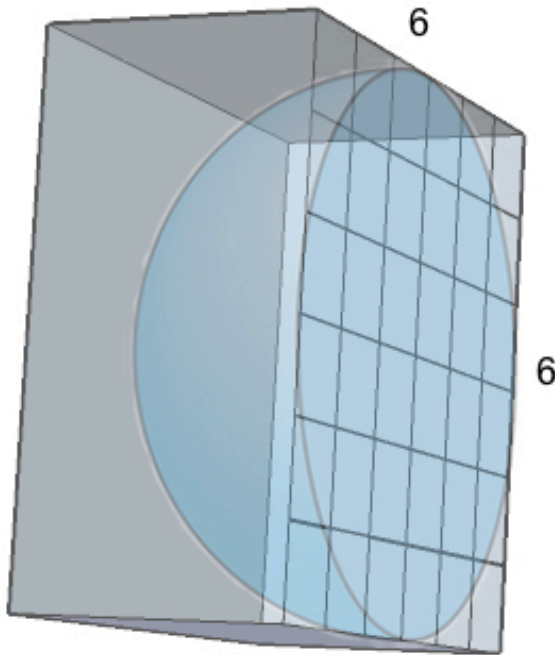
מדוע נחלק את נפח הכדור בשתיים? מכיוון שה"אבן" חולקה לשני לוחות. העניינים הללו הם בבואה של מציאות הרבה יותר רחבה, שהינה פונקציה של אותיות שמו של הקב"ה.

אציין כעת שהמידות שניתנו עד כה הן מדויקות באופן מוחלט, או מדויקות עד שבריר-שבר אחוז של המדידות המדעיות המקובלות של הפרמטרים הנמדדים. העובדה שהקשר שלהן לשם המפורש ולמידות האבן לא נחשף עד כה הינה משונה ביותר; ההסבר לכך הוא, כנראה, היעדרו של החלק מנשמתו של האדם האמור לאפשר לו להגיע לתובנות מעין אלו.

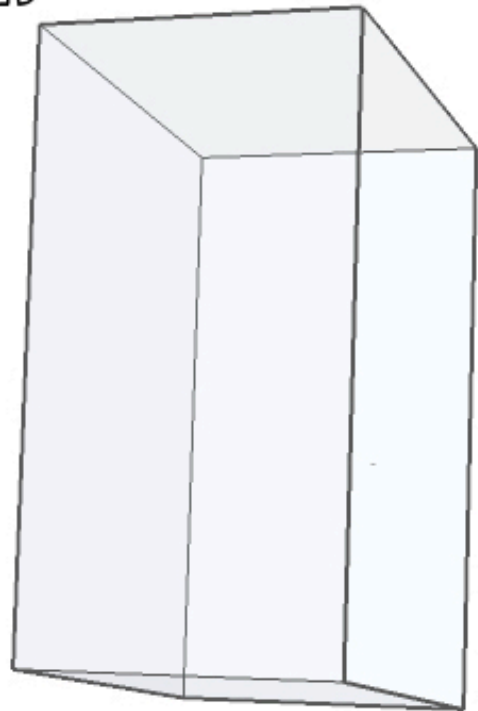
האם כל המספרים הללו הם מקרה בלבד? מובן שלא. הם מהווים הוכחה מדעית מוחלטת על קיומו של הקב"ה. יש לו שם ייחודי, ולא רק שהוא ברא את היקום, אלא שמו באופן הפשטני והאמיתי ביותר שולט על בריאתו. אלה רק דוגמאות ספורות לחיבור המתמטי בין מידות הלוחות, שם ה' המפורש והפיזיקה של היקום. דרך המושג של מטטרון (ההיבט הנעלה הזו של התודעה האנושית), אנו מסוגלים להגיע לתובנות כאלו. הקב"ה מסתיר או מגלה ידע זה לאדם הפרטי על פי קריטריונים שהינם מעבר להיקף מצגת זו.

שני לוחות הברית

זכר / נקבה
שמיים / ארץ

$$6 \times 6 = 36$$

נפח הכדור תלת-הממדי מימין, המוגדר על ידי שש פאות אבן הספיר
 $\frac{\pi}{6} =$ כלומר 0.5235987∞

נפח חצי הכדור תלת-הממדי מימין המתקבל מחציית הקובייה
 $= 0.5235987\infty / 2$, כלומר 0.2617993877∞

נפח אותו חצי כדור תלת-ממדי לחלק בשטח הפאה דו-הממדית
המגדירה אותו $= 0.2617993877\infty / 36$, כלומר 0.0072∞

עובדה זו נעלמת מעיניהם של פיזיקאים, שלרוב אין להם כל ידע על שמו של הקב"ה. אך היא גם נעלמת מעיניהם של תלמידי חכמים, שחסר להם ידע בפיזיקה. אכן, הקב"ה מסתיר את עצמו. והנה השאלה המתבקשת: האם ניתן לחשב גם את קבוע המבנה הדק באמצעות המידות של האבן? התשובה היא שכן. מספר זה הוא במקרה נפח הספירה לחלק לשתיים, לחלק לשטח הפנים של הפאה המגדירה אותה:

$$\frac{\text{נפח הספירה}}{2} \\ \text{שטח הפאה}$$

אם נבטא בדרך אחרת:

$$\frac{\left(\frac{\pi}{6}\right)}{2} \\ 36$$

או בהצבת מספרים:

$$(0.5235987\infty/2)/36 = 0.0072\infty$$

אם כבר מדברים על אור, כמה הייתם מנחשים שהוא אורך רדיוס השמש? אם ניהשתם 432,000 מיל, צדקתם. הרדיוס הוא $(216,000 \times 2)$, בדומה לנפח של שני זוגות הלוחות (216×2) . זאת ועוד, בשנת 1935, דווח ב-New York Herald Tribune שניקולה טסלה חישב באותה העת את פוטנציאל החשמלי של החמה: 216,000,000,000 וולט.

שני החצאים התאומים של אבן הספיר

המספרים לעיל צריכים כבר להיות מאוד מוכרים לכם. הם מידות מפתח בגאומטריית הספיר. מה עם אותו מספר מסתורי הידוע כקבוע המבנה הדק הקושר יחדיו את הפיזיקה של היקום כולו?

נוסחאות קבוע המבנה הדק

$$\alpha = \left(\frac{e}{q_P} \right)^2 = \frac{e^2 c \mu_0}{2h} = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{e^2}{\hbar c} = \frac{k_e e^2}{\hbar c} =$$

$$\frac{e^2}{2\epsilon_0 c h} = \frac{c \mu_0}{2R_K} = \frac{e^2 Z_0}{2h} = \frac{e^2 Z_0}{4\pi\hbar} = \frac{Z_0}{2R_K}$$

ערך קבוע המבנה הדק הינו 0.0072 עד המקום העשרוני הרביעי. זהו שיקוף של השם המפורש הידוע כשם בן ע"ב.

מעטות. זכרו זאת בפעם הבאה שאתם אומרים את תפילת קידוש לבנה.

השם המפורש הלובש כותנות אור

כעת נפנה לדגם של הספירה בתוך הקובייה. יש להבין כי בסופו של דבר, שתי קוביות הורדו בנפרד פעמיים כתאומות גאומטריות (שיקוף של מעבר זמן בהיבטו חז-הממדי כפי שמתייחס למרחב תלת-הממדי). כך, הנפח הכולל של שתיהן הייתה 216×2 טפחים מעוקבים, כלומר 432 טפחים מעוקבים. אם נעלה מספר זה בריבוע, נקבל את מהירות האור המוחלטת ביחידות מיל לשנייה בוואקום. זה מתרגם ל-108 כפול 10^7 בקילומטרים לשנייה. המספרים הינם, שוב, קשורים ישירות לאותיות השם המפורש במידות האבן. האם שמתם לב שבמידות שלעיל, אחת הינה משיטת המדידה האימפריאלית ואילו השנייה מהשיטה המטרית? בוודאי!

זהו מכיוון שה-cubit, כמו גם הפאות הנמדדות בטפחים, הינם יחידת מידה אימפריאלית, אך הן מתאימות באופן יחסי ליחידות-מטטרון, או מטר (מהשיטה המטרית).

מכך, הקובייה הינה למעשה המכנה המשותף בין שתי שיטות מדידה קלאסיות אלה.

חלק המט"ר מנשמתו (מטטרון), הייתה לו היכולת למדוד ולהעריך כל דבר באופן צלול ולהבין דברים מעין אלו, אך יכולת זו אבדה לאנושות. אז אנו תועים באפילה.

השם המפורש בשמיים ובארץ

אכן, ההיסטוריה של עם ישראל כפי שארעה הינה "חקוקה באבן" זו. מה עם תנועת גרמי השמיים, כגון מידות ותנועות השמש, הירח והכוכבים? הרדיוס של הירח נמדד ב-1,080 מיל, אז מובן כי הרדיוס המקביל כנגדו הוא 1,080 מיל. הוא מחושב באופן מתמטי למשוואה $108 \times 108 = 11664$ כפול 10 כנגד 108 כפול 10. נשמע מוכר? שוב, $108 \times 108 = 11664$ כנגד 108. הקוטר שלו הוא, כמובן, 2,160 מיל (216 כפול 10).

המידות הללו באות ישירות ממידות האבן שמשקפות את הטבע ואת מספר האותיות בשם המפורש. מה עם כדור הארץ? מלבד מספר בליטות בקו המשווה, היקף כדור הארץ הינו 21,600 מיל ימי. זהו 216 כפול 100. על פי מערכת המידע הגאוגרפית (ממ"ג, באנגלית - GIS), נפח כדור הארץ הינו 108 כפול 10^{10} (לרוב יצוין כ-1.08 כפול 10^{12}). כל המידות הללו הן לא יותר מבבואות של מציאות גדולה יותר המסתתרת בגאומטריה של האבן יחד עם האותיות של שמו של הקב"ה. ואלה רק דוגמאות

לפני הלידה. זהו דומה במקצת לחלוקת הקובייה לשני חצאים: תאומי האבן אינם, מבחינה טכנית, קיימים עד לרגע החלוקה.

מעבר לפשט הפסוקים, הלשון שבה התורה נוקטת כשמתייחסת לשני זוגות תאומים אלו רומזת לשתי הפעמים בהן שני חצאי אבן הספיר הורדו על ידי משה רבינו, כל אחד מהם במידת נפח של 108 טפחים מעוקבים. אינכם סבורים כך? יעקב היה הדוגמה המובהקת של צדיק. תאומו עשיו היה התאום הרשע אב הטיפוסי. בבדיקת תאריך לידתם, תגלו כי התאומים הללו נולדו בשנת 108 של האלף השלישי לבריאת העולם. נשמע מוכר? 108 כנגד 108. עצם קיומם הוא פְּבוּאָה של טבען של אבני הספיר שהיו 108 טפחים מעוקבים כנגד 108 טפחים מעוקבים. בנוסף לבבואה זו, מתי יעקב העביר את השרביט ליוסף? היה זה כעבור 108 שנים נוספות, בשנת 216 של אותו האלף. הסיפור של אחים תאומים אלו והסיפור של יוסף אכן אירעו במציאות, אך קיומם הפיזי הינו לא יותר ממטאפורה למציאות גדולה הרבה יותר המוגדרת על ידי הגאומטריה של האבן, שהינה בסופו של דבר שיקוף רוחני של אותיות השם המפורש המגדירות את קיומה. מציאות רחבה זו ניתנת להבחנה רק דרך העדשה של הגאומטריה של האבן, מידותיה וחיבורה לשם המפורש שברא את הכל. עד שאבד לאדם הראשון

ישנו חלק בכל אדם ואדם המשתוקק לקשר עם הקב"ה ברמה העליונה הזו. אף אתם בעצמכם מן הסתם משתוקקים לקשר כזה, אחרת לא הייתם מגיעים עד כה במצגת. הייתם מתייאשים מזמן בתירוץ שזה "דתי מידי" או "קבלי מידי" או "קשה מידי להבנה", או אולי מכיוון שהיו לכם דעות קדומות על נושאים אלו. אם הדת היא רק דת בעיניכם, הייתם מפסיקים לקרוא מצגת זו מזמן. אך לא כך עשיתם, ועכשיו תוכלו לראות כיצד קנה המדידה קשור לאבן, וכיצד האבן קשורה ללוחות, וכיצד כל הדברים הללו קשורים לשם המפורש. חוויתם רמת הבנה חדשה. ובעצם, רק התחלנו.

תאומי הספיר

תחשבו על האבנים כתאומות גאומטריות. הן עשויות מחומר זהה. יש להן מידות זהות, ומקור שתיהן מאותו המקום. אבנים תאומות! ישנם שני מקומות בתורה המתארים את הלידה הפיזית של תאומים, אך בכל מקום לשון הפסוק מעט חריגה. בבראשית פרק ל"ח פסוק כ"ז, מתוארת לידת פרץ וזרח כך: "וַיְהִי בַּעֲתַל לְדָתָהּ וַהֲיָה תְּאוּמִּים בְּבִטְנָהּ". באופן זהה, בתיאור לידת יעקב ועשיו בבראשית פרק כ"ה פסוק כ"ב, נאמר: "וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ לְלֶדֶת וַהֲיָה תוֹמָם בְּבִטְנָהּ". לשון הפסוקים הינה יוצאת דופן בכך שהיא נותנת מקום להבין שהתאומים לא היו שם עד לרגע

האם ישנן דוגמאות נוספות? אכן כן! מה היה כתוב באבנים הללו? הדיברות ומערכת חוקים שהקב"ה נתן לעם ישראל, כפי שמובא על ידי רבי מאיר. מהי הגימטרייה של חק? היא שווה גם במקרה ל-108. בנוסף, ניתן לקנות מוצרים שונים לפי מטר קובי, כגון קוב בטון. למילה "קוב" גם יש גימטרייה של 108. אולם, אם זהו קוב מלא, מדוע הגימטרייה שלו אינה 216? אם נהפוך את סדר האותיות של "קוב", הגימטרייה של ב היא 2, בגימטרייה קטנה ק הוא 1 והגימטרייה של ו הוא 6, לקבלת 216! הסודות של הקובייה הייחודית הזו מוסתרים ממש מתחת לפני השטח. מה קורה כאן? כיצד ייתכן שהערך המספרי של האותיות בכל המילים והביטויים האלו שווה למידת הנפח בפועל של האבן/האבנים?

אולי כעת תוכלו להעריך באופן שלם יותר את המשמעות של מטטרון כחלק זה מנשמתו של אדם המסוגל לתפוס את המציאות הרחבה הזו. תוכלו אף להבין את חשיבות המדידה בעולם העליון והתעלומות המסתתרות מבין רסיסי השפה שהיו בעבר השפה המאוחדת, עליה דיברנו בתחילת מצגת זו. הכל קשור ומקושר יחדיו, אך על מנת לראות חיבורים אלו, עלינו לעורר את החלק מנשמתנו שלרוב רדום בתוכנו. אנו צריכים איכשהו למצוא דרך להחיות אותה רמת תודעה שנמלטה תחילה מאדם הראשון וברחה אף רחוק יותר מהאנושות כששפתה הוגבלה בבבל.

גדולה יותר? הגימטרייה של המילה "חצי" הוא במקרה 108. זהו רק תואם לאבן שהינה חצי קובייה, ורק כאשר מידתה היא במידה של הקובייה הייחודית הזו. תנו לזה לחלחל! כפי שמידת הנפח בפועל של כל חצי של האבן המקורית הינה 108 טפחים מעוקבים, כך גם הערך המספרי של המילה "חצי" הוא 108. האם זהו רק מקרה? בוודאי שלא! ישנם עוד עדים מתמטיים לקביעה זו. עד נוסף לזה שלעיל ("חצי") הינו הפסוק המתאר את הלוחות הללו, המשתמש במילה "האבנים": "בַּעֲלֹתֵי הַקָּרָה, לְקַחַת לִוְחֹת הָאֲבָנִים לִוְחֹת הַבְּרִית". הגימטרייה של מילה זו היא גם במקרה 108. מדוע? מכיוון שכל אחת מהאבנים הייתה בנפח של 108 טפחים מעוקבים.

הטבועות בה. קל להבחין באטימולוגיה וחשיבות של ביטויים כגון "חקוק באבן" או "גירד את פני השטח" בהתבוננות במידות המטריצה הגאומטרית הזו. כל אחד מהביטויים הללו הוא רסיס של סיפור קדמוני שנראה שטבוע בתודעה האנושית במידה כזו או אחרת שהינו, באופן מדויק יותר, מתייחס לאבן. "נהפוך כל אבן" במסע שלנו בדרכנו הביתה.

חצי ממה?

נפנה כעת למודל הבא המדגים כיצד הקובייה מחולקת ואת המשמעות העמוקה של חלוקה זו. כאשר מחלקים קובייה לשני חצאים, מתקבלים שני לוחות מלבניים, שכל אחד מהם הינו חצי מהקובייה. אם הקובייה הינה במידת cubit מעוקב כמו אבן הספיר, ניתן לבטא זאת כשישה טפחים מעוקבים—כך שכשנחלק אותה לחצי, כל חצי הינו 6 על 6 על 3 טפחים. אלו מספרים זהים בדיוק למתואר בבבא בתרא פרק י"ד ע"א באזכור של כל אחד משני לוחות הברית. כך, הנפח של כל חצי הוא 108 טפחים מעוקבים: $108 = 3 \times 6 \times 6$.

זהו חישוב פשוט. חוץ מהעובדה שמידת כל לוח היא חצי קובייה, כיצד נדע שכל אחד משני הלוחות היה חצי מאבן

דיברנו על 42 מסעות בני ישראל במדבר, אירועים אמיתיים שמתוארים בתורה, וכיצד הם קשורים לשם בן ע"ב. בפסוק נאמר "אלה מסעי בני ישראל", ולאחר מכן מופיעה רשימה של 42 מקומות. הגימטרייה של "אלה מסעי" הוא במקרה 216. התורה שבכתב מתארת את המסעות עצמם בין 42 המקומות, והגימטרייה של המילים המקדימות את המסעות הללו היא 216. בהתבוננות שלנו במידות האבן והקשר שלה לשמו של הקב"ה, יצאנו למסע מתמטי של 42 טפחים קוויים בסך של 42 פעמים במדבר הגאומטרי של 216 טפחים מעוקבים. האירועים המתוארים בתורה אכן קרו, אך הם הוקדמו על ידי הגאומטריה של אבן הספיר ומידותיה השונות. ספר יצירה א, א מסביר שכאשר הקב"ה ברא את העולם, הוא עשה זאת בשלושה "ספרים": סִפָּר (מלשון לספור מספרים), סִפָּר (מלשון מילה כתובה) וְסִפָּר. אותיות השורש של כל שלוש מילים אלה הן ספ"ר ומרמזות לאבן הספיר והספירה (הכדור) שבתוכה, המוגדרת על ידי שש פאותיה. ההיסטוריה של עם ישראל טמונה בגאומטריה של אבן הספיר, כמו גם כל דבר אחר ("סחורה") שנברא.

אולי כעת תוכלו להתחיל להבין כיצד שמו של הקב"ה באמת בורא את העולם ושולט בבריאתו; רק התחלנו לגרד את פני השטח. אגב, ייתכן מאוד שמטבע לשון זה הוא חלק מיוחד מהשפה האוניברסאלית שמלאה כל כך במשמעויות

נסתרת. הדרך היחידה לדעת על קיומה של היד היא לצפות בתנועתה של הכפפה. המשל הזה הוא דומה למושג של הנסתר והנגלה והדרך המסתורית שבה הקב"ה פועל בעולם. וכעת תוכלו גם לראות את הקשר בין שם בן מ"ב לשם בן ע"ב בגאומטריה. שמות מפורשים אלה מאוחדים בגאומטריה של אבן הספיר.

אמרנו לעיל שהגאומטריה של האבן ומידותיה השונות אינן רק פונקציה של שם ה' המפורש, אלא שהבנת עניינים אלו היא במהותה יחוד שמו של הקב"ה. הסיבה לקביעה זו צריכה כעת להיות ברורה. כפי שמידת אבן הספיר היא המכנה המשותף הגאומטרי בין השיטה המטרית לאימפריאליסטית, כך גם היא המכנה המשותף הגאומטרי בין שם בן מ"ב לשם המורכב מ-216 אותיות.

דבר המשקף את מה שידוע כ"מילוי", הרחבה, של שם בן ע"ב, בגימטרייה 72—ובתלת-ממד, מידתה היא 3×72 , מה שמשקף את מספרן יחד עם טבען של האותיות בשם בן ע"ב. זו כוונתנו כשאנו אומרים שאותיות השם המפורש של הקב"ה מגדירות הן את מידת אבן הספיר והן את מידת שני הצאי הלוחות. התבוננו בכל זאת לרגע.

ה"אוויר" השקוף בתוך 216 הטפחים המעוקבים הינו במהותו מוגדר על ידי ה"קווים" הנראים של מידותיה הקוויות של האבן.

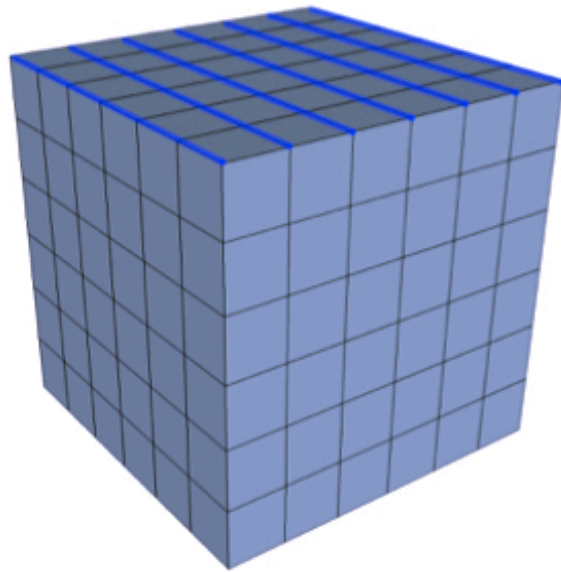
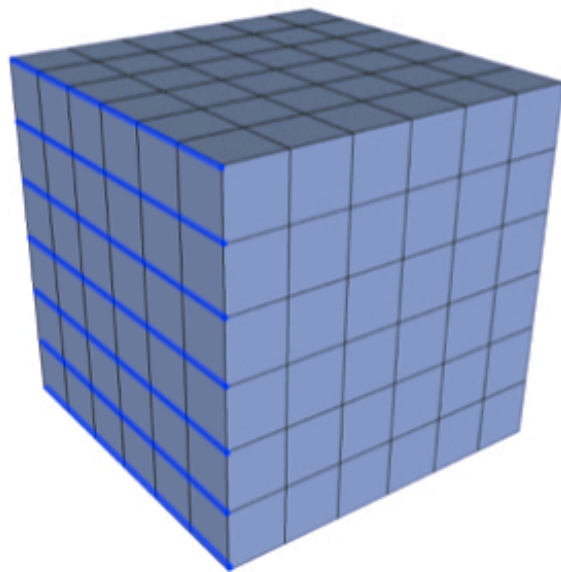
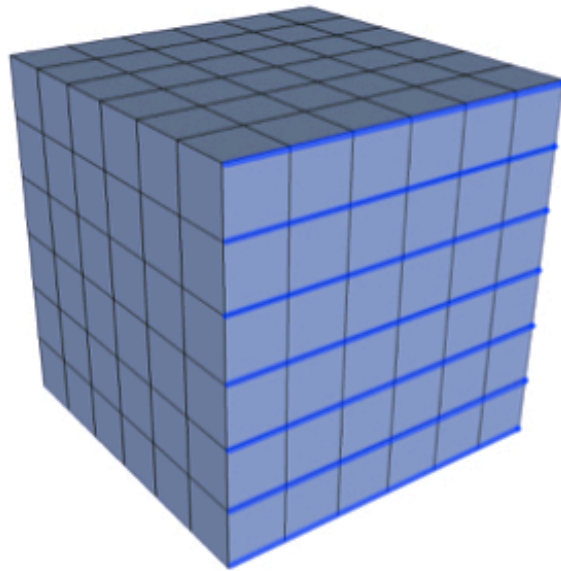
ישנן 42 קבוצות של 42 קווים אופקיים ומאונכים שמשרטטים כל אחד מ-216 הטפחים המעוקבים הללו. ניתן לתאר את הגאומטריה בדימוי של יד בתוך כפפה. הכפפה מבחוץ נראית לעין, לעומת היד שבפנים שנשארת

בדמיונכם. אם ידועות לכם אותיות שם בן מ"ב, תוכלו להציב אותן בשלושת הממדים של הגאומטריה של האבן, ובזאת תוכלו להבחין במשמעות עמוקה יותר במונחים של הקשר הקיים בין מבנה זה לתורה שבכתב.

בואו נסתכל כעת על מידות הקובייה הזו בממד השני ובמד השלישי. במקום להסתכל על הטפחים הקווים חד-הממדיים, נבחן בדו-מד את הטפחים הריבועיים, ובתלת-מד את הטפחים הקובייתיים. אם יש לכם קובייה שמידותיה הן 6 טפחים על 6 טפחים על 6 טפחים, מהו הנפח שלה בטפח מעוקב? החישוב הינו פשוט: $6 \times 6 \times 6 = 216$, כלומר מידת הנפח שלה היא 216 טפח מעוקב.

זהו במקרה מספר האותיות בשם המפורש הידוע כשם בן ע"ב, המורכב מ-72 יחידות פְּנוֹת שלוש אותיות כל אחת: $216 = 3 \times 72$. לא זו בלבד, אלא מספר הטפחים הריבועיים בשש פאות הקובייה אף הוא 216, וסכום המעלות בארבע הזוויות הישרות בשש פאותיה הינו 2,160 (כלומר 216×10). ההיבטים המתמטיים של שם זה של הקב"ה מוטבעים בכל הגאומטריה והמידות של אבן ייחודית זו.

כאשר האבן מחולקת לשני חצאים ומניחים חצאים אלו זה לצד זה (כפי שהונחו בארון על פי המקור בבבא בתרא יד ע"א), מידת האבן הינה 72 טפחים ריבועיים בדו-מד —

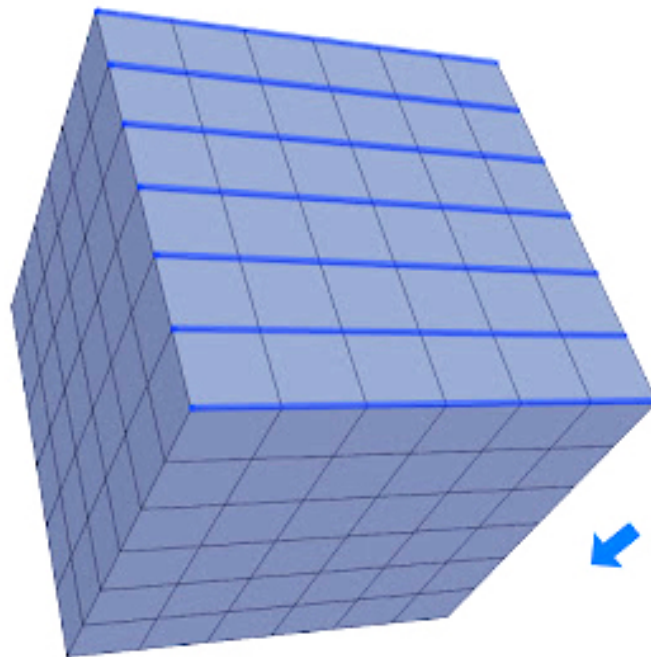

על 42 מסעות בני ישראל במדבר. ארבעים ושניים מסעות אלו מפורטים ברשימה במדבר פרק י"ג, פסוק א'. על פי חז"ל, המסעות הללו אף רומזים לשם המפורש. תיכף נחזור אליהם.

בינתיים, תשאלו את עצמכם שאלה פשוטה: בדיוק כמה קבוצות של 42 טפחים קוויים אופקיים מוסתרים בגאומטריה של קובייה זו? התחילו מספירת מספר הטפחים הקוויים האופקיים בשטח הפאה הקדמית. לאחר מכן עברו להסתכלות תלת-ממדית, טפח-טפח, עד שתגיעו לפאה האחורית של הקובייה. כך, תמצאו שישנן 7 קבוצות ייחודיות של 42 טפחים קוויים אופקיים. אולם, אפשר לעשות את אותו הדבר מהפאה הימנית של הקובייה במעבר לזו השמאלית. זה יניב 7 קבוצות ייחודיות נוספות של 42. עכשיו עברו מלמעלה-למטה לקבלת עוד 7 קבוצות ייחודיות. סך הכל, ספרנו 21 קבוצות של 42 טפחים קוויים אופקיים. אך רגע, ישנם גם במקרה 42 טפחים קוויים מאונכים בכל פאה. עד כה ספרנו רק את הקווים האופקיים. אם תספרו את הטפחים הקוויים המאונכים מלפנים-לאחור, מימין-לשמאל ומלמעלה-למטה, תקבלו עוד 21 קבוצות ייחודיות של 42. כשנחבר יחד את הקווים המאונכים והאופקיים, נקבל סך של 42 קבוצות של 42 טפחים קוויים. התבוננו בגאומטריה של ה"אבן" עד שאתם ממש רואים זאת

הקובייה כולה מלפנים-לאחור, מימין-לשמאל ומלמעלה-למטה. הסתכלו במודלים. הם יסייעו לכם לדמיין את הגאומטריה ומידותיה השונות.

התחילו מספירת הטפחים הקוויים המגדירים את הקצה העליון של הקובייה. שימו לב שישנם שישה טפחים בתפר בין פאה אחת לשנייה, כלומר בכל מקצוע בקובייה. כמה טפחים קוויים אופקיים ישנם על כל שטח הפנים של הקובייה? אם תספרו אותם, תגלו שישנם 42 כאלו. זהו בחינה של מה שידוע כשם בן מ"ב, השם המפורש של הקב"ה בעל 42 אותיות. האם זהו מקרה? בהחלט לא. ישנם עוד צירופים ייחודיים רבים של 42 טפחים קוויים המתגלים בקובייה המיוחדת הזו. למעשה, היא מוצפת בצירופים של 42. מידה זו מזכירה את הפסוקים המספרים

צריך להיות ברור לכם מדוע. משה רבינו למעשה הוריד אותה בצורה הגשמית של לוחות הברית והתורה שבכתב. כאן, אני "מוריד אותה" באופן מטאפורי במצגת זו בכדי להמחיש לכם את מה שאבד לפני זמן כה רב.

אבן הספיר הינה המקור והמכנה המשותף בין שיטות המדידה השונות. היא הייתה התבנית הגאומטרית לבריאה. קחו את הזמן להבין זאת, כי ביסוד הבנה זו מתאפשרת בניית בית המקדש השלישי על פי מידות מדויקות, ללא וויכוח או סכסוך.

נראה כעת כיצד הגאומטריה של האבן ומידותיה השונות הן לא רק פונקציה של השם המפורש, אלא כיצד הבנתה היא יחוד של השם המפורש, או שמותיו השונים של הקב"ה. האם זה באמת אפשרי?

השם המפורש באבן

חקירתנו תתחיל ברמה חד-הממדית, שהינה המידה הקווית של כל טפח בתוך המטריצה. הסתכלו במודלים על הבמה שלפניכם או על האיור שלהלן, ותראו שכל טפח מצויר על שטח הפנים של הקובייה. אנא זכרו שהאבן האמיתית (סוחרת ודר) הינה מספיר, כלומר היא שקופה. לכן, דמיינו את המדידות הקוויות הללו כמטריצה העוברת דרך

קנה המידה באורך "שש אמות", אך לאחר מכן מוסיף שזו לא האמה לכשעצמה הנמדדת על פי חלק היד של אדם, אלא שילוב: "שש-אמות בְּאַמָּה וְטַפַּח". זו ה"מידה הראשונה" שהזכרנו לפניכן, המידה האמיתית והמדויקת של cubit, שהוא מתאר בצורה פשוטה כשש אמות ועוד טפח.

כעת הנכם יודעים מהי מידה זו, וחשוב מכך, הנכם יודעים מדוע היא כזו! המידה הזו היא ה-cubit האלוקי שהוגדר על ידי אבן הספיר. אך מה הקשר בין קנה המידה לאבן הספיר?

קנה המידה הוא פשוט ייצוג חד-ממדי של הסוחרת ודר לפני חלוקתה. אורכו (שישה cubit אלוקי) הינו המידה הכוללת של כל אחת מפאותיה של הסוחרת ודר (אבן הספיר). לשניהם מידה של שישה cubit אלוקי, שניתן לבטא ביחידות מטטרון כ- π מטרים. וכעת נקודה חשובה: אם תחשבו על הקובייה כחפץ גשמי, אתם מפספסים את העיקר. הקובייה הינה המקור של שיטה מתמטית מורכבת בלב היקום שמגלם את החכמה, הבינה והדעת של אדם הראשון שנשמרו לאנושות לעתיד לבוא, אך הועברו באופן חלקי לעם ישראל באמצעות מילותיה של התורה. היא כוללת את מערכת המצוות שהזכרנו לעיל. זו המידה של כלל הבריאה, הגאומטריה או גימטרייה המהוות בסיס ליקום כולו. זו אב הטיפוס של התודעה האנושית, וכעת

האבן שהייתה בארון, שנגנזה, הייתה האבן ממנה שאב העם את יסודו הרוחני—אבן השתייה, כאשר היסוד הינו "מערכת המצוות" הכלולות באבן, אליה רמז רבי מאיר. נשאיר להערכתכם מגוון הדעות או פירושי הדעות בעניין סלע מסוים בהר הבית.

קנה המידה של המלאך

המידות של אבן או אבני הספיר, שמקורן כביכול מוסק מנחלתו של מטטרון, הינן קשורות באופן ישיר למידות בית המקדש. קשר זה מתגלה על ידי מלאך בספר יחזקאל.

בפרק מ' פסוק ה', אנו קוראים על כך שהנביא ראה חזון של מלאך עם קנה המידה (כלומר מוט מדידה) בידו:

"וְהָיָה חוֹמָה מְחוּץ לְבַיִת, סָבִיב סָבִיב; וּבְיַד הָאִישׁ קֶנֶה הַמֶּדָּה שֵׁשׁ-אַמּוֹת בְּאַמָּה וְטַפַּח וַיִּמָּד אֶת-רֹחַב הַבְּנֵינִי קֶנֶה אֶחָד וְקוֹמָה קֶנֶה אֶחָד."

קנה המידה? מי היה מלאך זה? כבר צריכה להיות לכם התשובה. היה זה מטטרון—או, באופן רוחני יותר, אותו חלק מנשמתו של אדם הראשון מתוך יחזקאל עצמו שהיה מסוגל לקלוט ולהבין דברים מעין אלו. בחזון הנ"ל, המלאך מדד בית מקדש שטרם נבנה. יחזקאל מתאר את

על פי המקור הנ"ל, אברהם אבינו חיפש את הכוח המיוחס לידע מסוג זה והיה זכאי לו. המלאכים הגיבו בכך שהציעו לו אבן זו, אך הוא לא רצה את האחריות הכרוכה בכך. יצחק חיפש גם הוא כוח זה וגם הוא היה זכאי לו, ולכן המלאכים הציעו גם לו את האבן, אך גם הוא סרב לקבלה. יעקב רצה בה, אך המלאכים הססו להעניק לו אותה בגלל סירובם של אברהם ויצחק.

לפיכך, נעים זמירות ישראל כתב "אבן [הספיר] מאסו הבונים הייתה לראש פינה" (תהילים קיח, כב). ישנם פירושים רבים לביטוי זה. אולם, על פי דבריו של רבי מאיר, **אבן הספיר** (בלשון יחיד) נהייתה ל**אבני הספיר** (בלשון רבים) כאשר התגלמו בהן דפרות ה' בהורדתן על ידי משה רבינו, שהיה מוכן לקבל את האבן יחד עם האחריות המיוחסת לה וכל הכרוך בכך. בנקודת זמן זו, הרעיון שהיה קיים לפניכן במציאות העליונה כהיבט וירטואלי של הבריאה נהייה למציאות גשמית בעולם.

שני חצאי האבן עם הדברות שלהם הונחו בסופו של דבר בארון הקודש, שהונח במשכן ואז בבית המקדש בימי דוד ושלמה, שם היוו היסוד הרוחני של העם. זה היה מקומם עד להעברתו של הארון מבית המקדש מעט לפני הגלות, ונותרה אחריו בהר המוריה רק האבן הגדולה עליה הוצב עד אז הארון.

נתפסת בצורתה הזוגית כשני הלוחות. בנקודת הזמן של החלוקה, תפיסתו של האדם את משמעותה נהיית מעורפלת ומצומצמת, והוא כבר אינו מסוגל להבין את טבעה האמיתית והעמוקה של אבן השתיה. נשוב עוד רגע למשמעות של "מִידוֹ לוֹ, הַיְנוּ חֲמִשׁ אֶצְבָּעוֹת" בגאומטריה של האבן.

בינתיים, באותו העניין, תרגום זוהר השמטות א, רסד, ע"א מבהיר את חשיבותה של אבן זו:

בָּא אַבְרָהָם וּבִיקֵשׁ כַּחוֹ לְתֵת לוֹ, נִתְּנוּ לוֹ אֶבֶן יְקָרָה
זו וְלֹא רָצָה אוֹתָהּ, זָכָה וְנִטְל מִדְתּוֹ שְׁנַאֲמַר "תִּתֶּן
אֶמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם" (מיכה ז, כ). בָּא יִצְחָק
וּבִיקֵשׁ כַּחוֹ וְנִתְּנוּ לוֹ, וְלֹא רָצָה בָּהּ. זָכָה וְנִטְל מִדְתּוֹ
שֶׁהִיא מִדַּת הַגְּבוּרָה דִּהְיִינוּ הַפְּחִ"ד. דְּכָתִיב "וַיִּשְׁבַּע
יַעֲקֹב בְּפָתַח אָבִיו יִצְחָק" (בראשית לא, נג). בָּא
יַעֲקֹב וְרָצָה בָּהּ וְלֹא נִתְּנוּהוּ לוֹ, אָמַר לִיהִ הוּאֵיל
וְאַבְרָהָם מְלִמְעָלָה וַיִּצְחָק לְמַטָּה, אַתָּה תִּהְיֶה בְּאַמְצַע
וְתִכְלֹל שְׁלֹשָׁתָם דְּכָתִיב "תִּתֶּן אֶמֶת לִיעֲקֹב" (מיכה
ז, כ). וּמֵאֵי אֲמָצַע, הַיְנוּ שְׁלוֹם. וְהָא כְּתִיב תִּתֶּן אֶמֶת
לִיעֲקֹב, אֶמֶת וְשְׁלוֹם חַד הוּי. ... וְלִפְיֹכָּהּ אָמַר "אֶבֶן
מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פִּינָה" (תהילים קיח, כב).
אֶבֶן מֵאֲסוֹ אַבְרָהָם וַיִּצְחָק שְׁבָנוּ אֶת הָעוֹלָם, הִיְתָה
עֲתָה לְרֹאשׁ פִּינָה.

מִמָּנָה אָבֹן יִקְרָה נֶאֱדָה וּמִקְשָׁטָת, וְכָלֵל בָּהּ כָּל
הַמְצֻוֹת... וְיָמָּה זֶה מְשֹׁם רוּעָה אָבֹן יִשְׂרָאֵל? הֲיֵי
אוֹמֵר, צֶדֶק הָעֶלְיוֹן. וְיָמָּה הָאוֹר הַגָּדוֹל הַצָּפוֹן? וְהֵינּוּ
סוֹחֲרֵת. וְהָאָבֹן שְׂדֵרָה לְמִטָּה הַיְמָנָה נִקְרָאת דֵּר, וְיָמָּה
הוּא? מִיָּדוֹ לוֹ, הֵינּוּ חֲמִשׁ אֶצְבָּעוֹת שֶׁל יָד יְמִין: ע"כ
מֵהַשְּׂמֻטוֹת.

האזכור של "צדק עליון" מרמז לחלק זה מנשמתו של אדם
הראשון שנמלט מעמו. נציין שרבי מאיר נחשב מגדולי
התנאים, אם לא הגדול מכולם. כל משנה שלא מיוחסת
במפורש לתנא אחר מיוחסת לרבי מאיר. השם שהוא כינה
בו את האבן היה "סוחרת ודר", ומאוחר יותר הוא הבהיר
שזו אבן ספיר. זו האבן למרגלות כיסא הכבוד שבאופן
מטאפורי מייצגת את הכרתו של אדם—האבן שמגדירה
את כל ההיבטים של הבריאה מבחינת השם המפורש כפי
שהודגם במודלים ובדוגמאות הספציפיות שנביא להלן.
בתור "מידה" הקשורה לשם המפורש, היא באופן הפשטני
ביותר היסוד המתמטי של היקום, וממנה הושגת העולם.
יחד עם זאת, רבי מאיר קובע כאן שעשרת הדברות היו
טבועות באיזשהו אופן באבן השלמה והיחידה הזו ומרמז
לחלוקתה המאוחרת יותר לחצאים, ליצירת שני לוחות
הברית. הגאומטריה המאוחדת, וכן מידות צורתה המקורית
של האבן המאוחדת, מוסתרות על ידי השינוי שהאבן
עוברת בחלוקתה לצורך הבריאה—וכך מאוחר יותר,

cubit אחד ויחיד. ברגע שתבינו את מקור השיטה המתבססת על אבן הספיר, הטעויות נהיות ברורות למדי.

ישנה אפשרות נוספת המסבירה את "המצאת" הקוביט המצוי והשימוש בו. אם שם ידע את חשיבותה של אבן הספיר (ואכן ידע) וידע על הקשר שלה לשם המפורש (שזה ברור למדי), אז ייתכן ועודד את המצרים לפתח אומדן משלהם בכדי שלא ישתמשו במידה ששם סבר שהינה קדושה מידי לשימוש רגיל ויומיומי. אולי זו הסיבה שדורות של מצרים, שבאופן ברור היו מודעים לקוביט האימפריאלי האלוקי, השתמשו במקומו בקוביט המצוי במידה מעט שונה, מפני שכך למדו משם.

קודם לכן, אמרנו שנחזור לרבי מאיר. ישנם מקורות המרחיבים על הידע שלו על אבן הספיר והבנתו אותה. לדוגמה, בתרגום זוהר השמטות א, רסד, ע"ב (סימן ל"ז) כתוב:

שְׁאָמַר רַבִּי מֵאִיר, מֵהוּ שְׁפָתוֹב וַיֵּאמֶר אֶל-לֵהִים יְהִי
אוֹר וַיְהִי אוֹר, וְלֹא אָמַר לוֹ וַיְהִי כֵן? מִלְּמַד שְׁהָאוֹר
הַהוּא גָדוֹל, וַאֲיִן כָּל בְּרִיָּה יְכוּלָה לְהַסְתִּיכָל בּוֹ, גְּנָזוּ
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְצַדִּיקִים לְעֵתִיד לְבֹא, וְהִיא מִדַּת
כָּל סְחוּרָה שְׂפָעוּלָם, וְהוּא כַח אֶבֶן יְקָרָה שְׁקוֹרִין
סְתָרָת וְדָר. וְעַל מָה הִיא מִדַּת דָּר? אֵלָּא מִלְּמַד
שְׁלִקְחַת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזִינָה אַחַת מֵאֲלֵפִים, וּבְנָה

אמנם קל להבחין בכך במודלים, אך לאלה שחסרה להם הבנה של מקור מערכת המדידה יהיה קשה לתפוס מושג זה. הידע המועט שקיים לחלק מהאנשים לעיתים אף לקוי בשל הווריאציות באורכי מוטות הקוביט מתקופות מאוחרות יותר, שנוצרו לאחר שהמסורת שנלמדה מימים נשכחה. מצב זה מוביל אותנו להשערה ההגיונית שההבנה המוטעית של מידת הקוביט היא בגלל התייחסות למידות קוביט שונות. אולם, השערה זו לא לוקחת בחשבון את הטעויות שנעשו בידי אותן אימפריות מאוחרות יותר, מצרים ואחרות, בהבנת המקור המתמטי של ה-cubit, או טעויות בתהליך השכפול של ה"מידה הראשונה" (כגון, לדוגמה, במקרה של האמה/זרוע, שנקבעה כהערכה למידתה של קוביט הספיר, כלומר ל-cubit). למעשה, המצרים פיתחו והרחיבו את מה שלמדו מימים, מה שמוסיף עוד בלבול לעניין, ומתהליך זה נגזרו ה-"Common Cubit" (הקוביט המצוי) וה-"Royal Cubit" (הקוביט המלכותי). הקוביט המלכותי או האימפריאלי, כפי שלעיתים מכונה, הוא מדויק בכך שהוא שישית π , אך הקוביט המצוי היא וריאציה שהינה כנראה פרי פיתוח פרקטי ששירת את שיטות הבנייה של המצרים, או לחילופין הינה כישלון מוחלט לשמר את הידע הנמסר להם מאת שם. הייתה רק קובייה אחת ויחידה, ולכן ישנו רק

מוטות קוביט (שוב, אותו ה-cubit של הקובייה שלנו),
תוארו בשתי גרסאות: באורך 0.5235 מטר (שזהו $\pi/6$
בעיגול למטה) או באורך 0.5236 מטר (שזהו $\pi/6$
בעיגול למעלה). אך חשוב להבין שמידה זו אינה ה"קוביט
המצרי" כפי שתויג על ידי חוקרים רבים. זהו ה-cubit
האלוקי, שהוא ה"מידה הראשונה" שנגזרה מהאבן.

ישנם אנשים הסוברים שהמטר הוא המצאה חדשה. יש
סוברים שהוא ממקור יווני או רומי. אף אחת מסברות
אלה אינן נכונות. המצרים היו מודעים מאוד ליחסים כגון
 π ושישית π , וכן לקשר שבין המטר וה-cubit כשבנו את
הפירמידות. הם היו מתמטיקאים מן השורה הראשונה,
אולם הם לא הסיקו זאת באמצעות שכלם. כפי שצוין
לעיל, הם למדו כל זאת משם, שהיה בהחלט מודע לכך
שאבן הספיר הייתה המקור המתמטי למערכת המדידה.
כיצד שם ידע זאת? פשוט!

הוא למד זאת מנוח אביו, שלמד זאת מחנוך, ומי היה
חנוך? זהו אותו חנוך ש"נהייה" מטטרון שר הפנים. וזהו
אותו מטטרון, שר השכינה, שהיה מקורב לכיסא הכבוד
ולאבן הספיר שהייתה הבסיס למערכת זו, ובעצם למעשה
הייתה היסוד המתמטי ליקום כולו.

התבוננו בכך בכובד ראש ואז התבוננו בכך שנית!

ב' (ג,ג) מסביר: "וְאֵלֶּה הַיּוֹסֵד וְשֵׁלְמָה לְבָנוֹת אֶת-בֵּית
 הָאֱלֹקִים הָאֲרָךְ אַמּוֹת בַּמָּדָה הָרֵאשׁוֹנָה...—" ומתייחס
 דווקא ל"אמה" קדומה שהייתה בשימוש טרם המבול
 ובבניית תיבת נוח. כך, "אמת המקדש" הייתה אותה מידה
 אלוקית שנגזרה מפאת אבן הספיר, בהנחה שברור שהאמה
 האלוקית הזו (ה-cubit) הינה π לחלק בשש יחידות
 מטטרון (מטרים) הנמשך לאינסוף, לעומת יחידת מידה
 אחרת הכוללת אומדנים (כגון האמה הידועה כיום) או
 טעויות הנובעות ממספרים מעוגלים. ישנם מיקרים בהם
 מידות cubit/אמה אחרות, ממצרים או ממקומות אחרים,
 עלו מטעויות שמקורן בתהליך שכפול אמצעי המדידה.
 במקרה של "אמת המקדש", חז"ל רצו לדייק, וזו הסיבה
 שהפסוק אינו אומר שאמת המקדש היא ה"אמה
 הראשונה", אלא ה"מידה הראשונה". מדוע? מכיוון
 שהמידה הקדומה אליה הכתוב מתייחס אינה האמה של גוף
 האדם. המקור האלוקי של שיטת המדידה שנוסדה על ידי
 אבן הספיר רק תוארה בקירוב על ידי האמה שביד,
 והמנהג הזה המשיך, כנראה מפני שחז"ל החשיבו את
 האמה האלוקית כקדושה מידי לשימוש למדידות יומיומיות
 הודות לקשר שלה לאבן, ומתוך כך לשם המפורש. קחו
 רגע להבין זאת. אם הנכם זקוקים להוכחה של האורך
 המעשי על פי השיטה המטרית, רק זכרו שמוטות המדידה
 הקדומים ביותר שנמצאו בחפירות ארכיאולוגיות במצרים,

בינתיים, מספיק להבין שאורך ה-cubit האלוקי היה $1/6$ של π מטרים (מלשון מטטרון) הרבה לפני שְלוּחַת הברית הורדו מהר סיני על ידי משה רבינו, והרבה לפני שבני יעקב שועבדו לפרעה, והוכרחו להשתמש במוטות אמה (מידה הזוהי ל-cubit של הקובייה) על מנת לבנות את ממלכתו של פרעה. אגב, מאיפה מוטות המדידה האלו הגיעו? כיצד המצרים הגיעו להבנת משמעות מידה זו? מסתבר שמוטות מדידה אלו התבססו על ה-cubit ("אמה") בו נעשה שימוש בבניית תיבת נוח. המידה תוארה להם על ידי שם בן נוח, אך זהו סיפור שיצטרך לחכות לשלב מאוחר יותר במצגת. כרגע, מספיק לדעת שיחידת המידה הזו זוהתה כ- $1/6 \pi$ מלכתחילה, עוד הרבה לפני שמצרים נהייתה מעצמה. משמעות מידה זו גם הייתה קיימת הרבה לפני שהעם היהודי התחיל להעריך את אורך ה-cubit על ידי שימוש בחלק מהיד. המילה בעברית ל-cubit היא "אמה", אך כפי שהוסבר לעיל, אמה אינה שווה ל-cubit וכן אף פעם לא הייתה כזו. היא פשוט אומדן לגודל ה-cubit. משמעות המילה "אמה" היא החלק מהגפה העליונה הצמוד לזרוע, כי זה בדיוק מה שהיא מתארת. מכיוון שבני אדם הינם בגדלים שונים, כך גם אמות. עובדה זו מסבירה את הגרסאות הרבות ל"אמה" במקורות יהודיים. אולם, בבראשית רבה לפרשת נוח (לא, י) ישנה התייחסות ל"אמת המקדש", ודברי הימים

ה-cubits והטפחים (handbreadths) התואמים לשם המפורש. אראה תיכף כיצד מדידות אימפריאליות אלו תואמות לשם המפורש. אולם, לפני שאכנס לעניין, אנא קחו רגע להתבונן במכנה המשותף המתמטי המקשר בין שתי שיטות המדידה הללו בתוך קובייה ייחודית זו. המכנה המשותף הינו π , אבל הוא מייצג הרבה יותר מכך. זהו בעצם רמז מתמטי למלאך ששמו זהה לקובייה בה עסקינן (דהיינו, הקובייה של מטטרון). הכיצד ייתכן?

בעצם, זה פשוט. רוב האנשים יודעים את המספר π עד למקום העשרוני השני. המספר 3.14 הוא די והותר למדידה מדויקת. במטרים, למשל, המדידה המתקבלת הינה כה מדויקת עד שיחידת המידה האחרונה (מילימטר) אינו מאוד שונה בגודלו מקצה חודו של עיפרון. השיטה המטרית הינה מבוססת על כפולות של עשר, ומשתמשת ביחידות, עשרות ומאות. הכפילו 3.14 ב-100 ותקבלו 314. זו הגימטרייה של מטטרו"ן (מ=40, ט=9, ט=9, ר=200, ו=6, ו=50). הידע על יחס זה בהקשר של האבן הינו היבט של מטטרון, אך החכמה לראות את הזיקה הזו באופן ממשי בגאומטריה שלה תלויה בהבנת הפרט את שמו של הקב"ה. זו בעצם המהות של התודעה העליונה שאבדה לאדם הראשון. נחזור לכך בסוף המצגת, שאז יהיה יותר ברור.

שבתוכה הינו בדיוק π cubits, והאורך הכולל של כל שש הפאות המגדירות אותה הינו בדיוק π מטרים. קורלציה זו הינה ייחודית לקובייה בממדים הללו. היא לא תופיע בקובייה באף גודל אחר. חשוב לציין ששישית π ($\frac{\pi}{6}$) הינה גם היחס של נפח כדור לנפח הקובייה המקיפה אותו (מאותה סיבה בדיוק), אך זהו נכון עבור כל קובייה, בכל גודל, ועובדה זו ידועה מאוד במתמטיקה. במקרה של נפח הקובייה, הוא יכול להיות גם מוגדר בכל יחידת מידה. תראו זאת להלן כשאראה כיצד נפח כדור הארץ נמדד במונחים של קילומטרים מעוקבים. אולם, זהו אך ורק בקוביית הספיר הייחודית הזו שהמידה הקווית של הפאה גם שווה ל- $\frac{\pi}{6}$ במונחים של מטרים. התבוננו בעובדה זו לרגע, כי קורלציה יוצאת דופן זו מתרחשת אך ורק במבנה המתקבל בסידור הלוחות מחדש. כך, המידות של מבנה זה מייצגות נקודת מיזוג ההופכת את הגאומטריה שלו לסוג של אבן רוזטה מתמטית. כאן, בגאומטריה של האבן, מסתתרים סודות רבים של השם המפורש שנעלמים מעינו של הצופה המזדמן (וכן, נגיע לכך בהמשך).

אם טרם הבנתם את השלכות העניין, אבן הספיר היא המכנה המשותף בין השיטה המטרית של מדידה—עם המטרים והסנטימטרים שלה התואמים לשמו של מטטרון—לבין השיטה האימפריאלית ("מלכותית")—עם

רגע, האותיות האלה במקרה מאייתות את המילה מטר (meter)! הייתכן ש-cubit לינארי שווה לשישית של π מטרים?

אכן, זו הסיבה שה-cubit העתיק (שהוא בעצם ה-cubit האמיתי היחיד) הוא במקרה 0.5236 מטר. יתר על כן, זוהי מידתו מכיוון שה-cube-unit של אבן הספיר היא ממקור אלוקי, השמור מתחת לכיסא הכבוד כביכול, בנחלתו של המלאך מטטרון. אכן, למידותיה יש קשר לשם המפורש, אך מארי דגדפי, בעל הכנפיים (מטטרון), שומר על ידע זה מפני אלה שאינם מעוניינים בַאמת. נסביר כל זאת בעוד רגע ותראו במו עיניכם את המקביל במתמטי של השם המפורש במידות האבן (בתרשימים בהמשך או בתצוגת המודלים המוצגת בין פסח לשבועות).

הזכרתי לעיל שמידת ההיקף של הכדור החסום בקובייה הינה π במונחי יחידת מידה של cubit, ומידת כל שש הפאות הינה π במונחים של יחידת מידה אחרת המייצגת את היחס של שש הפאות להיקף הכדור שהן מגדירות. גם ציינתי שניתן לבטא כל פאה כ-cubit אחד או $\frac{\pi}{6}$ במונחי יחידת המידה האחרת הזו. תוכלו כעת לראות שכאשר קובייה הינה שישה טפחים בריבוע, כמו מידת אבן הספיר (שגם ניתן לבטא כ-cubit אחד בריבוע), אזי היקף הכדור

השאלה שאתם צריכים לשאול את עצמכם היא: מהי יחידת המידה האחרת הזו? האם זו יחידת מידה ידועה? האם יש לה כבר שם? או לחילופין, האם אנו צריכים "להמציא" שם על מנת לתאר את יחידת המידה הזו?

המונח בו השתמשנו כדי לתאר את מידות הקובייה הייתה cube-unit מכיוון שהמילה עצמה רומזת למידות של קובייה. לאחר מכן קיצרנו אותו ל-cubit. באיזה מונח נתאר יחידת המידה החדשה הזו? זו המידה של כל פאה (face), ומכיוון שאלה הפאות המרכיבות את שטח הפנים של הקובייה של מטטרון, ומטטרון נקרא בעצמו "מטטרון שר הפנים", למה שלא נקרא לו "יחידת מטטרון", "Metatron-unit", על שמו של מלאך זה? נשמע הגיוני, לא? האם לא הגיוני לקרוא ליחידת מידה על שם אותו חלק מתודעתו של אדם הראשון שאפשר לו להבחין במידות מעין אלו בבהירות כה רבה? הבה נקרא לה "יחידת מטטרון". אך זה מעט ארוך. קיצרנו cube-unit ל-cubit, אז למה שלא נקצר "Metatron-unit" גם כן? אולי יהיה פשוט יותר להשתמש רק בשלוש האותיות העיקריות בשמו של מטטרון שיש להן קשר למושג המדידה, שהן מט"ר (M-T-R). מכאן, cubit אחד שווה ל- $\frac{\pi}{6}$ יחידות מט"ר (יחידות מטטרון).

שישית של π הינה 0.5236 כשמעגלים למקום העשרוני הרביעי. משמעות הדבר הוא שניתן לבטא את מידת הפאה כ-cubit אחד, או לחילופין כ-0.5236 באיזושהי יחידת מידה אחרת המייצגת את היחס של שש הפאות לכדור שהן מגדירות.

שימו לב: ליחידות מידה קוויות ישנו יחס מתמטי ליחידות מידה קוויות אחרות. לדוגמה, אינץ' קווי הינו $1/12$ של רגל קווי. היחס המקשר בין שתי יחידות מידה אלה הינו 1 לחלק ב-12. נוכל לבטא את היחס של $1/12$ במספרים לקבלת 0.0833 בעיגול למקום העשרוני הרביעי. כך, האינץ' הקווי הינו 0.0833 מהמידה האחרת, שבמקרה הזה הינה המידה הידועה מאוד הנקראת רגל. במקרה של קוביית הספיר, איננו מדברים על המידות אינץ' או רגל, אלא על cubits ויחידת מידה מסוימת נוספת (שטרם נקראה בשם). היחס המתמטי המקשר את ה-cubit ליחידת המידה הנוספת הזו, שעדיין הינה בעילום שם, היא שישית π , כלומר $\pi/6$ ($3.14159 \sim /6 = 0.5236 \sim$). מדוע ה-cubit הקווי הינו פונקציה של יחידת המידה האחרת הזו? מכיוון ששוב, זהו החלק של כל אחת משש הפאות בהגדרת היקף הכדור שבתוכן.

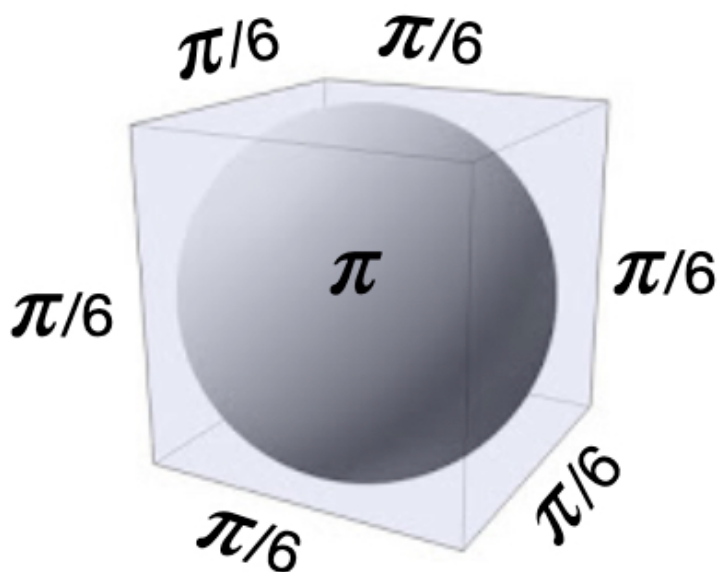
ליחס הזה יש השלכות מעניינות. לדוגמה, מכיוון שישנן שש פאות וכל חלק הוא שישית π , מידת סכום שש הפאות שווה ל- π (כלומר 3.14159∞). לאור זאת, כאשר הכדור הינו cubits π , שש הפאות בשטח הפנים הינן π במונחים של יחידת המידה האחרת הזו. מה היא יכולה להיות?

המידע שכן עמד לרשותנו הוא ששטח הפנים של הקובייה מורכב משש פאות (faces), התרגום באנגלית למילה "פנים"; החלטנו שמתאים לקרוא למידה של כל פאה כזו cubit, למרות שלא ידענו את גודלה המדויקת; ידענו שכל שש הפאות יחד מגדירות את הכדור החסום בקובייה; וידענו שאם מידת הקובייה היא cubit אחד, אזי היקף הכדור הזה יהיה π cubits.

היקף הכדור הוא פונקציה מתמטית של שש הפאות (faces) הללו המרכיבות את שטח הפנים של הקובייה. זוהי עובדה מתמטית. בלי להיכנס לנוסחאות מתמטיות מסובכות, ברור שמכיוון שישנן שש פאות, כל אחת מהן מרכיבה $1/6$ ממידה זו, הודות לכך שהפאות הללו הן אלה שבעצם מגדירות את ההיקף של הכדור שבתוכן. כלומר, המידה הקווית של כל פאה אינה רק פונקציה של π

(מכיוון שהיקף הכדור הוא π), אלא באופן מדויק יותר הינה פונקציה של π לחלק בשש ($\pi/6$) (מכיוון שהכדור מוגדר על ידי שש הפאות). ראו את האיור למטה.

הקב"ה. אנו אומרים שהוא "אין סוף", ללא סוף וגבולות. בזמן שאתם מתבוננים במאפייניו השונים של אבן הספיר ומידותיה, זכרו שהיחס האינסופי הזה מוטבע בגיאומטריה שלה. היחס בין אורך היקף המעגל למידות פאת הקובייה (ריבוע) סביבו במישור דו-הממדי, הינו זהה ליחס בין נפח הכדור לקובייה החוסמת אותו במישור תלת-הממדי, ושניהם הינם בדיוק אותו יחס אינסופי, שהוא $1/6 \pi$. עיקרון זה הינו נכון לכל קובייה והינו ידוע מאוד במתמטיקה. תראו בהמשך המצגת שההיבט של היחס האינסופי הזה מסתתר אף בהיבטים נוספים של הגיאומטריה של הקובייה הזו, כאשר בכל המקרים הללו מבוטא אותו היחס. הבעיה ביחס הוא שלא מדובר בהכרח ביחידת מידה מסוימת הניתנת לכימות. לכן, אם נבטא את ההיקף ב-cubits, עדיין לא נדע את גודל הכדור או את מידת הקובייה הספציפית הזו, אך אנו מתקרבים לכך. בואו נראה אם מטטרון (אותו חלק מהכרתו של אדם שהועלה לדרגה רוחנית עליונה יותר) יוכל לספק לנו תשובה. זוהי בכל זאת "הקובייה של מטטרון".

כשהתחלנו להתעמק בגאומטריה, החלטנו לכנות את אורך ורוחב הקובייה הזו כ-cube-unit ("יחידת הקובייה"), שקיצרנו ל-cubit. לא הסברנו את ה-cubit מעבר לכך כיוון שלא ידענו את גודלה האמיתי של הקובייה. פשוט החלטנו לקרוא ליחידת המידה בשם cubit.

נראה שיחס זה הוא היבט המוטבע בשפה האוניברסאלית היוצרת את הליבה של התודעה. האות p , לדוגמה, הינה בצורת מעגל סגור עם זנב הנמשך לשני הכיוונים, רמז ל- π (Pi) ואופיו האינסופי. האות פ' דומה, אך מורכבת ממעגל פתוח המתחיל מהמרכז ויוצא בספירלה לכיוון האינסוף. משמעות שם האות פ' הוא "פֶּה". כשהפה פתוח, הוא בצורת עיגול (O), אך כשהוא סגור, הוא בצורת קוטר העיגול (—). אם כן, ההתאמה בין π , צורתו המעגלית של הפה וההיקף של הפאי הספציפי הזה הוא מובן. אלה דוגמאות למרכיבים סמליים הנדרשים לתמיכתה של שפה אוניברסאלית יחידה, ובאופן ספציפי, אחת כזו שמסוגלת לבטא מושגים גיאומטריים מורכבים ברמה אב טיפוסית.

כפי שציינו לעיל, המילה meter בעברית היא "מטר", אך כשמתארים את שיטת המדידה או מדידה ספציפית בתוכה, היא מקבלת תוספת של האות י': "מטרי". באותו המשקל, אם נכיר במערכת מדידה הנקבעת על ידי מאפייני קובייה ספציפית, אזי ניצור מערכת מדידה המבוססת על "קוב" (מלשון קובייה), ונוסיף את האות י': "קובי". יחידת המידה של מערכת כזו תהיה נטייה כלשהי בשורש "קוב".

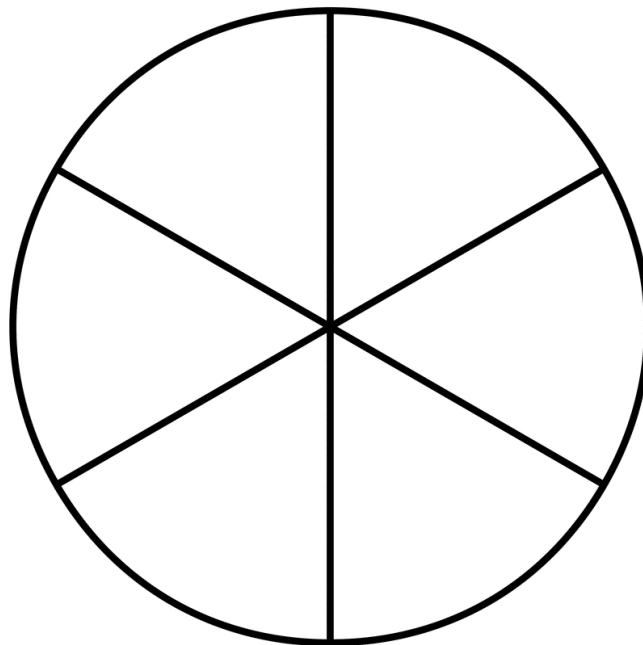
בכל אופן, טבעו של היחס האינסופי בתוך הגאומטריה בה אנו מתבוננים הוא גם הצורה שבה אנו תופסים את

בהמשך להבנתנו על השפה היחידה המאחדת, שפה שבה המילה cubit מתארת את המידה של קובייה ספציפית, אולי נמשיך באותו האופן עם הפאי (pie) שלנו. ההיקף הינו יחס הנגזר ממידת פאות הקובייה. כשהחלטנו על שם ל-cubit, הורדנו את האות e מהמילה cube. כעת, נוריד את האות e גם מהמילה pie (פאי), ופשוט נקרא לו "Pi".

לאילו שאינם יודעים זאת, פאי (π , או Pi) הוא במקרה המידה של ההיקף של כדור החסום בקובייה, וזו עובדה מתמטית הניתנת לחישוב. כאשר קוטר המעגל הוא cubit אחד, כפי שבמקרה שלנו, ההיקף של המעגל הוא π cubits, כלומר 3.1415926 עם אינסוף ספרות לאחר הנקודה העשרונית. זהו באופן ממשי מספר אינסופי, הנמשך לעולם בלי לחזור על עצמו. האם תופתעו לגלות ש- π איננו מספר? π הוא פשוט צורה מספרית לבטא יחס אינסופי.

אם הפאי (pie) שלנו הוא במידה של π (Pi), אז כשנפרוס אותו לשש פרוסות, כל פרוסה היא שישית π . אם נעגל מספר זה למקום העשרוני הרביעי, נקבל 0.5236, אך זכרו: כפי ש- π איננו מספר, כך גם $1/6$ π איננו מספר. שוב, זוהי רק צורה מספרית לבטא יחס אינסופי.

ממדים, הוא נהיה עיגול פשוט. המעגל דו-הממדי הזה הינו ההיקף של הכדור תלת-הממדי. תחשבו על המעגל הספציפי הזה כפאי תפוחים או אוכמניות. לבחירתכם. יש לכם שישה סועדים סביב שולחנכם, ואתם רוצים לחלק את הפאי כך שלכל אחד תהיה פרוסה, אז אתם פורסים אותו בהתאם לשש פרוסות. על מנת לגלות את המידה של $1/6$ היקף הפאי, אנו צריכים לגלות קודם כל את מידת ההיקף. אך אם לא נדע את מידת הקובייה, כיצד נוכל לקבוע את מידת ההיקף? התשובה הפשוטה היא שאכן, אין אנו יכולים. הדבר היחידי שאנו כן יכולים לעשות הוא לתאר אותו. באילו מילים נשתמש על מנת לתאר מידה זו?

פאה דו-ממדית צריכה להיות מחולקת בשש. ואיך נקרא ליחידות המידה הקטנות יותר הללו? מכיוון שהן מגדירות חלק מפני השטח של כל פאה (באנגלית, face), וכן המילה "פנים" ("face") במובנה האנתרופומורפית הבסיסית הינה קשורה לגוף, ניתן אולי לקרוא לכל מידה קטנה כזו "hand" ("יד"), מכיוון שזהו גם מושג אנתרופומורפי המתייחס לצורה הגשמית. כך, כפי שכל קובייה מחולקת לשש פאות, כל פאה תתחלק לשש "ידיים". אפשר, אגב, לאשש זאת מהכתוב בבבא בתרא יד ע"א, אך זכרו שאנו חוקרים זאת בלי קשר למקורות, ולפיכך נצטרך לנסות להיעזר בשכלנו המוגבל כדי לראות זאת בגיאומטריה בכוחות עצמנו.

התבוננו כעת בכדור המוגדר על ידי (והנמצא בתוך) שש הפאות של הקובייה. האם זכור לכם התקדים שהיה מוטבע בטבעה של גאומטריית האבן? מכיוון שהקובייה תלת-המדית הינה פונקציה של שש פאותיה דו-המדיות, החלטנו להתייחס לכל אחד מהממדים הנמוכים יותר כפונקציה של שש יחידות מידה קטנות יותר. באופן זה, נוכל לפענח את תעלומת הגאומטריה ולגלות את קשרה המוסתר לשם המפורש. נחזור לזאת בהמשך. רק זכרו שהתקדים המתמטי דורש מאיתנו לחלק בשש כל היבט של גאומטריית הקובייה, וזה כולל את היקף הכדור המוגדר על ידי שש הפאות. אם נשטח כדור תלת-ממדי לשני

של קובייה ספציפית, והיא ייחודית בכך שיש לה קשר ישיר לשם המפורש. לאמה אין קשר ישיר כזה. הסבר מדויק על כך יובא בהמשך. לעת עתה, נסתפק בידיעה ששם המלאך המיוחס לקובייה זו הוא מטטרון שר הפנים, הנקרא כך הודות להבנתו את ההתאמה הייחודית בין השם המפורש לגיאומטריה המסתתרת בקוביית הספיר.

באופן לא מפתיע, מידות הקובייה עצמן מוטבעות בגיאומטריה שלה. כלומר, ניתן להסיק את מידותיו של ה-cubit מעצם טבע הגיאומטריה של הקובייה. אך כיצד? זה נשמע בלתי אפשרי!

זוכרים שהמאפיינים תלת-הממדיים של הקובייה מוגדרים על ידי שש הפאות שלה? זה יוצר תקדים. לחז"ל יש הרבה מה לומר על תקדימים והלכה. הקדוש ברוך הוא שבת ביום השביעי (ובכך יצר תקדים), ולכן אנו הולכים בעקבותיו (גם אנו שובתים ביום השביעי). זו רק דוגמה אחת מיני רבות. גם כאן, התורה הקדמונית קובעת תקדים מתמטי שאנו נלך בעקבותיו על מנת להבין את חשיבותו ביחס לשם המפורש.

מכיוון שמאפייניו תלת-הממדיים של הקובייה מחולקים באופן טבעי בשש (באמצעות שש פאותיה דו-הממדיות), כל אחד ממרכיביו האחרים, במרחבי הממד הנמוכים יותר, גם צריכים להיות מחולקים בשש. במילים אחרות, כל

חצאי קובייה, אך זכרו שאתם חוקרים נושא זה על ידי אימון אותו חלק של התודעה הנוטה להיות רדום. כיצד הייתם מודדים את הפאה של הקובייה השלמה (שני החצאים יחד)? הייתם צריכים לבחור שם לאותה יחידת מידה שבעזרתה נבצע את המדידה. באיזה שם נבחר?

מדובר ביחידת מידה (unit of measurement) המתארת את מידותיה של קובייה (cube) ייחודית, אז נוכל לקרוא לה "cube's unit of measurement", או "יחידת המידה של הקובייה". בעצם, זה שם ארוך מידי. בואו פשוט נקרא ליחידת המידה "cube-unit" ("יחידת הקובייה"). הגיוני, נכון? זו הרי קובייה, וכל יחידת מידה (unit) שתיבחר תשקף את מידותיה של הקובייה הספציפית הזו. לצורך פשטות, אולי אף נקצר עוד יותר: בעזרת הֶלְחָם בסיסים, המילה תהפוך מ-cube-unit ל-cubit: נוריד את האות האחרונה מ-cube (e) והאותיות הראשונות מ-unit (un) לקבלת המילה "cubit".

למרות שהתרגום הרווח למילה cubit הוא "אמה", דוברי עברית צריכים להשלים עם העובדה שה-cubit אינה זהה לאמה. אמה היא החלק של היד הצמודה לזרוע שמשתנה במידתה מאדם לאדם, ואינה בהכרח שווה למידה של ה-cubit האלוקי המקורי. מידת ה-cubit היא שונה בתכלית: היא המידה הסטטית והקבועה של שטח הפנים

בינתיים, בדיוק כפי שבמישור דו-הממדי, ארבע הצלעות של הריבוע הגדירו את המעגל שבתוכן, כך גם שש הפאות של הקובייה מגדירות את הכדור שבתוכן. בהמשך תיחשפו ליחס הייחודי המגדיר היבטים שונים של הגיאומטריה של צורות אלה, לאורך מרחבי ממד שונים.

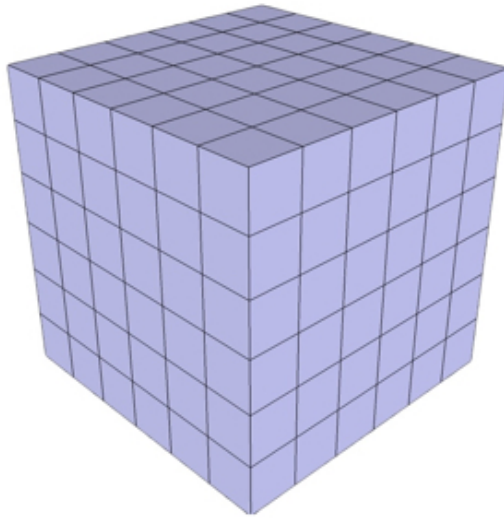
אם אתם עדיין איתנו, מעולה. זכרו שזהו תרגיל לעורר את החלק מנשמתו של אדם הראשון (שהוא בעצם ירושתכם) שאבד לפני זמן רב כל כך, החלק שחנוך ואליהו הנביא הצליחו להחיות הודות ליושרם, תבונתם ורצונם העז ללמוד ולהחכים; אותו חלק שייחד כל כך את רבי מאיר.

מדידת הקובייה והשפה המתמטית של מטטרון

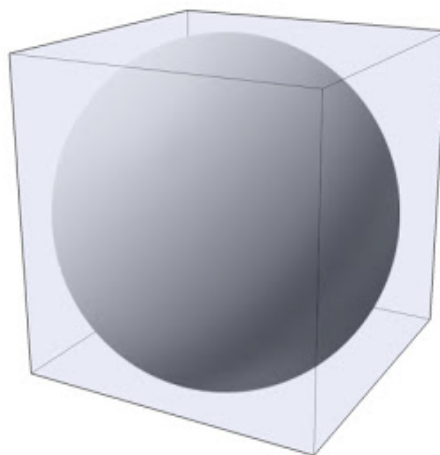
החלק הבא של תרגיל זה הוא מחוץ לשפת העברית, אך תוכלו להבין את הקשר לאחר שמיעת ההסבר. הטרמינולוגיה באנגלית עולה בקנה אחד עם זו של שפות רבות אחרות המשתמשות באותן המילים, ולכן אנו נעזר במילים באנגלית על מנת לתת דוגמאות לפי הצורך.

אנו רוצים למדוד את קוביית הספיר הזו ביחידות מידה המוכרות לנו יותר. כזכור, יש שהסיקו את מידותיה בעזרת רוח הקודש מבבא בתרא (יד ע"א), שם מתוארים שני

הבה נחזיר את הדגם דו-הממדי למקורו תלת-הממדי, כך
שהריבוע חוזר להיות קובייה.

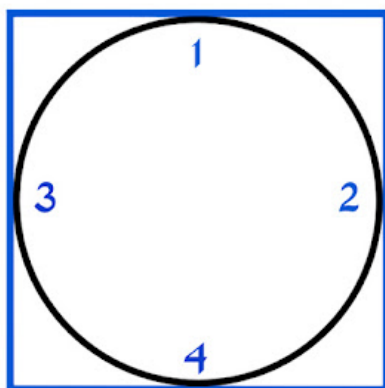

גם המעגל יהפוך לצורה תלת-ממדית, לכדור בתוך
הקובייה. אגב, שטח הפנים של כדור נקרא "ספירה" —
שורש הזזה לזה של המילה "ספיר", החומר ממנו עשויה
הקובייה ייחודית הזו. זהו רמז לכך שהספירה המוגדרת על
ידי פאות הקובייה הזו הינה בעלת חשיבות רבה, ותיכף
נחזור לעניין זה.

עניינים אלו, אנא, אל תוותרו לעצמכם עד שתקראו את המצגת בכללותה. יש לזה חשיבות רבה מסיבות שתתברנה בהמשך. התמידו עד סופה ותראו שתתברכו בדרכים שטרם דמיינתם.

הבה נתבונן מקרוב יותר בקוביית הספיר (צירוף שני חצאי הלוחות בהם התחלנו לעיין). אפשר, כמובן, לקחת את המידות של הלוחות המובאות בבבא בתרא פרק יד ע"א ולחבר אותם בדמיון לקבלת קוביית ספיר, אך זה יהיה כמו להעתיק במבחן. אנו רוצים להגיע להבנה זו כפי שהתנא בבבא בתרא הגיע אליה, דרך יכולת חקירה והסקת מסקנות הנובעות מהדרגות הגבוהות של תודעתנו. על מנת לעשות זאת, עלינו לראות את העולם התחתון מנקודת המבט של העולם העליון. זכרו את מר שטוח! לשם כך, נתבונן תחילה בצורה גאומטרית תלת-ממדית בממד מרחבי נמוך יותר. תוך הרהור בשש הפאות של קובייה, דמיינו שהמרחב תלת-הממדי משתטח למרחב דו-ממדי. כעת, הקובייה הינה ריבוע פשוט בעלת ארבע

צלעות. דמיינו שארבע הצלעות הללו הן מסגרת, וציירו בדמיונכם עיגול הממלא את הריבוע. וודאו שהמעגל משיק לכל ארבע הצלעות של הריבוע.

יש הסוברים שהאותיות עצמן אינן נמצאות בתורה שבכתב. ברם, ישנם מיקרים רבים שהמספר 42 מסתתר במסופר בחמישה חומשי תורה, ומספר זה הינו טבוע עמוק בתוך מידות אבן הספיר. הוא בעצם אחד משני המאפיינים המגדירים אותה.

שני השמות המפורשים הללו, שם בן ע"ב וגם שם בן מ"ב, מסתתרים במידות מבנה הלבנים. שם בן מ"ב מתגלה בצורה ברורה ביותר בדמות אבן הספיר היחידה שמתחת לכיסא הכבוד, כאשר יותר קל לגלות את שם בן ע"ב לאחר חלוקתה של האבן לשני חצאים. נפרט על כך להלן, ותוכלו לראות באמצעות המודלים את ההתאמה בין שני השמות המתגלה בגיאומטריה של אבן הספיר. חשוב לזכור כעת את מה שציינו לעיל: ניתן ללמוד רבות על שם ה' המפורש מהמלאך מטטרון ומה"קובייה" המיוחסת לשמו של המלאך. שמו, "שר הפנים", מובן לרוב במובן של תפקיד ממשלתי, כשר לענייני פנים; פירוש זה של שמו מתקבל על הדעת, אך הוא מסתיר יותר ממה שהוא מגלה (מכיוון שהוא מטשטש את חשיבותן של הגאומטריה ומידות שטח הפנים של האבן).

אם אתם חשים מבולבלים מהניסוח בו בחרתי להציג את המידע עד כה, או אינכם מסכימים עם אי אלו מהקביעות שהובאו כאן, או אולי אין לדעתכם תועלת בלימוד על

על מנת להבין שם זה של הקב"ה, האותיות בפסוקים מסודרות בצירופים של שלוש אותיות, ולכן לעיתים מכונה 72 השמות (של שלוש אותיות).

כאמור, המלאך בו אנו עוסקים ידוע בשם "מטטרון שר הפנים" וכן בשם "מארי דגדפי" (בעל הכנפיים). מה הקשר בין שני הכינויים הללו? ה"כנפיים" הן צירופי שלוש האותיות הללו וקשורים באופן ישיר לגיאומטריה של מבנה הלבנים של אבן הספיר (מעשה לבנת הספיר), אותו כבר ציינו. הבנה זו של מטטרון הייתה פונקציה של "קרבתו" למבנה הלבנים מתחת לכיסא הכבוד, או הידע שלו עליו: שמעשה לבנת הספיר משקף את טבען של אותיות אלה.

ישנו שם נוסף של הקדוש ברוך הוא המורכב מ-42 אותיות הנקרא "שם בן מ"ב". בדומה לשם בן ע"ב, הוא נכתב כסדרת קבוצות של שלוש אותיות, או "כנפיים" בנות שלוש אותיות, שמאופיינות על ידי טבע ורצף מסוימים. "אנא בכח", פיוט שיוחס לתנא רבי נחוניא בן הקנה, מורכב מ-42 מילים. נאמר שלכל אחת ממילים אלו ישנו קשר מוסתר ל-42 האותיות הראשונות בתורה. האקרוסטיכון של 42 מילים אלו מאיית את 42 האותיות של שם מפורש זה, וישנם אזכורים רבים אליו במקורות שונים.

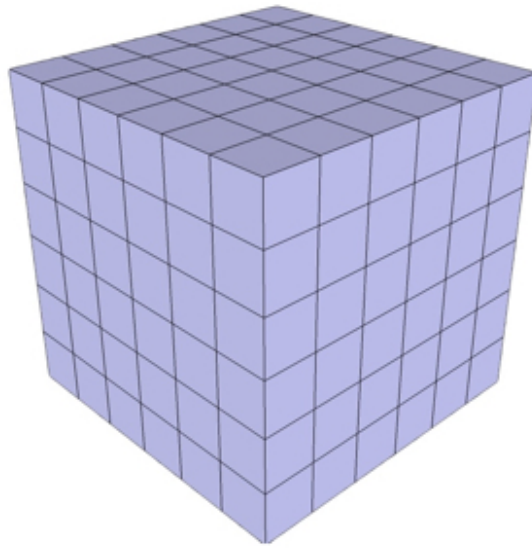
נוכל ללמוד הרבה על השם המפורש מהמלאך מטטרון ומהקובייה לעיל. זכרו ששמו המלא ותפקידו של מטטרון הוא "מטטרון שר הפנים". ברם, בנוסף לתואר זה, הוא ידוע גם כ"מארי דגדפי", בעל הכנפיים, שם המתייחס להבנתו העמוקה שלו ביחס לקבוצות האותיות המרכיבות את שם ה' המפורש— כל קבוצה בת שלוש אותיות— הידועות יחד כ"שם בן ע"ב". שם זה של הקב"ה בעצם מורכב מסך של 216 אותיות, ומקורו בשמות יד יט-כא, שם לכל אחד משלושת הפסוקים הללו יש 72 אותיות (שלושה פסוקים של 72 אותיות כל אחד = 216 אותיות):

וַיִּסַּע מִלְאָךְ הָאֵל־לְהִיִּם הַהֵלֶךְ לְפָנַי מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל
וַיֵּלֶךְ מֵאַחֲרֵיהֶם; וַיִּסַּע עִמּוֹד הָעֲנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד
מֵאַחֲרֵיהֶם.

וַיָּבֵא בֵּין מִחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי
הָעֲנָן וְהַחֲשָׁךְ וַיֹּאֲרֶה אֶת-הַלְּיָלָה; וְלֹא-קָרַב זֶה
אֶל-זֶה כָּל-הַלְּיָלָה.

וַיֵּט מִלְּשָׁה אֶת-יָדוֹ עַל-הַיָּם וַיּוֹלֶךְ יְ-ה-וָה אֶת-הַיָּם
בְּרוּחַ קָדִים עֲזָה כָּל-הַלְּיָלָה וַיִּשָּׂם אֶת-הַיָּם
לְתַרְבֵּה; וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם.

אך לצורך התבוננות זו בשם המפורש, נסתפק בשלושה ממדי המרחב.

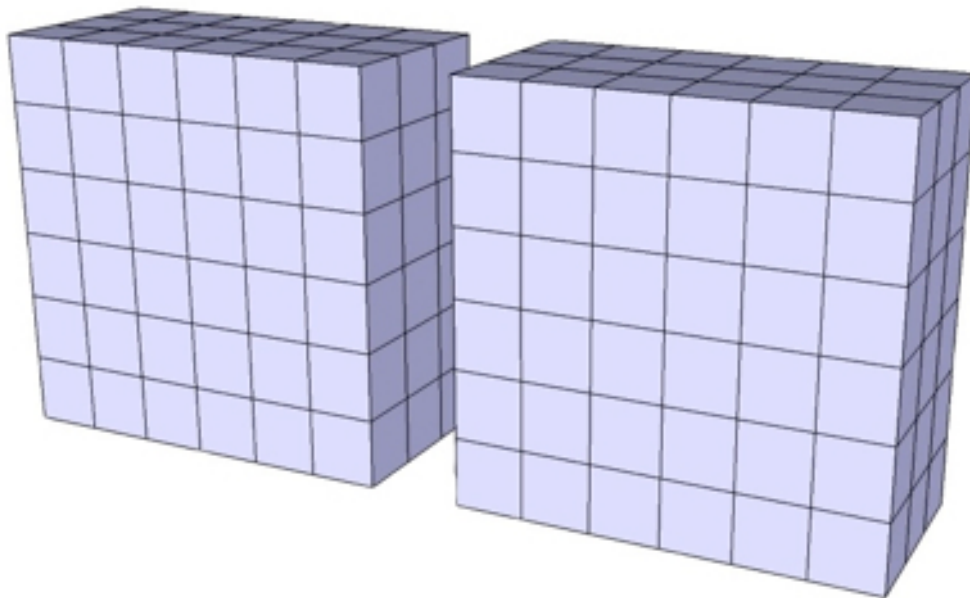

ראשית, הבינו שחפץ תלת-ממדי מוגדר על ידי חלקיו דו-הממדיים (למעט אם מדובר בפרקטלים). אולי אפרט זאת באופן יותר ספציפי כפי שעובדה זו מתבטאת בקובייה שלנו: קובייה תלת-ממדית מוגדרת על ידי חלקיה דו-הממדיים. ליתר דיוק, לקובייה תלת-ממדית ישנן 6 פאות, כאשר כל אחת מהן היא, כמובן, דו-ממדית. דמיינו את הקובייה הזו ואת שטח הפנים שלה המורכב משש הפאות, והבינו שצורה זו היא היבט מתמטי של שם ה' המפורש. אינכם מבינים עדיין כיצד הקובייה הספציפית הזו קשורה לשם ה', אך תבינו זאת עד סוף המצגת. הפרט היחיד הידוע לכם על קובייה זו הוא ששטח הפנים שלה מורכב מ-6 פאות.

מבנה הלוחות בסידורם מחדש

נתחיל בצירור בדמיוננו של סידור הלוחות מחדש. בגמרא בבבא בתרא יד ע"א מתואר שכל אחד משני הלוחות היה שישה טפחים על שישה טפחים בעובי שלושה טפחים, או $3 \times 6 \times 6$ טפחים:

"והלוחות ארכן ששה ורחבן ששה ועביין שלשה מונחות כנגד ארכו של ארון."

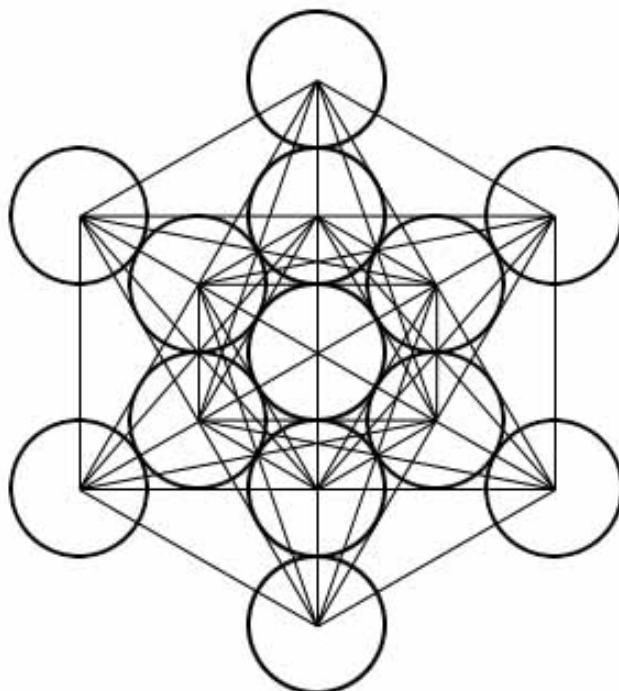

נאחד את שני הלוחות, כך שנצייר במוחנו אבן ספיר אחת בצורת קובייה, שמידותיה $6 \times 6 \times 6$ טפחים.

הקובייה הינה, כמובן, תלת-ממדית. המוח האנושי תוכנת להבין שלושה ממדים פיזיים. מובן שישנם ממדים נוספים,

ראה תחת כיסא הכבוד כקובייה של מטטרון. נחקור לעומק מושג זה כדי להוכיח את הקביעות הקודמות המתייחסות למקום הסתרו של השם המפורש החבוי בגיאומטריה של הלוחות, ובאופן מדויק יותר, לראות כיצד היקום כולו הינו פונקציה של מידותיה השונות של קובייה זו.

מכיוון שיש בענייננו קשר אמיתי לשם ה', ניתן להתייחס לדברינו כהתבוננות בשם המפורש, שזוהי בעצם מהותם. זהו יחוד (איחוד כוחות וספירות קבליות) בסדר גודל של הייחודים שקודמו על ידי האריז"ל והבעל שם טוב. ההבדל היחיד הוא שבמקום אותיות, נשתמש בגיאומטריה טהורה. אז כעת, רוקנו את ראשכם ממחשבות, הכינו את עצמכם ונצא לדרך.

במשל שלנו, אמרנו שלכתחילה, המלך לימד את בניו על כל דבר, ולשם כך "הפכו כל אבן". זהו רמז לשני לוחות הברית, אותם הוריד משה רבנו בהר סיני, ומהם נגזרה שאר התורה. ניתן לתאר זאת באמירה שהלוחות כללו את התורה כולה באופן מרוכז. בכל אופן, גרסה קדמונית זו של התורה תהווה שער כניסה לרמת הבנה מסוימת. ידועים יחסית דברי הזוהר שהקדוש ברוך הוא הסתכל באורייתא וברא עלמא, כלומר לפני שברא את העולם, ה' הסתכל בתורה. מאוחר יותר במצגת תראו שזהו רמז לתורה הקדמונית בצורת אבן ספיר בודדת. נאמר בשמות כד ט-יא:

וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן נֹדֵב וְאַבְיָהוּא וְשִׁבְעִים מְזֻקְנֵי יִשְׂרָאֵל.
וַיֵּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רַגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לְבַנֵּת
הַסְּפִיר וּכְעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר. וְאֶל־אֶצְיָלֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
לֹא שָׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזֹוּ אֶת־הָאֱלֹהִים וַיֵּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ.

זהו אזכור מעניין שרוב האנשים מפספסים או מתעלמים ממנו, אך עד סוף המצגת הזו תבינו את הקשר שלו למתמטיקה, פיזיקה, גיאומטריה, ובעצם לערך ולמידה של כל דבר בעולם, ומשקף אפילו את מהות ומספר האותיות בשם המפורש של שם בן ע"ב.

כפי שהוסבר לעיל, לרוב לא ידוע שניתן לבטא את הגיאומטריה של מבנה הלבנה ("לבנת הספיר") שמש

השיג חלק קטן מאותה תודעה שאבדה לאדם. כיצד נדע שכך הדבר? ויתרה מזאת, אם אכן כך הדבר, כיצד הוא השיג זאת? מסופר כי "רבי מאיר רמון מְצָא, תּוֹכוֹ אֶכְל, קְלֶפֶתוֹ זֶרֶק" (חגיגה טו ע"ב). האותיות החיצוניות (הקליפה) של השם "מטטרון" הן אותיות רמו"ן (מטטרון). הגימטרייה של האותיות הנותרות (ט"ט, מטטרון) היא 18, שזו הגימטרייה של ח"י—הכוח שהיה מספק את כוח החיים לאדם הראשון ללא הגבלה. ללא חלק זה מנשמתו, נאמר לאדם "מות תמות" (בראשית ב, יז). רבי מאיר היה רק "ניצוץ של מטטרון" מכיוון שהיו חסרות ל"רמון" (המרמז לרמת ואיכות התודעה שהשיג) חלק מהאותיות התואמות לרמת תודעתו של אדם (המתגלמות בשם מטטרון). כך, על ידי זריקת הקליפה, הוא "אכל" (הפנים, השיג) רק את מה שהיה זקוק לו על מנת למלא את ייעודו. נחזור לרבי מאיר מאוחר יותר במצגת זו.

כעת, לאחר שמובן כמה חשוב לעורר חלק זה מנשמתנו—אותו החלק מהתודעה האנושית שמספק לנו את היכולת להעריך באופן מדויק ויעיל את המציאות שלנו, במיוחד בנקודת זמן זו בהיסטוריה—בואו נדמיין לרגע שנוכל להחיות אותו ככל האפשר. אם חנוך היה מסוגל לכך על ידי רצונו לחקור לעומק את סופו המוחלט של עניין, אז אולי גם אנו מסוגלים לכך. אך מהיכן נתחיל?

לאותיות אלו, מתקבלת צורת ס"מ. מיהו או מהו ס"מ?
מלאך הס"מ ידוע גם כמלאך המוות, כך ששתי הצורות הן
הפכים גמורים. שתיהן הינן היבטים של התודעה
האנושית, אחת מספקת חיים והאחרת מוות. הבעיה היא
שהחלק של נשמת האדם (באנושות כקולקטיב) שמונע את
המוות הינו כרגע במצב לא מקוון, אם נשתמש במטאפורה
מודרנית.

האם חנוך באמת הפך להיות מטטרון? מדויק יותר לומר
ששמו של חנוך שונה למטטרון כתוצאה מהשינוי במהותו
הרוחנית. דעו שהמצב העילאי הזה הוא נחלת הצדיקים.
עם זכויות מספקות, הוא בר השגה לבני אדם. ישנן מספר
דוגמאות לכך ששוות התייחסות.

נאמר, לדוגמה, שאליהו הנביא היה הגלגול של חנוך, אך
נכון יותר לומר שהוא קיבל את מה שנקרא דרגת הנפש
של הזיהרא עילאה המיוחס לחנוך/מטטרון. על פי
המקורות שבידינו, אלו שני בני האדם היחידים
בהיסטוריה של העולם שעלו לשמיים בלהבות אש ו"הפכו
להיות" מלאכים. חנוך שינה צורתו או עלה לדרגת מטטרון
ואליהו נהיה המלאך סנדלפון. זה מסביר מדוע הם אף פעם
לא מתו.

היו אנשים נוספים שניחנו בהיבט של מטטרון. לדוגמה, על
רבי מאיר נאמר שהוא "ניצוץ של מטטרון" מכיוון שהוא

עכשיו שהסברנו את חשיבותה של השפה הבראשיתית של האדם, דמיינו שישנה אפשרות להקים לתחייה את אותו החלק מנשמתו של אדם הראשון שנמלט ממנו, על ידי מי שמוכן להעריך נכונה את העולם סביבו ולקבל את האמת כמו שהיא—מה שהיא תהיה. אנשים רבים נכנסים בקטגוריה הזו, אך חסר להם, לרוב, כוח הרצון הנדרש לחקור עניינים אלו. כפי שצוין לעיל, אחד מעשרת הרועים של האנושות שחיו לפני המבול היה חנוך. הוא היה שונה מהאחרים: חנוך היה הראשון, מאז תקופתו של אדם הראשון בעצמו, שהצליח להחיות את אותו חלק חסר מנשמתו. משום כך, נאמר שחנוך לא מת. כשהגיע זמנו להיפטר מהעולם, הוא פשוט הפך להיות המלאך מטטרון—אך שוב, יש לפרש זאת כמטאפורה לחלק הזה מנשמתו של אדם שאבד. כיצד בדיוק חנוך גבר על המוות, ומה הקשר לשם מטטרון?

לדרגה הזו של הנשמה ישנם שמות רבים בהתאם לממלכה העליונה המדוברת. בממלכה אחת היא נקראת "מטטרון", ובאחרת היא נקראת "סנדלפון". שמות אלו מסומלים על יד האותיות מ' ו-ס' בהתאמה. כפי שנכון בכל אותיות הבריאה, ניתן להתייחס לאותיות אלה כייצוג של כוח בראשיתי. בצורת מ"ס הן מספקות את אנרגיית החיים לאדם הראשון, או, באופן מורחב יותר, לאנושות כולה. אולם, אם הופכים את כיוון הכוח הבראשיתי המיוחס

הקדמוניים של השפה הראשונית נשמרו בדמות מילים נרדפות והומופוניות, המחברות בין צורותיה העכשוויות. ייתכן והשפה הבראשיתית תוכנתה לתוך התודעה האנושית ומתפתחת באופן שבני אדם מסוגלים לעקוב אחריה, על פי מסלול הנקבע מראש. אם כך, משמעות הדבר היא שכל המילים השייכות לכל שפה, לא רק אלה בעבר אלא גם אלה בהווה ואפילו בעתיד, הינן חלק מתודעתו של אדם הראשון. נקודה למחשבה. בכל אופן, ברור כמה מופלאה השפה הבראשיתית הייתה טרם פיצולה לשבעים רסיסים בנוסף למכנה המשותף המאחד. אף ברור כיצד יוסף הצליח לבצע משימות שבאופן רגיל היו נחשבות לבלתי אפשריות.

לעומת זאת, גם ההיפך הוא הנכון: כששפה מסתבכת, יכולות להיות תוצאות מחרידות. לדוגמה, נראה שככל שהיכולת השפתית של אדם מוגבלת יותר, כך גם תודעתו מוגבלת יותר. מן הסתם צפיתם בסרטונים באינטרנט בהם מככב המון משולהב שמבעיר בניינים תוך צעקות גסות. נראה שאוצר המילים של חלק מאנשים אלו מורכב ממספר מילים פוגעניות בלבד, דבר המסביר את רמות המודעות וההבנה הנמוכות של ההמון. למעשה, צמצום אוצר המילים בתפיסת המציאות מצמצמת ושודדת את יכולתם של אנשים לתקשר וללמוד. תודעה אמיתית היא פונקציה של שפה, ולכן היעדרה היא מוגבלות רצינית.

אותיות מטטרון ומדידה

הקובייה של מטטרון הינה בעצם הבסיס של מדידה באופן כללי. האותיות המהותיות בשמו של מטטרון המגלים את החיבורים בדיוננו הם מט"ר, ואפשר גם להוסיף את האות נ'. למילה "metron" על פי מילונים שונים ישנה משמעות של "מדידה". מכאן יש לנו את המילה "מטרי" כשיטת מדידה, כאשר אותיות השורש מט"ר הן יחידת מידה. "מטרונום" הינו מכשיר המודד קצב, ו"מטאורולוגיה" היא מדידת מזג האוויר. "טמפרטורה" היא מדידת חום, וכו'. כל המונחים האלו קשורים זה לזה. חלקם הינם ביטויים מורחבים וחדשים יותר לביטויים קדמוניים. אותיות השורש והקשר שלהן למדידה הוא עתיק ביותר. כל מונח קשור באותיותיו לשם המלאך מטטרון, הידוע בתור היחיד המורשה לשבת לפני הקדוש ברוך הוא תוך מדידת וכתובת מעשיהם של בני האדם. ישנם, כמובן, מידות רבות נוספות הקשורות לאותיות שם זה, אך הן מעבר להיקף מצגת זו.

מהדוגמאות שלעיל, קל לראות כיצד ההבנה של שפה מאוחדת יחידה, וכן המפתח להבנתה, יכולים לאפשר לנו תפיסה של מציאות רחבה הרבה יותר. רק אציין כאן ששבעים הלשונות המקוריות והמכנה המשותף שלהן (עברית) התפתחו מאז הפיצול הראשוני לוואריאציות נוספות רבות ושונות. למרות הריבוי העשיר הזה, היסודות

הספיר (באופן יותר מדויק, מידות אלו רומזות לחוכמה המזוהה עם ידע של השם המפורש כפי שנראה דרך עדשת גאומטריית האבן).

מילה נוספת לנבואה היא חזון. אותיות המילה "חזון" קשורות מאוד למילה "חלזון", ממנו עשויה התכלת (ופתיל התכלת בציצית) בגלל צבעו הכחול כאבן הספיר, אך נחזור לכך בהמשך.

הבנת הדברים ברמה הזו הינה היבט של החלק הנשמתי של אדם הראשון הנקרא "מטטרון". מסיבה זו, יש שמכנים אבן חן זו ומבנה הלבנים של צורתה הגאומטרית "הקובייה של מטטרון".

הנימוק לכך יתבהר להלן; יתר על כן, ברגע שנסביר את משמעות מידותיה, תוכלו לראות במו עיניכם במודלים כיצד מהקובייה הזו נגזרת התורה הבראשיתית בצורת שני לוחות הברית.

(שימו לב, באינטרנט ישנם אזכורים רבים לקובייה של מטטרון בבחינת מה שמכונה "גאומטריה קדושה", אך רוב המידע הזמין לציבור הרחב לוקה בחסר בהבנה מעמיקה של אבן הספיר. בפועל, רוב המידע הינו מוטעה באופן קיצוני.)

את יכולתו להבחין בדברים מעין אלו. מאוחר יותר, בפיצול השפה לרסיסים במגדל בבל, הכרתו של האדם חטפה מכה נוספת וירדה לדרגות אף נמוכות יותר.

לאן בדיוק הלך חלק זה של נשמתו של אדם הראשון כשהסתלק ממנו? באופן מטאפורי, הוא חזר לכיסא הכבוד, למקום מחצבתו, שם הוא עמד על המשמר למנוע מהאדם להגיע לדרגות שלא היה זכאי להן. כיצד אנו יודעים זאת? מטטרון ידוע גם בשם "מלאך פניו" (ישעיהו סג, ט), שלרוב מובן במשמעות של "המלאך שלפניו [לפני, כלומר בנוכחות, הקב"ה]". זהו המלאך השומר על כיסא הכבוד מאלו שאינם ראויים. השם והתפקיד המלאים של מלאך זה הוא לרוב "מטטרון שר הפנים", רמז למרכיבי הגאומטריה של האבן—פני השטח או פאות האבן—שמתואמות לאותיות בשם המפורש בלוחות הברית. יופיע בהמשך הסבר מפורט על המושגים הללו והקשר שלהם לשם המפורש שיתבהר ככל שנתקדם.

חלק ניכר מהחוכמה, הבינה והדעת שאבדו, נגנזו בחלק זה של הכרתו של האדם החבוי מתחת לכיסא הכבוד. באופן מטאפורי, הוא לובש צורה של מבנה לבנים של ספיר, "פְּמַעֲשֵׁה לְבַנֵּת הַסְּפִיר", אותו ראה משה רבנו בנבואה, כפי שכתוב בסוף פרשת משפטים (שמות כד, י). שם הוא הבחין במידות של מאפייניו הגאומטריים חד-הממדיים, דו-הממדיים ותלת-הממדיים כמבנה לבנים, שגם נקרא אבן

פן נוסף של רמת תודעה זו של אדם הראשון היה יכולתו להבין ולהבחין במושגים מתמטיים ולצייר בדמיונו את הקשר שלהם להיבטים של היקום (נדגים ונרחיב זאת בחצי השני של המצגת). היום, אנו נאבקים ללמד את ילדינו חשבון פשוט, כבר מ"אחד-ועוד-אחד-שווה-שתיים". זהו תהליך ארוך ולעיתים קרובות אף מייגע, הדורש שנות לימודים רבות. אדם הראשון לא נזקק למורה בכדי להבין חשבון וגאומטריה מכיוון שהקשר בין גורמים שונים, בשילוב שפה מפותחת לתיאור קשר זה, הקל עליו לראות ולהבין בפשטות ובאופן מידי שורשו של עניין. עבור אדם הראשון, תפיסתו את מהירות האור וכן את קבוע המבנה הדק במבנה הגאומטרי של היקום הייתה קלה וטבעית עבורו כמו ההבנה שאחד ועוד אחד שווה שתיים. בהסברים בהמשך, אתן דוגמאות למתמטיקה שאדם הראשון וחנוך היו מסוגלים לעבד. אנו קוראים לזה מתמטיקה, אך האמת היא שזה בעצם הרבה יותר. זו בעצם הגאומטריה של היקום, ותראו זאת בדוגמאות שלהלן, שתמחשנה כי גאומטריה זו מותאמת ישירות לשם המפורש של ה'.

לפני שהסתלק חלק המ"ט מנשמתו של אדם הראשון, הוא היה יכול למדוד ולהעריך את סביבתו מעבר לכל מה שאנו יכולים להעלות על הדעת. לרוב, לא היה לו שום צורך במורה, אך יחד עם אבדת חלק מנשמתו, הוא גם הפסיד

להיות המלאך העליון מט"ט. משה רבנו ואליהו הנביא זכו גם הם להיבטים מסוימים מתודעתו המקורית של אדם הראשון.

בכל אופן, עד להסתלקותו של מ"ט, לאדם הראשון הייתה היכולת להגיע להבנות בכוחות עצמו, ללא גורם מלמד, ונאמר שהיה יכול "לראות מסוף העולם ועד סופו". בדיוק כמו במשל איתו פתחנו, בו הילדים יכלו לראות "מסוף הממלכה ועד סופה", התבונה הייחודית של אדם הראשון אפשרה לו לעבד מידע בצורה מיטבית יותר מיכולתנו כיום. הוא היה צריך רק להתבונן במשהו בכדי להבין כל פרט עליו. יכולתו להעריך את המציאות ברמה כה מדוקדקת הייתה ייחודיותו של אדם הראשון. לדוגמה, כשה' העביר לפני אדם הראשון את החיות, המטרה לא הייתה שאדם ימציא שמות לכל אחת מהן, אלא המטרה הייתה לראות אם אדם הראשון יוכל לקלוט את המאפיינים והכוחות הטמונים בכל אחת מהן, וכך לזהות את האותיות איתן ה' בראן. כל אות בעברית היא בעצמה מייצגת כוח בראשיתי, כפי שמובא במקורות ובפרשנים רבים (לדוגמה, R. Ginsberg, The Hebrew Letters: Channels of Creative Consciousness, pp. 2-3). אדם הראשון הצליח להבחין בשם של כל חיה, לנחת רוחו של ה'. זו רק דוגמה אחת למשמעות של היכולת לראות מסוף העולם ועד סופו.

הקיים בין הצורות הגיאומטריות של כל שם כפי שהוא
מתייחס לגאומטריה של אבן הספיר מהווה היחוד
בתמימותו.

בכדי לעבד את התעלומות להן נרמז עד כה, נצטרך
להתעלות מעל ההבנה שמספקת כל שפה בודדת. למטרות
המצגת הנוכחית, שניים-שלושה שברי שפה יספיקו לנו:
עברית, אנגלית ומעט יוונית, בנוסף לשפות המהוות שפות
מוצא לאנגלית. אצטרך גם להציג בפניכם את שם המלאך
הנקרא בלשון חז"ל "מטטרון". מטטרון הוא לעיתים
קרובות מכונה בקיצור מלאך המ"ט, מט"ט או מט"ר.

חשיבותו של מטטרון

אותיות שמו של מטטרון משמעותיות מאוד כפי שיתבהר
להלן. אנו חושבים על מטטרון כמלאך, אך למעשה הוא
הרבה יותר מזה. מספר מקורות, כגון "עמק המלך"
ואנציקלופדיית "קהילת יעקב" (תחת הערך "יוסף"),
מגלים שמטטרון היה חלק מנשמתו של אדם הראשון
שנמלט ממנו רגע לפני שחטא. ה"קהילת יעקב" מציין
במפורש שהזיהרא עילאה, המידה העליונה של נשמתו של
אדם הראשון, עזב אותו ברגע שקדם לחטאו. מאוחר יותר,
ליוסף ניתנה מידה עליונה זו. כפי שיוסבר להלן, לפני
המבול, ניתן לחנוך חלק מנשמה עליונה זו, והוא הפך

היה יכול להגיע להבנת מציאות רחבה יותר, ולהשגת משמעותה וחשיבותה.

אנו צוללים לתוך תעלומות כגון הקשר בין שפה למתמטיקה על מנת לרכוש חכמה, בינה ודעת, שהן עתידות להיות ירושתו הסופית של האדם. השגת איחוד של מעלות אלו מביאה לתיקון של האנושות כולה; כתוצאה מכך, ככל הנראה, תשוב אלינו רמת התודעה שאבדה לנו בעבר הרחוק כל כך: היכולת לקלוט ולהבין כל דבר באופן אינטואיטיבי. זוהי, באופן חלקי, הכוונה בכתוב: "וְהָיָה אֹר הַלְבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה וְאֹר הַחֲמָה יְהִיָּה שְׁבַעַתִּים כְּאֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים" (ישעיהו ל, כו). פשט המילה "שבעתיים" הוא 7×7 . כלומר, אור החמה יהיה חזק פי 49 מאור שבעת הימים. למרות זאת, יונתן בן עוזיאל סובר מסיבה מסתורית שאור החמה יתחזק במידה של $7 \times 7 \times 7 = 343$ (תרגום יונתן על ישעיהו ל, כו). נשפוך אור על הסיבה לסברה המסתורית הזו לקראת סוף המצגת, מפני שהיא קשורה ישירות למידות המיוחסות לאבן הספיר.

התעלומות הללו סביב שפה וזיקתה לאבן הספיר מהוות חלק מרכזי ממצגת זו. אם נתבונן בהן היטב, נוכל להעריך באופן מלא יותר את שמו המפורש של הקדוש ברוך הוא. ידיעת והבנת שמו המורחב של ה' (שם בן ע"ב) וקשריו לשמותיו האחרים (כגון שם בן מ"ב) הינן חלק מהשבת התודעה שאבדה לאדם הראשון. ייתכן וההתבוננות בקשר

שפה הינה חיונית להבנה. פיצול השפה המאוחדת המקורית של האנושות הוא נושא ספרים כגון "The Origin of Speeches: Intelligent Design in Babel: The Language of the 21st Century" של אברהם אבסירה (למשפחת אבוהצירא). לדעת סופרים אלו, הנחה זו, ששפה אכן חיונית להבנה, מתבטאת בדרכים רבות, ביישום מוסר ההשכל שלעיל על כלל ופרט לנושא השפה, יש צורך להתחיל מהסוף להתחלה—מהפרטים (שבעים השפות) לשפה המקורית המאוחדת של האנושות. זהו בדיוק נושא ספרים אלו.

בלשנים רבים מסכימים כיום שעברית היא, ככל הנראה, סוג של מכנה משותף בין כל השפות האלו, וייתכן שיום אחד נצליח לבנות מחדש את השפה המקורית המקיפה והכוללת שיוסף קלט. הנקודה המרכזית היא ששפה בודדת, ללא התועלת של רסיסי השפה האחרים, משאירה את האנושות עם מספר מוגבלות מחד ותעלומות רבות מאידך. אולי ניתן לומר באופן מדויק יותר שלמרות שאדם ספציפי בקיא בשפה אחת או יותר, ואף שבני אדם באופן קולקטיבי מכירים שפות רבות אלו, בהיעדר ידע שפת האם של השפות—העברית, המכנה המשותף של כלל השפות—האדם יישאר במוגבלותו. מכיוון שיוסף ידע עברית ולאחר מכן למד כל אחת מהשפות האחרות, הוא

הכיר בחשיבותן של שפות אחרות, ואף כלל בחידושיו גימטריות של מילים שאינן בעברית. בספרו "אור השכל" הוא מסביר שהעולם העתידי יהיה של שכל טהור, כלומר תודעה או מודעות, כשהוא רומז בעצם לשפה זו ולשובו של האדם לצורתו הבלתי-גשמית המקורית, צורה שדומה לאור. מקובלים נוהגים לכנות מצב זה "שכל" או "מחשבה" בצורתם הטהורה.

מובא משל בזוהר הנוגע לענייננו. אין הוא מתייחס ישירות לשפה, אך הוא רומז לתפיסה המוטעית הנגרמת מחלקיה המנותקים כעת. המשל מספר על איש בודד שגר על פסגת הר ומתקיים מאכילת זרעי חיטה בלבד. יום אחד, הוא החליט לגלות כיצד אנשים חיים בכפר למרגלות ההר, אז הוא ירד מפסגתו. הוא ראה שם כיכר לחם טרי. "מה זה?" הוא שאל. "אה, זהו כיכר לחם." "ממה הוא עשוי?" "מחיטה." הוא ביקש פרוסה, ונהנה מאוד מטעמו של הלחם. הוא ראה עוגה, ביקש לטעמה, ונאמר לו שוב שהיא עשויה מחיטה. תסריט זה חזר על עצמו מספר פעמים. רבי שמעון בר יוחאי סיכם: האיש היה יכול לחשוב, "יש לי זרעי חיטה, למה לי לחם ועוגה!?" אך טעימת הלחם והעוגות המיוצרות מזרעי החיטה הוסיפה נדבך משמעותי להערכה שרחש לזרעי החיטה. מוסר ההשכל: אם הנך יודע עקרונות כלליים אך לא את הפרטים, אתה לוקה בחסר!

המקורית לשבעים רסיסים. חשוב להבין ששפה היא המהות של התודעה ותפיסת המציאות. אם אינכם סוברים כך, נסו לחשוב ללא מילים. פיצול השפה המקורית גרם להשפעה מקבילה בתפיסתו של האדם את המציאות.

חשיבותה של השפה

לפני שיוסף הורשה לדבר עם פרעה, הוא נדרש לעלות בשבעים מדרגות. בכל מדרגה, הוא היה צריך להדגים את יכולתו לדבר באחת משבעים השפות אבות הטיפוס. הבעיה הייתה שהוא לא הכיר שפות אלו, אז המלאך גבריאל נשלח ללמדו. פרעה לבסוף גילה שיוסף היה יכול לדבר שפה שאפילו הוא לא הבין. שפה זו הייתה עברית, והוא השביע את יוסף שלא יגלה זאת לאיש. כשיוסף הגיע למדרגה העליונה, נאמר שהוא אף קלט שפה נוספת שמעולם לא למד. אחרים גורסים שהוא קלט שפה זו בלילה טרם פגישתו עם פרעה; ניתן ליישב את הסתירה בין הדעות בכך שידע והבנה אינם בהכרח מתרחשים באותה נקודת זמן. כך או כך, מה שקלט יוסף היה השפה המקורית המאחדת, שבמהותה הינה גדולה מסכום חלקיה. הידע המוטבע במבנה הלשוני שלה היה נגיש לאדם הראשון ולאנושות כולה עד לאירועים שהתרחשו במגדל בבל, אז פוצלה לשבעים רסיסים. רבי אברהם אבולעפיה

הילדים יכלו גם הם לעלות למקום הגבוה ביותר בממלכה ולראות מסופה ועד סופה. אך, בהיותם ילדים, הם היו שובבים והתחילו להיות מעורבים במעשי קונדס לרוב. הגרוע מכל היה שלעיתים לתעלולים שלהם הייתה נטייה של הרס עצמי.

המלך הבין שילדיו פשוט צעירים מידי מכדי להכיל ידע מסוג זה בבת אחת, אז הוא החליט להפחית את תוכנית הלימודים שלהם לאחד-חלקי-שבעים בלבד ממה שתכנן מלכתחילה. כך, חשב, יופחת הסיכוי שיכנסו לצרות.

כמובן, הליך כזה יאט, אמנם, את התפתחות הילדים וייקח להם משמעותית יותר זמן להגיע לבגרות, אך כך יהיה בטיחותי יותר עבורם בטווח הארוך.

הנמשל של הסיפור הוא פשוט, ויתכן שכבר פתרתם אותו בעצמכם. המלך, כמובן, הוא הקדוש ברוך הוא. שני הילדים הם אדם וחווה, שאכלו מעץ הדעת טוב ורע. הידע, והבנתם של ידע זה, הוגבר מעצם היות שפתם שפה שכללה את כל כולה של הבריאה. שפה זו הייתה כל כך מקיפה ומתוחכמת שהיא אפשרה להם להגיע באופן עצמאי להבנות עמוקות בלתי אמצעיות, ללא צורך בגורם מלמד. הבעיה הייתה שללא הבגרות הנדרשת, ידע זה היה יכול להיות גם מסוכן. בסופו של דבר, רמת הכרתה של האנושות הופחתה במגדל בבל כשה' חילק את השפה

את רצף המחשבות והפעולות האלו לחבריו? האם זה בכלל אפשרי?

ביישום הנ"ל לענייננו, זו בעצם הסיבה שמרבית המידע המוצג כאן נשאר עד כה כתעלומה לאנושות. אולם, אם אדם מסוגל להבין מספר עקרונות בסיסיים ומתמיד בענייניים אלו, הוא יצליח לראות את מה שהיה חבוי למרות שהיה גלוי לעין כל העת.

כשחז"ל מסבירים נושאים ברומו של עולם, הם לרוב מתחילים בעזרת משל, ולכן גם אנו נפתח את הסוגייה שלנו בדרך זו: פעם אחת היה מלך אדיר וחזק. מלך זה היה חכם מאוד וידע הכל על כל דבר. מנהגו היה לשבת במקום הגבוה ביותר בממלכה, מקום שממנו היה יכול לראות את ממלכתו בשלמותה, מסוף הממלכה ועד סופה. ממלכתו הייתה יפהפייה, אך לא היו לו ילדים לחלוק איתם את יופייה. בשל כך, הוא החליט להביא לעולם בן ובת.

המלך רצה את הטוב ביותר עבור ילדיו, אז הוא לימד אותם כל פרט על ממלכתו. הוא תכנן עבורם בקפידה מערכת לימודית מדהימה שכללה כל נושא אפשרי. תיהפך כל אבן. המלך יעניק לילדיו את החינוך הטוב ביותר שביכולתו לספק, והידע שברשותם יהיה ברמה שאין דומה לה בממלכה.

מפרכים. אך ברגע שדרגה מסוימת מושגת, החזרה אליה אפשרית במהירות יחסית. המצגת הזו היא ניסיון להסביר מספר מושגים שמצריכים בדרך כלל חוכמה מעין זו. במילים אחרות, היא סוג של קיצור דרך.

כשאני תוהה כיצד לבטא מידע זה, אני לא יכול שלא להיזכר בסיפור המפורסם על האיש שגר במקום שנקרא "הארץ השטוחה". זהו עולם דו-ממדי בו תנועה פיזית הינה מוגבלת, והמודעות של תושביה מצומצמת לחשיבה בשני ממדים בלבד. תארו לעצמכם איש-מקל המצויר על דף וכבר תבינו את הרעיון. יום אחד, ראש עיירה בארץ השטוחה, אדם שנקרא לו מר שטוח, מוצא דרך להרים את ראשו מעולמו דו-הממדי ומביט לתוך הממד השלישי. הוא בקושי מאמין למראה עיניו. מסתבר שהמציאות הזו הייתה קיימת כל העת, אך כיצד לא שם לב אליה לפניכן? ואולי חשוב מכך—כיצד הוא יסביר אותה לשאר תושבי הארץ השטוחה? האם ניתן לתאר ממד שלישי לאדם שאף פעם לא חווה אותו? האם יחשבו שמר שטוח השתגע? למחרת, מר שטוח מתעורר בבוקר והכל חזר לכשהיה: שטוח! הוא מספר את סיפורו לאדם הראשון שפוגש, אך הוא אכן חושב שמר שטוח השתגע לגמרי וממהר לברוח. מר שטוח מנסה להיזכר בצעדים המדויקים בהם נקט, את רצף האירועים והמחשבות שקידמו את הרגע שהצליח להרים את ראשו ולקלוט את המציאות העליונה. איך יוכל לתאר

מטרת קובץ זה

מטרת קובץ זה הינה לבחון מספר מושגים בתורה הלוטים בערפל. אתמקד בגאומטריה של שני לוחות הברית כדי לגלות מספר תעלומות. חשיבות המידות שלהם תוסבר, ונבחן לעומק את שמות יחידות המידה של הלוחות כדי שתבינו את מקור שמם. בנוסף, אתן סקירה כללית על קנה המדידה של המלאך מספר יחזקאל, שמשתמש בו למדידת בית המקדש השלישי. נתבונן בקשר בין קנה המדידה לשני לוחות הברית, בין הלוחות לאבן חן הידועה בשם "סוחרת ודר", ולקראת סוף המצגת אראה את הקשר בין מידות אבן הספיר לשם המפורש. ניתן דוגמאות כדי להמחיש כיצד מידות הגאומטריה של הלוחות מגדירה את העולם שמסביבנו, וכיצד שם ה', כפי שמקודד במידות האבן, אכן באמת שולט ביקום. אנא האזרו בסבלנות; ייקח זמן לבנות את היסוד עליו תתבסס מצגת זו.

אין קיצור דרך

כפי שאתם ודאי יודעים, מקובלים משקיעים שעות רבות בהתבוננות באותיות הבריאה וסידורן מחדש על מנת להגיע לתובנות עמוקות. פעמים רבות, הדבר דורש גישה וכניסה למצבי תודעה עילאיים. אין קיצור דרך. שיטותיהם נשמרות בסוד, ושלביהן הראשונים יכולים להיות

תוכן

5.....	מטרת קובץ זה
5.....	אין קיצור דרך
9.....	חשיבותה של השפה
13.....	חשיבותו של מטטרון
18.....	אותיות מטטרון ומדידה
25.....	מבנה הלוחות בסידורם מחדש
32.....	מדידת הקובייה והשפה המתמטית של מטטרון
49.....	אבן הספיר
54.....	קנה המידה של המלאך
56.....	השם המפורש באבן
64.....	חצי ממה?
67.....	תאומי הספיר
69.....	השם המפורש בשמיים ובארץ
70.....	השם המפורש הלובש כותנות אור
75.....	אבק אבן הספיר
88.....	חשיבותו של עם ישראל

הקדמה: מצגת זו נכתבה על מנת להסביר סדרת דגמים תלת-ממדיים המוצגים בישראל כל שנה בין פסח לשבועות. הדגמים עוצבו במטרה לגלות את משמעותה של אבן ספיר מסוימת שהינה, באופן מטאפורי, ממוקמת מתחת לכיסא הכבוד. כל דגם יוצג להלן במסמך זה כהקרנה אורתוגרפית דו-ממדית של הדגם תלת-הממדי המופיע בתצוגה. נספח העוסק במושגים נוספים יהיה זמין בנפרד.

הגאומטריה של אבן הספיר ומידותיה המדויקות ביותר, הינן המכנה המשותף המתמטי בין שיטת המדידה המטרית ושיטת המדידה האימפריאלית. מאפייניה המתמטיים של האבן מהווים קבוע היסוד המקורי שממנו נובעים כל הקבועים האחרים. הוא החשבון הדפרנציאלי והאינטגרלי שממנו נגזר קבוע המבנה הדק ומהירות האור בוואקום. כשמשה רבינו הוריד את עשרת הדברות החקוקים על שני חצאי אבן זו, הוא לא רק נתן לנו את חוקי האלוקים עבור בני אדם, הוא גם סיפק לנו את חוקי הפיזיקה השולטים ביקום. שתי קטגוריות החוקים הללו הינן מוטבעות במידות הייחודיות של מאפייני גאומטריית אבן הספיר. כל הנ"ל לא צריך להפתיע, מפני ש-216 האותיות של שם ה' המפורש הינן גם מוסתרות, באופן מספרי, במידות הגאומטריה של אבן הספיר. הקדוש ברוך הוא הינו המחבר הכל יכול של הבריאה!

דוד בן אברהם

מהדורה ראשונה

מרץ 2022 ~ אדר ב' התשפ"ב

Metatron and the Sapphire Stone
David Ben Avraham 2022 © Copyright
All Rights Reserved

No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic or mechanical methods, or by any information storage and retrieval system without the prior written permission of the publisher, except in case of very brief quotations embodied in critical reviews and certain other non-commercial uses permitted by copyright law.

כל הזכויות שמורות © 2022 דוד בן אברהם
ISBN: 978-0-578-29428-5

מטטרון ואבן הספיר

מאת: דוד בן אברהם